EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 20.9.2017
COM(2017) 331 final/2

2017/0136 (COD)

Modified Commission proposal following the adoption of COM(2017)539 of 20.9.2017.
Consolidated version to be read together with the explanatory memorandum contained in COM(2017)539.
The text should read as follows:

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta keskusvastapuolten toimilupamenettelyjen ja niihin osallistuvien viranomaisten sekä kolmansien maiden keskusvastapuolten tunnustamista koskevien vaatimusten osalta

PERUSTELUT

EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Johdannaissopimukset ovat Euroopan pankkien ja yritysten kannalta keskeisiä välineitä, joilla ne voivat hallita riskejään riippumatta siitä, liittyvätkö riskit korkojen muutoksiin, valuuttakurssien vaihteluihin vai liiketoimien vastapuolten maksukyvyttömyyteen. Toisaalta riskit ovat myös levinneet epätoivotulla tavalla läpinäkymättömien johdannaismarkkinoiden välityksellä. Sen vuoksi johdannaismarkkinoita on säänneltävä ja valvottava tehokkaasti, jotta voidaan turvata rahoitusjärjestelmän vakaus.

EU antoi vuonna 2012 Euroopan markkinarakenneasetuksen[1], jäljempänä 'EMIR-asetus', jossa otetaan huomioon johdannaismarkkinoiden globaali luonne sekä G20-maiden vuonna 2009 tekemä Pittsburghin sopimus[2], jonka tavoitteena on vähentää johdannaisten laajamittaiseen käyttöön liittyvää järjestelmäriskiä. EMIR-asetuksen keskeisenä periaatteena on vaatimus, jonka mukaan vakioidut OTC-johdannaissopimukset on määritettävä keskusvastapuolessa. Keskusvastapuoli on markkinainfrastruktuuri, joka vähentää järjestelmäriskiä ja lisää rahoitusvakautta asettumalla johdannaissopimuksen kahden vastapuolen väliin (eli toimimalla ostajana myyjään nähden ja myyjänä ostajaan nähden). Tällä tavoin se vähentää kumpaankin vastapuoleen kohdistuvaa riskiä. EMIR-asetuksessa keskusvastapuolille asetetaan myös vakavaraisuutta, organisaatiota ja liiketoiminnan harjoittamista koskevat tiukat vaatimukset sekä vahvistetaan keskusvastapuolten vakavaraisuuden valvontajärjestelyt, millä pyritään minimoimaan keskusvastapuolten käyttäjiin kohdistuvat riskit ja vakauttamaan rahoitusjärjestelmää.

Sen jälkeen, kun EMIR-asetus annettiin vuonna 2012, keskusvastapuolimääritys on laajentunut merkittävästi, ja keskusvastapuolet ovat keskittyneet ja yhdentyneet yhä enemmän EU:ssa sekä EU:n ja kolmansien maiden välillä.

Tällä ehdotuksella varmistetaan, että valvontajärjestelyt pysyvät tämän kehityksen tahdissa. Ehdotuksen mukaan EU:n olisi täydennettävä pääomamarkkinaunioniaan tehokkaammalla ja johdonmukaisemmalla keskusvastapuolten valvontajärjestelmällä, mikä palvelisi markkinoiden yhdentymistä, rahoitusvakautta ja toimintaedellytysten tasapuolistumista.

Keskusvastapuolten merkitys on kasvanut EMIR-asetuksen antamisen jälkeen, ja niiden laajentuminen jatkuu tulevina vuosina

Viiden vuoden aikana EMIR-asetuksen antamisen jälkeen keskusvastapuolten toimintavolyymi EU:ssa ja koko maailmassa on kasvanut nopeasti sekä kooltaan että ulottuvuudeltaan. Tämä osoittaa lainsäädännön toimivan ja täyttävän tarkoituksensa.

Kesäkuun 2016 lopussa keskusvastapuolten määrittämien sopimusten osuus oli noin 62 prosenttia kaikkien OTC-johdannaissopimusten ja omaisuuslajien (kuten korot, luottoriskinvaihto ja valuutat) kokonaisarvosta[3], mikä vastaa noin 337:ää biljoonaa Yhdysvaltojen dollaria. Kaikista keskusvastapuolten määrittämistä johdannaissopimuksista noin 97 prosenttia (arvo 328 biljoonaa Yhdysvaltojen dollaria) on korkojohdannaisia.

---

1 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä. Asetus on saatavilla osoitteessa http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:02012R0648-20170103&qid=1492599335405&from=FI

2 http://www.g20.utoronto.ca/2009/2009communique0925.html

3 Kansainvälisen järjestelypankin tilastot, OTC derivatives statistics at end-June 2016, marraskuu 2016.

Vuoden 2015 lopussa keskusvastapuolet määrittivät noin 60 prosenttia kaikista OTC-korkojohdannaisista, kun vastaava luku vuoden 2009 lopussa oli ollut 36 prosenttia[4]. Keskusvastapuolimäärityksen merkitys on kasvanut vastaavasti myös luottoriskinvaihtosopimusten markkinoilla, joilla keskusvastapuolten määrittämien liikkeessä olevien luottoriskinvaihtosopimusten määrä on kasvanut tasaisesti 10 prosentista kesäkuun 2010 lopussa, jolloin näitä tietoja raportoitiin ensimmäisen kerran, 37 prosenttiin kesäkuun 2016 lopussa[5].

Keskusvastapuolten nopeasti laajeneva merkitys maailmanlaajuisessa rahoitusjärjestelmässä kuvastaa paitsi sitä, että keskusvastapuolimääritys on tullut pakolliseksi eri omaisuuslajien määrityksessä[6], myös sitä, että keskusvastapuolimääritystä käytetään yhä enemmän vapaaehtoisesti sitä mukaa kuin tietoisuus keskusvastapuolimäärityksen eduista kasvaa markkinatoimijoiden keskuudessa (määritysvelvollisuuksia on sovellettu vasta kesäkuusta 2016 alkaen)[7]. EMIR-asetuksessa edellytetään muiden G20-maiden vastaavien vaatimusten mukaisesti, että tietyille korkojohdannaisilla ja luottoriskinvaihtosopimuksille tehdään keskusvastapuolimääritys[8]. Pankkien pääomavaatimuksia on muutettu siten, että niillä edistetään keskusvastapuolimääritystä ja tehdään kahdenvälisestä määrityksestä suhteellisesti kalliimpi vaihtoehto[9]. Lisäksi kahdenvälisiin liiketoimiin on sovellettu uusia vakuusvaatimuksia maaliskuusta 2017 lähtien[10].

Keskusvastapuolten toiminnan laajentumisen odotetaan jatkuvan tulevina vuosina. On todennäköistä, että pakollista määritystä aletaan soveltaa uusiin omaisuuslajeihin[11] ja että kannustimet riskien ja kustannusten vähentämiseen lisäävät vapaaehtoista määritystä entisestään. Tätä suuntausta vahvistaa myös toukokuussa 2017 annettu ehdotus[12], jonka tavoitteena on muuttaa EMIR-asetusta kohdennetusti parantamalla sen tuloksellisuutta ja oikeasuhteisuutta siten, että keskusvastapuolille annetaan uusia kannustimia tarjota

---

4 Ks. http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-16-3990_en.htm, marraskuu 2016.

5 Kansainvälisen järjestelypankin tilastot, OTC derivatives statistics at end-June 2016, marraskuu 2016.

6 Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä (FSB), OTC Derivatives Market Reforms, Eleventh progress report on implementation, elokuu 2016. Ks. erityisesti kohta 3.2.1, joka käsittelee vakioitujen liiketoimien keskusvastapuolimääritystä, sekä liitteet C ja I.

7 https://www.kfw.de/KfW-Group/Newsroom/Aktuelles/Pressemitteilungen/Pressemitteilungen-Details_407936.html

8 Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle (EAMV) annetaan EMIR-asetuksen mukaisesti tehtäväksi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa yksilöidään määritysvelvollisuuden piiriin kuuluvat OTC-johdannaislajit. Lisäksi EAMV pitää määritysvelvollisuudesta julkista rekisteriä. Määritysvelvollisuudesta annetaan lisätietoja rekisterin sivuilla 8–10: https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/public_register_for_the_clearing_obligation_under_emir.pdf

9 Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta.

10 Komission delegoitu asetus (EU) 2016/2251, annettu 4 päivänä lokakuuta 2016, EUVL L 340, 15.12.2016, s. 9–46.

11 EAMV on analysoinut useita vakioimattomia korko-, luotto-, osake- ja valuuttajohdannaisia ja ehdottanut, että joitakin niistä otettaisiin määritysvelvollisuuden piiriin. Kuten seuraavasta taulukosta ilmenee, EAMV saattaa harkita tulevaisuudessa uusia määritysvelvollisuuksia, jotka koskisivat esimerkiksi osakejohdannaisia (look-alike- ja joustavat osakejohdannaiset sekä hinnanerosopimukset) ja valuuttajohdannaisia (netotettavat termiinit (NDF)).

12 Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta määritysvelvollisuuden, määritysvelvollisuuden keskeyttämisen, raportointivaatimusten, sellaisten OTC-johdannaissopimusten riskienpienentämistekniikoiden, joille ei ole tehty keskusvastapuolimääritystä, kauppatietorekisterien rekisteröinnin ja valvonnan sekä kauppatietorekistereitä koskevien vaatimusten osalta.

vastapuolille johdannaisten keskusvastapuolimääritystä. Myös pääomamarkkinaunionin syventämät ja yhdentämät pääomamarkkinat kasvattavat entisestään rajat ylittävien määritysten tarvetta EU:ssa, mikä lisää puolestaan keskusvastapuolten merkitystä ja keskinäisiä yhteyksiä rahoitusjärjestelmässä.

Keskusvastapuolten laajeneva merkitys ja pääomamarkkinoiden luominen antavat aihetta pohtia EMIR-asetuksen mukaisten valvontajärjestelyjen päivittämistä

Hallitukset, sääntely- ja valvontaviranomaiset, keskuspankit ja markkinatoimijat ovat kiinnittäneet huomiota keskusvastapuolten kasvavaan merkitykseen rahoitusjärjestelmässä ja sen yhteydessä myös luottoriskin keskittymiseen näihin infrastruktuureihin.

Vaikka keskusvastapuolet määrittävät transaktioita yhä enemmän ja laajemmin, niiden lukumäärä on säilynyt suhteellisen pienenä. EU:hun on sijoittautunut nykyään 17 keskusvastapuolta, joista jokainen on saanut EMIR-asetuksen nojalla luvan tarjota unionissa palvelujaan vaikka kaikki eivät olekaan saaneet lupaa määrittää kaikkia omaisuuslajeja (esimerkiksi ainoastaan kaksi keskusvastapuolta määrittää luottojohdannaisia ja ainoastaan kaksi inflaatiojohdannaisia[13]).[14] Niiden lisäksi 28 kolmansien maiden keskusvastapuolta on tunnustettu EMIR-asetuksen vastaavuussäännösten nojalla, minkä ansiosta ne voivat tarjota palvelujaan EU:ssa[15]. Voidaan siis todeta, että määritysmarkkinat ovat yhdentyneet EU:n alueella ja suuressa määrin keskittyneet tiettyjen omaisuuslajien osalta. Lisäksi niiden välillä on runsaasti keskinäisiä kytköksiä[16].

Vaikka määritysten lisääntyminen asianmukaisesti säännellyissä ja valvotuissa keskusvastapuolissa yleisesti katsoen vakauttaakin rahoitusjärjestelmää, riskien keskittyminen tekee keskusvastapuolen kaatumisesta potentiaalisesti erittäin laajavaikutteisen tapahtuman siitä huolimatta, ettei kaatuminen ole kovin todennäköistä. Koska keskusvastapuolilla on keskeinen asema rahoitusjärjestelmässä, niiden yhä suurempi merkitys järjestelmän kannalta antaa aihetta huoleen. Keskusvastapuolista itsestään on tullut järjestelmäriski, koska niiden kaatuminen voisi aiheuttaa rahoitusjärjestelmälle merkittäviä häiriöitä ja muita järjestelmävaikutuksia. Esimerkiksi keskusvastapuolten määrittämien sopimusten laajamittainen ja hallitsematon päättäminen ja sulkeminen saattaisivat aiheuttaa likviditeetin ja vakuuksien puutetta markkinoilla ja horjuttaa siten kohde-etuuksien markkinoita ja ylipäätään rahoitusjärjestelmää. Lisäksi keskusvastapuolet saattavat olla, kuten eräät muutkin rahoituksen välittäjät, alttiita ”paoille”, jos määritysosapuolet menettävät luottamuksensa keskusvastapuolen vakavaraisuuteen. Tämä voisi aiheuttaa keskusvastapuolelle likviditeettisokin sen yrittäessä velvollisuuksiensa mukaisesti palauttaa ensisijaiset vakuudet (alkumarginaalit). Riskikeskittymästä johtuva keskusvastapuolen kaatuminen olisi vaikutuksiltaan vieläkin tuntuvampi, kun keskusvastapuolten väliset yhteydet lisääntyvät yhä enemmän sekä suoraan että välillisesti niiden jäsenten (yleensä suurten maailmanlaajuisesti toimivien pankkien) ja asiakkaiden kautta.

---

13 Ks. EAMV, ”EU-wide CCP Stress test Report 2015”, 29. huhtikuuta 2016, 2016/658, ja siihen liittyvä kaavio tähän ehdotukseen liittyvän vaikutustenarvioinnin kohdassa 3.1.

14 Ks. tähän ehdotukseen liittyvän vaikutustenarvioinnin kohdassa 2.3 oleva taulukko 3, joka sisältää täydellisen luettelon unioniin sijoittautuneista keskusvastapuolista.

15 EAMV ylläpitää EMIR-asetuksen mukaisesti luetteloa tunnustetuista kolmansien maiden keskusvastapuolista, jotka voivat tarjota palvelujaan ja harjoittaa toimintaansa unionissa. Kyseiset kolmansien maiden keskusvastapuolet ovat sijoittautuneet 15 maahan, jotka kuuluvat keskusvastapuolten vastaavuutta koskevien komission päätösten soveltamisalaan. Päätökset koskevat Australiaa, Hongkongia, Singaporea, Japania, Kanadaa, Sveitsiä, Etelä-Koreaa, Meksikoa, Etelä-Afrikkaa ja Yhdysvaltoja (CFTC), Brasiliaa, Yhdistyneitä arabiemiirikuntia, Dubaita (kansainvälinen finanssikeskus DIFC), Intiaa ja Uutta-Seelantia.

16 Ks. tähän ehdotukseen liittyvän vaikutustenarvioinnin kohta 2.3.

Tämän johdosta komissio antoi marraskuussa 2016 G20-maiden konsensuksen[17] mukaisen asetusehdotuksen keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta[18]. Ehdotuksen tavoitteena on varmistaa, että viranomaiset valmistautuvat asianmukaisesti käsittelemään vaikeuksissa olevaa keskusvastapuolta sekä turvaamaan rahoitusvakauden ja rajoittamaan veronmaksajille koituvia kustannuksia. Keskusvastapuolten elvytystä ja kriisinratkaisua koskevassa ehdotuksessa kiinnitetään jälleen huomiota EMIR-asetukseen sisältyviin EU:n ja kolmansien maiden keskusvastapuolia koskeviin valvontajärjestelyihin sekä siihen, missä määrin näitä järjestelyjä voidaan tehostaa viiden vuoden kuluttua EMIR-asetuksen antamisesta. Ehdotuksesta neuvotellaan parhaillaan Euroopan parlamentissa ja neuvostossa. Tämä käynnissä oleva työ pitäisi koordinoida tämän ehdotuksen kanssa, ja niiden pitäisi olla linjassa keskenään.

EU:n keskusvastapuolia koskevat valvontajärjestelyt

EMIR-asetuksen mukaan EU:n keskusvastapuolia valvovat kansallisten valvontaviranomaisten muodostamat kollegiot, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (EAMV), Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) asianomaiset jäsenet ja muut asianomaiset viranomaiset (kuten suurimpien määritysosapuolten valvontaviranomaiset sekä tiettyjen markkinapaikkojen ja arvopaperikeskusten valvontaviranomaiset). Näiden kollegioiden jäsenistöön voi kuulua jopa 20 viranomaista, ja ne tukeutuvat työssään kotivaltion viranomaisen harjoittamaan koordinointiin. Nämä järjestelyt herättävät tiettyä huolta, kun ajatellaan markkinoiden nykyistä yhdentymisvaihetta, joka täytyy ottaa valvontajärjestelyissä huomioon. Tämä on tärkeä asia myös pääomamarkkinaunionin edistymisen kannalta.

Ensinnäkin määrityspalvelujen yhä suurempi keskittyminen joihinkin keskusvastapuoliin ja tästä johtuva rajat ylittävän toiminnan lisääntyminen merkitsevät sitä, että muutamissa yksittäisissä jäsenvaltioissa toimivista keskusvastapuolista tulee EU:n koko rahoitusjärjestelmän kannalta yhä tärkeämpiä. Koska suuntaus on tämä, nykyisiä valvontajärjestelyjä, joissa tukeudutaan pääasiassa kotivaltion viranomaiseen (toisin sanoen kotivaltion viranomainen vastaa viime kädessä tärkeistä päätöksistä, kuten toimiluvan laajentamisesta tai toiminnan ulkoistamisesta ja yhteentoimivuusjärjestelyistä), on tarkasteltava uudelleen.

Toiseksi, erilaisten valvontakäytäntöjen (kuten erilaisten toimilupaehtojen tai mallien validoinnissa käytettävien menettelyjen) soveltaminen keskusvastapuoliin EU:n alueella voi aiheuttaa keskusvastapuolille ja epäsuorasti myös niiden määritysosapuolille tai asiakkaille keskusvastapuolten sääntelyn ja valvonnan katvealueiden hyväksikäyttöön liittyviä riskejä. Komissio on kiinnittänyt huomiota näihin kehittymässä oleviin riskeihin ja valvontakäytäntöjen lähentämistarpeeseen pääomamarkkinaunionista syyskuussa 2016 antamassaan tiedonannossa[19] sekä Euroopan valvontaviranomaisten toiminnasta järjestetyssä julkisessa kuulemisessa[20], joissa molemmissa tuotiin esiin epäyhtenäisten valvontakäytäntöjen aiheuttamia ongelmia.

---

17 G20-maiden valtion- tai hallitusten päämiehet hyväksyivät marraskuussa 2011 pidetyssä Cannesin huippukokouksessa FSB:n asiakirjan ”Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions” kriisinratkaisujärjestelmien uutena kansainvälisenä standardina. Ks. G20-johtajien tiedonanto Cannesin huippukokouksesta, 3. ja 4. marraskuuta 2011, kohta 13.

18 Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä asetusten (EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012 ja (EU) 2015/2365 muuttamisesta (COM(2016) 856 final).

19 Tiedonanto ”Unionin tila 2016: Pääomamarkkinaunionin viimeistely – komissio nopeuttaa uudistuksia”, 14. syyskuuta 2016, IP/16/3001.

20 Julkinen kuuleminen Euroopan valvontaviranomaisten toiminnasta, 21.3.–16.5.2017.

Kolmanneksi, keskusvastapuolikollegioissa ei ole otettu riittävästi huomioon keskuspankkien merkitystä rahan liikkeeseenlaskijoina. Vaikka keskuspankkien ja valvontaviranomaisten tehtävät voivat olla osittain päällekkäisiä (erityisesti sellaisissa asioissa kuin yhteentoimivuus ja likviditeettiriskien valvonta), ristiriitojen vaara on olemassa silloin, kun valvontatoimet vaikuttavat keskuspankkien keskeisiin velvollisuuksiin esimerkiksi hintavakauden, rahapolitiikan ja maksujärjestelmien kaltaisissa asioissa. Kriisitilanteissa tällaiset ristiriidat voivat kasvattaa rahoitusvakauteen kohdistuvia riskejä, jos viranomaisten välinen vastuunjako jää epäselväksi.

Kolmansien maiden keskusvastapuolia koskevat valvontajärjestelyt

Tunnustetut kolmansien maiden keskusvastapuolet määrittävät nykyään merkittävän määrän jäsenvaltioiden valuuttojen määräisiä rahoitusinstrumentteja. Esimerkiksi Yhdysvalloissa Chicago Mercantile Exchange -pörssissä (CME) euromääräisten korkojohdannaisten avoinna oleva nimellismäärä on 1,8 biljoonaa euroa ja Ruotsin kruunun (SEK) määräisten korkojohdannaisten avoinna oleva nimellismäärä 348 miljardia Ruotsin kruunua (SEK). Myös tämä herättää monenlaista huolta.

Ensinnäkin EMIR-asetuksen mukaisessa vastaavuus- ja tunnustamisjärjestelmässä on ilmennyt joitakin puutteita, joita esiintyy erityisesti jatkuvassa valvonnassa. Varsinkin sen jälkeen, kun kolmannen maan keskusvastapuoli on tunnustettu, EAMV:llä on ollut vaikeuksia saada keskusvastapuolelta tietoja, suorittaa paikalla tehtäviä tarkastuksia ja jakaa tietoja EU:n asianomaisten sääntely- ja valvontaviranomaisten ja keskuspankkien kanssa. Sen vuoksi on olemassa vaara, että kolmansien maiden keskusvastapuolten käytännöt ja/tai riskienhallintamalleihin tekemät mukautukset jäävät huomaamatta ja/tai käsittelemättä, mikä saattaa aiheuttaa merkittäviä rahoitusvakauteen kohdistuvia vaikutuksia EU:n yhteisöille.

Toiseksi ristiriidat, joita voi esiintyä kollegioissa valvonta- ja keskuspankkitavoitteiden välillä, saavat lisäulottuvuutta kolmansien maiden keskusvastapuolten yhteydessä, kun keskusvastapuolia käsittelevät EU:n ulkopuolisten maiden viranomaiset.

Kolmanneksi on olemassa vaara, että kolmannessa maassa keskusvastapuoliin sovellettavien sääntöjen ja/tai sääntelykehyksen muutokset vaikuttavat kielteisesti sääntelyn tai valvonnan tuloksiin, mikä johtaisi epätasapuolisiin toimintaedellytyksiin EU:n ja kolmansien maiden keskusvastapuolten välillä ja luo mahdollisuuksia sääntelyn tai valvonnan katvealueiden hyväksikäyttöön. Toistaiseksi ei ole olemassa mekanismia, jolla varmistettaisiin, että EU saa automaattisesti tiedon tällaisista muutoksista ja voi ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin.

Tällaisista ongelmista tulee todennäköisesti merkittävämpiä tulevina vuosina, kun kolmansien maiden keskusvastapuolten merkitys luultavasti kasvaa pääomamarkkinoiden globaalin luonteen vuoksi. EAMV on jo tunnustanut 28 kolmansien maiden keskusvastapuolta, minkä lisäksi 12 keskusvastapuolta 10 lainkäyttöalueelta on hakenut tunnustamista[21] ja odottaa komission päätöstä niiden sääntely- ja valvontajärjestelmien vastaavuudesta.

Lisäksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevat keskusvastapuolet määrittävät nykyään huomattavan määrän euromääräisiä johdannaistransaktioita (ja muita EU:n määritysvelvollisuuden piiriin kuuluvia transaktioita). Sen jälkeen, kun Yhdistynyt kuningaskunta on eronnut EU:sta, vielä suurempi osa tällaisista transaktioista määritetään EU:n lainkäyttöalueen ulkopuolella, mikä pahentaa edellä kuvattuja ongelmia. Näin ollen EU:n rahoitusvakauden säilyttämiseen liittyy suuria haasteita, joihin on puututtava.

[21] Ks. EAMV:n EMIR-asetuksen 25 artiklan nojalla laatima ohjeellinen luettelo tunnustamista hakeneista kolmansien maiden keskusvastapuolista.

Edellä käsiteltyjen seikkojen perusteella komissio antoi 4. toukokuuta 2017 tiedonannon rahoitusmarkkinoiden kriittisten infrastruktuurien haasteisiin vastaamisesta ja pääomamarkkinaunionin kehittämisestä[22]. Tiedonannossa todetaan, että EMIR-asetukseen on tarpeen tehdä muitakin muutoksia, jotta rahoitusvakauden varmistavaa ja pääomamarkkinaunionin kehittämistä ja syventämistä tukevaa kehystä voitaisiin parantaa.

Tarve parantaa nykyisiä valvontajärjestelyjä

EU:n määritystoimintaympäristön kehittyessä on huolehdittava siitä, että keskusvastapuolten kriisinehkäisy- ja -hallintajärjestelyt ovat mahdollisimman tehokkaita. EMIR-asetus ja keskusvastapuolen elvytystä ja kriisinratkaisua koskeva komission asetusehdotus ovat merkittäviä askelia tähän suuntaan. Viisi vuotta EMIR-asetuksen antamisen jälkeen määritystoiminnan kasvu, monimuotoisuus ja rajat ylittävä ulottuvuus EU:ssa ja muualla maailmassa ovat kuitenkin paljastaneet puutteita EU:n ja kolmansien maiden keskusvastapuoliin sovellettavissa valvontajärjestelyissä. Sen vuoksi tässä ehdotuksessa tehdään EMIR-asetukseen ja EAMV-asetukseen[23] muutoksia, joilla pyritään erityisesti vahvistamaan selkeät ja johdonmukaiset valvontajärjestelyt sekä EU:n että kolmansien maiden keskusvastapuolia varten.

Tähän ehdotukseen liittyvässä vaikutustenarviointiraportissa käsitellään näistä muutoksista aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä. Siinä esitetään useita vaihtoehtoja, joiden tavoitteena on tehostaa keskusvastapuolten valvontaa EU:n tasolla, lisätä liikkeeseen laskevien keskusvastapuolten osallistumista keskusvastapuolten valvontaan sekä vahvistaa EU:n kykyä valvoa, havaita ja vähentää kolmansien maiden keskusvastapuoliin liittyviä riskejä.

Vaikutustenarviointi antaa kattavaa näyttöä siitä, että ehdotetuilla muutoksilla tosiasiallisesti lisätään EU:n rahoitusjärjestelmän yleistä vakautta ja pienennetään jo hyvin epätodennäköistä (mutta toteutuessaan erittäin laajavaikutteista) keskusvastapuolten kaatumisriskiä ja pidetään samalla markkinatoimijoille koituvat kustannukset minimissä. Ehdotetuilla muutoksilla edistetään myös pääomamarkkinaunionin kehittämistä ja syventämistä komission poliittisten painopisteiden mukaisesti.

1.2. Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa

Tämä ehdotus liittyy useisiin EU:n toimintalinjoihin ja käynnissä oleviin aloitteisiin ja on yhdenmukainen niiden kanssa. Kyseisten toimintalinjojen ja aloitteiden tavoitteena on i) ratkaista kysymyksiä, jotka koskevat keskusvastapuolten merkitystä järjestelmän kannalta, ii) edistää keskusvastapuolimäärityksen käyttöä ja iii) parantaa EU-tason valvonnan tehokkuutta ja tuloksellisuutta sekä EU:ssa että sen ulkopuolella

Ensinnäkin ehdotus on yhdenmukainen komission marraskuussa 2016 antaman asetusehdotuksen[24] kanssa, joka koskee keskusvastapuolten elvytystä ja kriisinratkaisua. Ehdotetun asetuksen tavoitteena on varmistaa, että EU:n ja jäsenvaltioiden viranomaisilla on asianmukaiset valmiudet käsitellä lähellä kaatumista olevaa keskusvastapuolta, turvata rahoitusvakaus ja estää se, että tällaisten keskusvastapuolten uudelleenjärjestelyyn ja

---

22 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan keskuspankille rahoitusmarkkinoiden kriittisten infrastruktuurien haasteisiin vastaamisesta ja pääomamarkkinaunionin kehittämisestä, Bryssel, 4.5.2017, COM(2017) 225 final.

23 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84–119).

24 Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä asetusten (EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012 ja (EU) 2015/2365 muuttamisesta.

kriisinratkaisuun liittyvät kustannukset sälytetään veronmaksajien maksettaviksi. Komission ehdotuksen tavoitteena on varmistaa, että epätodennäköisessä skenaariossa, jossa keskusvastapuolilla on vakavia taloudellisia vaikeuksia tai niitä uhkaa kaatuminen, keskusvastapuolten kriittiset toiminnot jatkuvat, sekä pitää yllä rahoitusvakautta ja estää se, että vaikeuksissa olevien keskusvastapuolten uudelleenjärjestelyyn ja kriisinratkaisuun liittyvät kustannukset sälytetään veronmaksajien maksettaviksi. Ehdotuksen sisältämät keskusvastapuolten elvytykseen ja kriisinratkaisuun liittyvät kriisinhallintajärjestelyt perustuvat laadukkaimpiin EMIR-asetuksen mukaisiin kriisinehkäisyssä (eli keskusvastapuolten sääntelyssä ja valvonnassa) käytettäviin järjestelyihin. Kun keskusvastapuolten EMIR-asetuksen mukaista valvontaa tehostetaan, sen pitäisi pienentää elvytys- ja kriisinratkaisutoimenpiteisiin turvautumisen tarpeen jo ennestään pientä todennäköisyyttä. Tässä ehdotuksessa esitetyt muutokset ja parannukset on otettava asianmukaisesti huomioon myös käsiteltävänä olevassa keskusvastapuolten elvytystä ja kriisinratkaisua koskevassa säädösehdotuksessa. Kohdennetut muutokset saattavat olla tarpeen, jotta voidaan ottaa huomioon keskusvastapuolikomitean uusi rooli EMIR-asetuksen mukaisissa kollegioissa ja myöhemmin kriisinratkaisukollegioissa.

Toiseksi tämä ehdotus liittyy marraskuussa 2016 annettuun komission ehdotukseen[25], joka koskee vakavaraisuusasetuksen[26] muuttamista. Jälkimmäisen ehdotuksen tavoitteena on jättää vähimmäisomavaraisuusasteen kynnysarvojen laskennasta pois keskusvastapuolten määrittämien johdannaistransaktioiden alkumarginaalit, jotka keskusvastapuolet ovat saaneet käteisenä asiakkailtaan ja jotka on siirretty keskusvastapuolille. Tämä helpottaa määritysten käyttöä, koska pääomavaatimukset, jotka koskevat määrityspalvelujen tarjoamista asiakkaille tai epäsuorien määrityspalvelujen tarjoamista, pienenevät, mikä vahvistaa jälleen keskusvastapuolten merkitystä rahoitusjärjestelmässä.

Kolmanneksi tämä ehdotus täydentää toukokuussa 2017 annettua komission ehdotusta[27], jossa EMIR-asetukseen tehdään kohdennettuja muutoksia. Jälkimmäisen ehdotuksen tavoitteena on yksinkertaistaa joitakin EMIR-asetuksen vaatimuksia ja tehdä niistä oikeasuhteisempia, jotta voidaan vähentää markkinatoimijoille koituvia kohtuuttomia kustannuksia vaarantamatta kuitenkaan rahoitusvakautta. Sen vuoksi tämän ehdotuksen pitäisi tarjota markkinatoimijoille lisäkannustimia keskusvastapuolimäärityksen käyttöön, mikä vahvistaisi omalta osaltaan keskusvastapuolten merkitystä rahoitusjärjestelmässä.

Neljänneksi tämä ehdotus on linjassa komission maaliskuussa 2017 käynnistämän julkisen kuulemisen[28] kanssa, jossa käsitellään Euroopan valvontaviranomaisten toimintaa, jotta niiden tuloksellisuutta ja tehokkuutta voitaisiin vahvistaa ja parantaa.

Viidenneksi ehdotus vastaa kokemuksia, jotka on saatu EU:n lainsäädännön sisältämien kolmansia maita koskevien sääntöjen täytäntöönpanosta ja valvonnasta. Näitä kokemuksia

---

25 Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta.

26 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista.

27 Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta määritysvelvollisuuden, määritysvelvollisuuden keskeyttämisen, raportointivaatimusten, sellaisten OTC-johdannaissopimusten riskienpienentämistekniikoiden, joille ei ole tehty keskusvastapuolimääritystä, kauppatietorekisterien rekisteröinnin ja valvonnan sekä kauppatietorekistereitä koskevien vaatimusten osalta.

28 ”Julkinen kuuleminen Euroopan valvontaviranomaisten toiminnasta”, 21.3.2017, saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/info/finance-consultations-2017-esas-operations_en

selostetaan vastaavuuspäätöksiä käsittelevässä komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa[29]. Valmisteluasiakirja sisältää yhteenvedon rahoituspalveluja koskevan EU-lainsäädännön mukaisesta vastaavuusmenettelystä, jota sovelletaan kolmansiin maihin. Siinä esitetään kokemukset EU:n lainsäädännön sisältämien kolmansia maita koskevien sääntöjen täytäntöönpanosta ja valvonnasta. Lisäksi siinä esitetään vastaavuusmenettelyn keskeiset näkökohdat (kuten valtuuksien käyttö, arviointi ja jälkivalvonta) ja selostetaan tarkemmin, miten näitä tehtäviä hoidetaan käytännössä.

Kuudenneksi tämä ehdotus on yhdenmukainen kansainvälisellä tasolla finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmässä käynnissä olevan työn kanssa, jonka tavoitteena on muun muassa i) edistää keskusvastapuolimäärityksen käyttöä ja rajat ylittäviä järjestelyjä eri lainkäyttöalueiden välillä, millä pyritään vakauttamaan OTC-johdannaismarkkinoita, ii) yhdenmukaistaa maksujärjestelmä- ja markkinainfrastruktuurikomitean (CPMI) ja kansainvälisen arvopaperimarkkinavalvojien yhteisön (IOSCO) laatimien finanssimarkkinoiden rakennetta koskevien periaatteiden (Principles for Financial Markets Infrastructure) soveltamista, iii) valvoa G20-ryhmässä sovittujen johdannaismarkkinoita koskevien uudistusten täytäntöönpanoa (FSB:n OTC-johdannaisia käsittelevän työryhmän välityksellä) ja iv) laatia keskusvastapuolten kriisinratkaisua koskevia lisäohjeita (FSB:n kriisinratkaisuryhmässä).

1.3. Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa

Tämä ehdotus liittyy myös pääomamarkkinaunionin kehittämiseen tähtäävien komission nykyisiin pyrkimyksiin ja on linjassa niiden kanssa. EU:n pääomamarkkinoiden kehittämisen ja yhdentämisen tarvetta painotetaan myös syyskuussa 2016 annetussa pääomamarkkinoita koskevassa tiedonannossa[30]. Keskusvastapuolia koskevien valvontakäytäntöjen lähentyminen EU:ssa voi tukea pääomamarkkinoiden kehittämistä ja syventämistä, sillä tehokkaammat ja kestävämmät keskusvastapuolet ovat olennaisia tekijöitä pääomamarkkinaunionin toimivuuden kannalta. Jotta nämä tavoitteet voitaisiin saavuttaa, komission 8. kesäkuuta 2017 hyväksymässä pääomamarkkinaunionin väliarvioinnissa[31] kehotetaan vahvistamaan EAMV:n toimivaltaa ja edistämään siten yhdenmukaisen valvonnan tuloksellisuutta EU:ssa ja sen ulkopuolella. Pääomamarkkinaunioni tuo mukanaan suuremmat ja likvidimmät finanssimarkkinat, mikä merkitsee sitä, että keskusvastapuolet määrittävät yhä enemmän transaktioita ja niiden merkitys rahoitusjärjestelmän kannalta kasvaa. Kun otetaan huomioon mahdollinen volyymikasvu sekä nykyiset tilaisuudet sääntelyn ja valvonnan katvealueiden hyväksikäyttöön, valvontakehystä on tarpeen tehostaa, jotta pääomamarkkinaunionista tulisi vahva ja vakaa.

Ehdotus on linjassa myös talous- ja rahaliiton syventämistä käsittelevän komission keskusteluasiakirjan[32] kanssa, joka hyväksyttiin 31. toukokuuta 2017. Keskusteluasiakirjassa todetaan erityisesti, että aidon rahoitusunionin viimeistely on toimivan ja vakaan talous- ja

---

29 ”EU equivalence decisions in financial services policy: an assessment”, 27.2.2017, SWD(2017) 102 final, saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/eu-equivalence-decisions-assessment-27022017_en.pdf

30 ”Pääomamarkkinaunioni – Vauhtia uudistuksiin”, 14.9.2016, COM(2016) 601 final, saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2016/FI/1-2016-601-FI-F1-1.PDF

31 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle pääomamarkkinaunionia koskevan toimintasuunnitelman väliarvioinnista, COM(2017) 292 final, 8. kesäkuuta 2017, saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication-cmu-mid-term-review-june2017_en.pdf

32 Keskusteluasiakirja talous- ja rahaliiton syventämisestä, Euroopan komissio, 31. toukokuuta 2017, saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/reflection-paper-emu_en_2.pdf

rahaliiton kannalta olennainen tekijä. Keskusteluasiakirjan mukaan tähän viimeistelyyn kuuluu se, että jo käsiteltävinä olevia asioita, kuten pääomamarkkinaunionia, viedään eteenpäin. Ehdotuksella tuetaan syvempien ja yhdentyneempien pääomamarkkinoiden kehittymistä huolehtimalla siitä, että keskusvastapuoliin sovellettavat valvontakäytännöt lähentyvät toisiaan EU:n tasolla.

Ehdotuksessa puututaan rahoitusjärjestelmän moitteetonta toimintaa uhkaaviin vaaroihin ja varmistetaan siten, että rahoitusmarkkinat voivat edelleen myötävaikuttaa kestävään pitkän aikavälin kasvuun, jolloin sisämarkkinoita voidaan syventää kuluttajien ja yritysten eduksi. Tämä on osa komission pyrkimyksiä tukea investointeja, kasvua ja työllisyyttä.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

2.1. Oikeusperusta

Tämän ehdotuksen oikeusperustana on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 114 artikla, joka on myös EMIR- ja EAMV-asetusten oikeusperusta. Vaikutustenarviointiraportin osana suoritetussa analyysissä yksilöidään EMIR-asetuksen osat, joita on muutettava, jotta voidaan lisätä EU:n rahoitusjärjestelmän yleistä vakautta ja pienentää jo hyvin epätodennäköistä (mutta toteutuessaan erittäin laajavaikutteista) keskusvastapuolten kaatumisriskiä ja pitää samalla markkinatoimijoille koituvat kustannukset minimissä. Ainostaan lainsäätäjillä on toimivalta tehdä tarvittavat muutokset. Muutoksia on tehtävä myös EAMV-asetukseen, jotta voidaan luoda keskusvastapuolikomitea, jolle uskotaan tärkeitä tehtäviä EMIR-asetuksen nojalla.

2.2. Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

EMIR-asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa. EMIR-asetuksessa vahvistetaan valvontakehys, jota sovelletaan sekä EU:hun sijoittautuneisiin keskusvastapuoliin että kolmansien maiden keskusvastapuoliin, jotka tarjoavat määrityspalveluja unioniin sijoittautuneille määritysosapuolille tai markkinapaikoille. EMIR-asetuksen mukaan keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltiolla on merkittävä rooli valvontajärjestelyissä. Jäsenvaltiot ja kansalliset valvontaviranomaiset eivät kuitenkaan voi yksipuolisesti ratkaista järjestelmäriskejä, joita syntyy, kun voimakkaasti yhdentyneet ja yhteenliitetyt keskusvastapuolet harjoittavat rajat ylittävää toimintaa kansallisen lainkäyttöalueen ulkopuolella. Jäsenvaltiot eivät voi myöskään yksinään vähentää riskejä, jotka johtuvat toisistaan poikkeavista kansallisista valvontakäytännöistä. Jäsenvaltiot ja kansalliset viranomaiset eivät voi yksinään ratkaista järjestelmäriskejä, joita kolmansien maiden keskusvastapuolet saattavat aiheuttaa koko EU:n rahoitusvakaudelle.

EMIR-asetuksen tavoitteena on parantaa keskusvastapuolten turvallisuutta ja tehokkuutta vahvistamalla yhdenmukaiset vaatimukset niiden toiminnan harjoittamiselle. Tätä tavoitetta ei voida saavuttaa riittävällä tavalla jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan toimien laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin EU:n tasolla SEUT-sopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

2.3. Suhteellisuusperiaate

Ehdotuksen tavoitteena on varmistaa, että EMIR-asetuksessa säädetyillä valvontajärjestelyillä vähennetään johdannaismarkkinoiden järjestelmäriskiä nykyistä oikeasuhteisemmalla ja tehokkaammalla tavalla ja että tästä koituu markkinatoimijoille mahdollisimman vähän kustannuksia. Ehdotuksessa luodaan EU:n tasolla toimiluvan saaneiden keskusvastapuolten

valvontaa varten toimiva kehys, jossa on selkeytetty kaikkien asianomaisten kansallisten ja EU-tason viranomaisten ja instituutioiden tehtäviä ja vastuualueita. Ehdotuksessa esitetään valvontajärjestelyjen tarkistuksia, joissa otetaan huomioon se, että keskusvastapuolten toiminta on yhä enemmän rajat ylittävää ja järjestelmän kannalta merkittävää, mutta säilytetään sijoittautumisjäsenvaltion viranomaisten finanssipoliittinen vastuu. Lisäksi ehdotuksessa otetaan käyttöön lähestymistapa, joka antaa kolmansien maiden keskusvastapuolille mahdollisuuden noudattaa EMIR-asetuksen vaatimuksia noudattamalla vastaavia omia kansallisia sääntöjään. Näin voidaan soveltaa oikeasuhteista lähestymistapaa, jossa painopiste on kolmansien maiden keskusvastapuolten merkityksessä EU:n markkinoilla rahoitusjärjestelmän kannalta. Ehdotuksessa ei kuitenkaan ylitetä sitä, mikä on tarpeen, jotta voidaan EMIR-asetuksessa asetetun tavoitteen mukaisesti vähentää järjestelmäriskiä vahvistamalla selkeät ja objektiiviset perusteet, joiden avulla havaitaan, valvotaan ja vähennetään kolmansien maiden keskusvastapuoliin liittyviä EU:n rahoitusvakauteen kohdistuvia riskejä. Näin ollen ehdotus myötävaikuttaa suoranaisesti siihen, että EMIR-asetuksessa säädetyistä valvontajärjestelyistä tulee yleisesti oikeasuhteisempia. Ehdotuksessa otetaan vastaavasti käyttöön ainoastaan kohdennettuja EAMV-asetusta koskevia muutoksia, joissa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen, jotta EAMV voisi hoitaa sille EMIR-asetuksessa annetut tehtävät.

2.4. Toimintatavan valinta

EMIR ja EAMV:n perustamissäädös ovat kummatkin asetuksia, minkä vuoksi niitä on muutettava vastaavalla säädöksellä.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

3.1. Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset

Tähän ehdotukseen liittyvä vaikutustenarviointiraportti sisältää analyysin siitä, missä määrin nykyisillä EMIR-asetuksessa säädetyillä valvontajärjestelyillä, jotka koskevat EU:hun ja sen ulkopuolelle sijoittautuneita keskusvastapuolia, on tavoitteen mukaisesti varmistettu tasapuoliset toimintaedellytykset keskusvastapuolipalvelujen tarjoamiselle tehokkaalla ja toimivalla tavalla. Lisäksi analyysissä tarkastellaan valvontajärjestelyjen keskinäistä johdonmukaisuutta ja tarkoituksenmukaisuutta sekä sitä, tuottavatko ne EU:n tasolla lisäarvoa. Analyysissä otetaan huomioon myös kaksi vertaisarviointia, jotka EAMV teki EMIR-asetuksen mukaisesta valvontakollegioiden toiminnasta vuosina 2015[33] ja 2016[34]. Lisäksi siinä otetaan huomioon palaute, jonka EAMV antoi komissiolle EMIR-asetuksen uudelleentarkastelun yhteydessä laatimassaan raportissa[35]. Palautteessa arvioidaan EMIR-asetuksen nykyistä kolmansiin maihin sovellettavaa vastaavuus- ja tunnustamisjärjestelmää.

---

33 EAMV:n arviointi EMIR-asetuksen mukaisista keskusvastapuolikollegioista, tammikuu 2015 https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/2015/11/2015-20-_report_on_esma_review_of_ccp_colleges.pdf

34 EAMV, EMIR-asetuksen 21 artiklan mukainen vertaisarviointi valvontatoimista, jotka koskevat keskusvastapuolten marginaali- ja vakuusvaatimuksia, 22. joulukuuta 2016, ESMA/2016/1683 (EAMV:n vertaisarviointi 2016) https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/2016-1683_ccp_peer_review_report.pdf

35 EAMV, EMIR-asetuksen uudelleentarkastelua käsittelevä raportti nro 4, EAMV:n antama palaute komission EMIR-asetuksen uudelleentarkastelusta järjestämässä kuulemismenettelyssä, 13. elokuuta 2015, ESMA/2015/1254. https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/2015/11/esma-2015-1254_-_emir_review_report_no.4_on_other_issues.pdf

Käytännön kokemus on osoittanut EU:hun sijoittautuneisiin keskusvastapuoliin sovellettavien EMIR-valvontajärjestelyjen **tuloksellisuudesta**, että kollegioiden jäsenten välinen yhteistyö nykyisessä kollegiorakenteessa on antanut keskusvastapuolimäärityksen eri osapuolia valvoville viranomaisille mahdollisuuden esittää näkemyksiään, mikä on myötävaikuttanut tavoitteiden mukaisesti valvontakäytäntöjen lähentymiseen ja toimintaedellytysten tasapuolistumiseen EU:hun sijoittautuneiden keskusvastapuolten keskuudessa. Keskusvastapuolten valvonnan yhdenmukaisuudesta eri jäsenvaltioissa tunnetaan kuitenkin huolta, mikä viittaa siihen, että rajat ylittävään keskusvastapuolten valvontaan saattaa olla aiheellista soveltaa toimivampaa lähestymistapaa. Erityisesti kollegioiden jäsenten yhteistyön aste vaihtelee huomattavasti sen mukaan, mikä asema kollegiolla on päätöksentekoprosessissa. EAMV toteaa arvioinnissaan, että toimilupamenettelyjen aikana keskusvastapuolikollegiot ovat yleensä helpottaneet vastavuoroista yhteistyötä: *puheenjohtajina toimineet kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ovat saaneet kollegion jäseniltä hyviä ja rakentavia kommentteja, jotka on otettu kyseisten viranomaisten riskinarvioinneissa huomioon; toisaalta kollegion jäsenet ovat saaneet tiedot, joita ne ovat tarvinneet äänestääkseen yhteisen lausunnon hyväksymisestä*[36]. Yhteistyö on ollut vähäisempää, jos tällaista lausuntoa ei ole tarvittu. EAMV näkee tässä sen riskin, että keskusvastapuolikollegioista tulee toimiluvan myöntämisen jälkeen pelkkiä tiedonvaihtofoorumeja eikä tehokkaan valvonnan välineitä. Lisäksi alustavat havainnot viittaavat siihen, että i) kollegion eri jäsenet eivät osallistu samassa määrin kollegion keskusteluihin ja ii) kansallisten toimivaltaisten viranomaisten noudattamat valvontatavat vaihtelevat suuresti jopa sellaisissa tapauksissa, joissa keskusvastapuolet ovat verrattavissa toisiinsa. Yhteiset mallit, jotka EAMV on toimittanut tukemaan kansallisten toimivaltaisten viranomaisten valvontakäytäntöjen lähentymistä, eivät ole ratkaisseet tätä ongelmaa, koska kansalliset toimivaltaiset viranomaiset käyttävät harkintavaltaansa eri tavalla. Sen vuoksi on varaa tehdä parannuksia, joilla voidaan yhtenäistää keskusvastapuolten valvontaa EU:n tasolla, tasapuolistaa toimintaedellytyksiä EU:ssa ja tehostaa valvontakäytäntöjen lähentymistä.

Kolmansien maiden keskusvastapuolten valvonnan tuloksellisuudesta voidaan todeta, että EAMV on nykyisiä järjestelyjä noudattaen tunnustanut 28 kolmansien maiden keskusvastapuolta, jotka ovat tunnustamisen jälkeen voineet tarjota määrityspalveluja EU:n vastapuolille. Tämä edistää rajat ylittäviä järjestelyjä G20-ryhmän tavoitteiden mukaisesti. EMIR-asetuksesta järjestetyssä kuulemisessa useimmat vastaajat (pääasiassa finanssialan yritykset ja toimialajärjestöt) ovat kuitenkin katsoneet, että EMIR-asetuksen mukainen kolmansien maiden keskusvastapuoliin sovellettava vastaavuusjärjestelmä on tosiasiallisesti luonut tilanteen, jossa EU:hun sijoittautuneita keskusvastapuolia koskevat vaatimukset saattavat olla tiukempia kuin kolmansien maiden keskusvastapuolia koskevat vaatimukset, mikä johtaa epätasapuolisiin toimintaedellytyksiin EU:n keskusvastapuolten vahingoksi. Myös EAMV on tähdentänyt, että EMIR-asetuksen mukainen kolmansien maiden keskusvastapuoliin sovellettava lähestymistapa on erittäin joustava ja tukeutuu täysin kolmansien maiden sääntöihin ja valvontajärjestelyihin, kun taas valtaosa kolmansista maista katsoo kolmansien maiden keskusvastapuolten olevan järjestelmän kannalta merkittäviä infrastruktuureja ja sen vuoksi valvoo niihin tarkemmin. Jos EU jää ainoaksi lainkäyttöalueeksi, joka tukeutuu laajamittaisesti kolmansien maiden sääntöihin ja viranomaisiin, tämä voi EAMV:n mukaan altistaa sen riskeille eikä hyödytä EU:hun sijoittautuneita keskusvastapuolia, vaikka nykyinen EMIR-asetuksen mukainen lähestymistapa voisikin toimia keskinäisen luottamuksen mallina.

[36] EAMV:n vertaisarviointi 2015, s. 16, kohta 30.

Tehokkuuden osalta enemmistö EMIR-asetuksesta järjestettyyn kuulemiseen vastanneista kannatti sitä tavoitetta, että EU:hun sijoittautuneiden keskusvastapuolten toimintaedellytysten tasapuolisuus varmistetaan edistämällä EMIR-asetuksen yhdenmukaista soveltamista. Samassa yhteydessä vastaajat viittasivat kuitenkin hyväksymismenettelyjen pituuteen ja tähdensivät, että joissakin tapauksissa kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat lykätä hyväksynnän määräaikaa loputtomiin, mikä aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta. Eräät vastaajat totesivat myös, että kollegioiden toiminnan olisi oltava läpinäkyvämpää paitsi keskusvastapuolten kannalta, kun on kyse toimilupia ja palvelujen laajentamista koskevista menettelyistä, myös keskusvastapuolten käyttäjien kannalta, jotta ne saisivat selkeämmän käsityksen toimilupamenettelystä ja sen seurauksista. Lisäksi monet viranomaiset, alan toimijat ja markkinainfrastruktuurien ylläpitäjät toivoivat, että keskusvastapuolten toimilupia ja niiden tarjoamien palvelujen laajentamista koskevia menettelyjä ja kyseisten menettelyjen aikatauluja selkeytettäisiin. Vastaajat ehdottivat, että EMIR-asetuksessa täsmennettäisiin kollegiomenettelyn sääntöjä, erityisesti kollegion eri jäsenten tehtäviä ja vastuualueita. Vielä on siis parantamisen varaa, jotta erityisesti EU:hun sijoittautuneiden keskusvastapuolten valvonta saataisiin virtaviivaisemmaksi. Muutoksilla voitaisiin myös tehostaa kansallisten ja EU:n valvontaviranomaisten välistä yhteistyötä, jolloin vältettäisiin valvontatehtävien päällekkäisyys ja vähennettäisiin vastaavasti niihin tarvittavaa aikaa ja resursseja.

EMIR-asetuksesta järjestettyyn kuulemiseen vastanneet toimialajärjestöt huomauttivat nykyisestä kolmansien maiden keskusvastapuoliin sovellettavasta valvontajärjestelmästä, että komissiolla kestää liian kauan saada vastaavuusarviointinsa päätökseen. Myös EAMV toi esiin joitakin kysymyksiä, jotka liittyvät kolmansien maiden keskusvastapuolten tunnustamismenettelyn tehokkuuteen. Ensinnäkin se väitti menettelyn olevan raskas ja jäykkä, mistä on osoituksena vuonna 2015 tehtyjen tunnustamispäätösten vähäinen määrä. Toiseksi EAMV huomautti, että kolmansien maiden keskusvastapuolten tunnustaminen lisää merkittävästi sen hallinnollista rasitusta.

EMIR-asetuksessa säädettyjen valvontajärjestelyjen **merkityksellisyydestä** voidaan todeta, että kyseiset järjestelyt liittyvät erottamattomasti kansainvälisiin pyrkimyksiin vakauttaa globaaleja OTC-johdannaismarkkinoita ja että niillä helpotetaan rajat ylittäviä luottamusjärjestelyjä lainkäyttöalueiden välillä. EMIR-asetuksen mukaisilla valvontajärjestelyillä varmistetaan myös, että rahoitusmarkkinat voivat edelleen myötävaikuttaa kestävään pitkän aikavälin kasvuun, jolloin sisämarkkinoita voidaan syventää kuluttajien ja yritysten eduksi. Tämä on osa komission pyrkimyksiä tukea investointeja, kasvua ja työllisyyttä.

Kuten tähän ehdotukseen liittyvän vaikutustenarviointiraportin kohdassa 2.4 kuvataan, EMIR-asetuksen mukaiset valvontajärjestelyt ovat **johdonmukaisia** muiden sellaisten EU-säädösten kanssa, joiden tavoitteena on i) ratkaista kysymyksiä, jotka koskevat keskusvastapuolten merkitystä järjestelmän kannalta, ii) edistää keskusvastapuolimäärityksen käyttöä ja iii) parantaa EU-tason valvonnan tehokkuutta ja tuloksellisuutta sekä EU:ssa että sen ulkopuolella.

EU-tason toimista saatavasta lisäarvosta voidaan lopuksi todeta, että EMIR-asetuksen mukaisilla valvontajärjestelyillä on korjattu puute ottamalla käyttöön uusi menettely, jolla helpotetaan valvontakäytäntöjen lähentymistä EU:n tasolla ja puututaan siten sellaisista keskusvastapuolista johtuviin järjestelmäriskeihin, jotka tarjoavat määrityspalveluja EU:ssa toimiville vastapuolille.

3.2. Sidosryhmien kuuleminen

Tämä ehdotus perustuu useisiin julkisiin kuulemisiin.

Ensinnäkin siinä otetaan huomioon näkemykset, joita sidosryhmät ja viranomaiset ovat esittäneet 4. toukokuuta 2017 julkaistusta komission tiedonannosta, joka käsittelee rahoitusmarkkinoiden kriittisten infrastruktuurien haasteisiin vastaamista ja pääomamarkkinaunionin kehittämistä[37]. Tiedonannossa todetaan, että johdannaisten määrittämiseen liittyvien haasteiden vuoksi on tarpeen tehdä uusia muutoksia, joilla varmistetaan rahoitusvakaus sekä järjestelmän kannalta merkittävien keskusvastapuolten turvallisuus ja vakaus EU:n finanssimarkkinoilla ja tuetaan pääomamarkkinaunionin edelleen kehittämistä.

Toiseksi ehdotuksessa otetaan huomioon nimenomaan EMIR-asetusta ja keskusvastapuolten valvontaa koskevat kommentit, jotka esitettiin Euroopan valvontaviranomaisten toiminnasta 21. maaliskuuta ja 17. toukokuuta 2017 välisenä aikana järjestetyssä kuulemisessa. Kuulemisen tavoitteena oli saada selkeämpi käsitys siitä, millä aloilla Euroopan valvontaviranomaisten tehokkuutta ja vaikuttavuutta voidaan lujittaa ja parantaa[38].

Kolmanneksi ehdotuksessa otetaan huomioon nimenomaan valvontakäytäntöjen lähentämistä koskevat kommentit, jotka esitettiin pääomamarkkinaunionin väliarvioinnista 20. tammikuuta ja 17. maaliskuuta 2017 välisenä aikana järjestetyssä kuulemisessa[39]. Kuulemisessa haluttiin kerätä sidosryhmien näkemyksiä siitä, miten pääomamarkkinaunionia koskevaa nykyistä ohjelmaa voitaisiin ajantasaistaa ja täydentää, jotta se muodostaisi vankan poliittisen kehyksen pääomamarkkinoiden kehittämiselle. Kuulemiseen saatiin 178 vastausta.

Neljänneksi ehdotuksessa otetaan huomioon EMIR-asetuksessa säädettyjä valvontajärjestelyjä koskevat kommentit, jotka esitettiin kyseisen asetuksen uudelleentarkastelusta vuoden 2015 touko- ja elokuun välisenä aikana järjestetyssä kuulemisessa. Kuulemiseen saatiin yli 170 vastausta hyvin erilaisilta sidosryhmiltä ja viranomaisilta[40].

Yleensä vastaajat totesivat, että EMIR-asetuksessa säädetyt nykyiset valvontajärjestelyt lisäävät EU:hun sijoittautuneiden keskusvastapuolten turvallisuutta ja vakautta, ja ne tukivat yleisesti valvontaviranomaisten muodostamien kollegioiden tehtävänkuvaa. Vastaajat tähdensivät myös, että valtaosaa EMIR-asetuksen vaatimuksista on alettu soveltaa vasta hiljattain, minkä vuoksi olisi ennenaikaista harkita koko valvontarakenteen perinpohjaista uudistamista. Vastaajat ja niistä erityisesti viranomaiset painottivat, että kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi edelleen osallistuttava aktiivisesti valvontaan, koska toiminnassa olevat keskusvastapuolet ovat tyypiltään erilaisia (paikallisia tai rajojen yli toimivia). Toisaalta monet vastaajat tähdensivät myös, että keskusvastapuolten toiminta on järjestelmän kannalta merkittävää yli rajojen, minkä vuoksi valvontaa ei pitäisi harjoittaa pelkästään kansallisella tasolla. Suurin osa vastaajista kannatti keskusvastapuoliin sovellettavien valvontakäytäntöjen lähentämistä EU:n tasolla todeten nykyisen järjestelmän

---

37 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan keskuspankille rahoitusmarkkinoiden kriittisten infrastruktuurien haasteisiin vastaamisesta ja pääomamarkkinaunionin kehittämisestä, Bryssel, 4.5.2017, COM(2017) 225 final.

38 Kuuleminen ja siihen liittyvä palautekooste löytyvät seuraavalta verkkosivulta: https://ec.europa.eu/info/finance-consultations-2017-esas-operations_en

39 Kuulemiseen liittyvät asiakirjat ovat saatavilla verkko-osoitteessa https://ec.europa.eu/info/finance-consultations-2017-cmu-mid-term-review_en

40 Kuulemisasiakirja ja tiivistelmä vastauksista ovat saatavilla verkko-osoitteessa http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/emir-revision/index_en.htm

olevan hajanainen ja tehoton. Vastaajat mainitsivat rajat ylittävän toiminnan lisääntymisen, keskusvastapuolten merkityksen järjestelmän kannalta sekä likviditeetin saannin euroalueella syinä, joiden vuoksi EU-tason valvontavaltuuksia olisi laajennettava. Vastaajat varoittivat kuitenkin, että jos EU:n ja kolmansien maiden keskusvastapuoliin sovellettavia välittömiä valvontavaltuuksia laajennetaan EU:n tasolla, se olisi tehtävä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti erityisesti siitä syystä, että millään EU-rakenteella ei olisi riittävästi resursseja huolehtia vaikeuksiin joutuneesta keskusvastapuolesta, vaikka tällaisen tapahtuman riski olisi kuinka pieni. Monet vastaajat, EAMV[41] mukaan luettuna, painottivat myös, että nykyistä kehystä on parannettava kolmansien maiden keskusvastapuolten osalta.

3.3. Vaikutustenarviointi

Komissio teki tärkeimmistä toimenpidevaihtoehdoista vaikutustenarvioinnin. Toimintavaihtoehtoja arvioitiin keskeisten tavoitteiden perusteella, joita olivat sellaisten keskusvastapuolten turvallisuuden ja tehokkuuden varmistaminen, jotka ovat järjestelmän kannalta merkittäviä EU:n markkinoilla, sekä rahoitusvakauden parantaminen EU:ssa aiheuttamatta kuitenkaan kohtuutonta pirstoutumista maailmanlaajuisessa järjestelmässä.

Sääntelyntarkastelulautakunta hyväksyi vaikutustenarviointiraportin 2. kesäkuuta 2017. Raportti oli toimitettu lautakunnalle 22. toukokuuta, ja lautakunta oli ehdottanut siihen useita parannuksia kirjallisella menettelyllä. Sen vuoksi raportti oli toimitettu lautakunnalle uudelleen 30. toukokuuta. Vaikutustenarviointiin tehtiin seuraavat muutokset lautakunnan suositusten perusteella:

1. Erityiset järjestelmäriskit, jotka liittyvät Yhdistyneen kuningaskunnan eroamiseen EU:sta: Tarkempi kuvaus Yhdistyneen kuningaskunnan EU:sta eroamiseen liittyvistä muutoksista toimintavaihtoehtoja käsittelevässä luvussa perusskenaarion yhteydessä.

2. Toimintavaihto, jonka arvioidaan vähentävän parhaiten kolmansien maiden keskusvastapuoliin liittyviä riskejä: Tarkempi kuvaus siitä, miten vaihtoehto 3, jossa on kyse kriteereihin tai kynnysarvoihin perustuvasta valvonnasta, toimisi käytännössä kolmansien maiden keskusvastapuolten valvonnassa sen mukaan, mitä riskejä tällaiset keskusvastapuolet aiheuttavat EU:lle.

3. Parhaina pidettyjen toimintavaihtoehtojen vaikutukset järjestelmäriskeihin: Tarkempi kuvaus liikkeeseen laskevien keskuspankkien tehtävistä, jotka liittyvät EU:n ja kolmansien maiden keskusvastapuoliin. Sen seikan selventäminen, että valvontataakka ja rahoitusvakauden turvaaminen suhteutetaan toisiinsa sen mukaan, missä määrin EU altistuu kolmansien maiden keskusvastapuolista johtuville riskeille. Sen seikan toteaminen, että kohdennetulla sijaintipolitiikalla kustannukset saadaan minimiin.

4. Muut kysymykset: i) Selvitys siitä, miten keskusvastapuolikomitean päätöksentekoprosessi toimisi nykyisiin kollegioihin verrattuna, ii) toimintatavoitteiden määrittely seurantaa ja arviointia koskevassa luvussa ja iii) vaikutustenarviointiraportin liitteessä esitetty tarkempi selvitys siitä, miksi EU:n keskusvastapuolista ei ole tehty muodollista arviointia.

[41] Ks. EAMV:n uudelleentarkasteluraportti nro 4, joka annettiin 13. elokuuta 2015 komission EMIR-asetuksen uudelleentarkastelusta järjestämän kuulemisen yhteydessä, s. 19–21. Raportti on saatavilla osoitteessa https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/2015/11/esma-2015-1254_-_emir_review_report_no.4_on_other_issues.pdf

Vaikutustenarvioinnissa tarkastellut vaihtoehdot koskevat sellaisten EMIR-asetuksessa säädettyjen valvontajärjestelyjen kohdennettuja muutoksia, joita sovelletaan sekä EU:hun sijoittautuneisiin keskusvastapuoliin että kolmansien maiden keskusvastapuoliin, jotka tarjoavat tai haluavat tarjota palvelujaan EU:n vastapuolille. Toivottuihin tavoitteisiin pääsemiseksi yksilöitiin seuraavat parhaiksi arvioidut toimintavaihtoehdot:

- Jotta EU:hun sijoittautuneiden keskusvastapuolten valvontaa voidaan tehostaa, nykyisiä valvontajärjestelyjä on virtaviivaistettava ja keskitettävä entisestään perustamalla eurooppalainen valvontamekanismi, jolla varmistetaan kansallisten viranomaisten, liikkeeseen laskevien keskuspankkien ja EAMV:n asianmukainen osallistuminen niille kuuluvien tehtävien rajoissa. Näin voidaan parantaa EU:hun sijoittautuneisiin keskusvastapuolien sovellettavien valvontajärjestelyjen johdonmukaisuutta edistämällä toimintaedellytysten tasapuolistumista eurooppalaisten keskusvastapuolten keskuudessa sekä EMIR-asetuksen yhdenmukaista soveltamista EU:ssa. Samalla varmistetaan, että tietyt valvontavastuualueet ja niihin liittyvä kansallinen finanssipoliittinen vastuu pysyvät asianmukaisesti linjassa keskenään. Tämä vähentää kustannuksia institutionaalisella tasolla, koska viranomaisten valvontatehtävät eivät mene päällekkäin, ja alentaa myös keskusvastapuolten kustannuksia yksinkertaistamalla niiden valvontakehystä ja rajoittamalla päällekkäisen valvonnan riskiä.
- Vaikutustenarviointiraportissa katsotaan, että EU:ssa sovellettavia valvontajärjestelyjä, joiden tarkoituksena on vähentää kolmansien maiden keskusvastapuoliin liittyviä riskejä, voidaan parantaa siten, että EAMV ja asianomaiset liikkeeseen laskevat keskuspankit soveltavat kolmansien maiden keskusvastapuoliin liukuvasti tiukkenevia valvontavaatimuksia objektiivisten kriteerien tai kynnysarvojen perusteella. EU:n valvonnan määrä ja intensiteetti suhteutetaan riskeihin, joita kolmansien maiden keskusvastapuolet aiheuttavat EU:lle. Tällöin voidaan asettaa erilaisia kriteerejä ja kynnysarvoja siten, että vaikutukseltaan vähäisiin keskusvastapuoliin (ensimmäisen tason keskusvastapuolet) sovelletaan periaatteessa samaa EMIR-asetuksen mukaista vastaavuus- ja tunnustamisjärjestelmää kuin ennekin, kun taas sellaisiin keskusvastapuoliin, joiden vaikutukset ovat keskitasoa tai suuria (toisen tason keskusvastapuolet), sovelletaan liukuvasti tiukkenevia valvontavaatimuksia. Tämän jatkumon päässä on EU:n toimilupa- ja sijoittautumisvaatimus, jota sovelletaan kaikkiin kolmansien maiden keskusvastapuoliin, joista aiheutuu huomattava riski EU:lle ja sen rahoitusjärjestelmän vakaudelle.
- Tällaiset liukuvasti tiukkenevat valvontavaatimukset antavat mahdollisuuden valvoa kolmansien maiden keskusvastapuolia oikeasuhtaisella ja tasapainoisella tavalla ja vähentää asianmukaisesti niihin liittyviä järjestelmäriskejä aiheuttamatta kuitenkaan kohtuutonta pirstoutumista maailmanlaajuisessa järjestelmässä tai kohtuuttomia kustannuksia markkinatoimijoille. Näin voidaan tehostaa mekanismeja, joilla EU:n valvontaviranomaiset ja liikkeeseen laskevat keskusvastapuolet puuttuvat kolmansien maiden keskusvastapuolten aiheuttamiin riskeihin, ja turvata samalla tasapuoliset toimintaedellytykset EU:hun sijoittautuneiden keskusvastapuolten ja kolmansien maiden keskusvastapuolten välillä sekä varmistaa paremmin, että vaatimukset pannaan täytäntöön ja että kolmansien maiden keskusvastapuolet noudattavat niitä jatkuvasti. Tämä vaihtoehto voi aiheuttaa joitakin lisäkustannuksia institutionaalisella tasolla ja lisätä myös kolmansien maiden keskusvastapuolten ja viime kädessä markkinatoimijoiden kustannuksia, mutta näitä kustannuksia on

verrattava hyötyihin, jotka saadaan järjestelmäriskin vähentyessä, vaikka näin saatavia rahallisia hyötyjä onkin vaikea määrittää tarkasti etukäteen.

Ehdotetun toimenpidepaketin tavoitteena on luoda selkeät ja johdonmukaiset valvontajärjestelyt EU:hun ja kolmansiin maihin sijoittautuneita keskusvastapuolia varten.

Vaikutustenarviointiraportissa tarkastellaan myös parhaina pidettyjen vaihtoehtojen kokonaishyötyjä ja -kustannuksia ja pyritään siten arvioimaan markkinatoimijoille säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja rasitusta. Seuraavassa jaksossa kuvataan ehdotettujen toimenpiteiden odotettavissa olevia vaikutuksia.

3.4. Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen

EMIR-asetuksen yleisenä tavoitteena on vähentää järjestelmäriskiä parantamalla keskusvastapuolten turvallisuutta ja tehokkuutta, kun taas tämän aloitteen tavoitteena on tehdä keskusvastapuolten valvonnasta tehokkaampaa ja tuloksellisempaa noudattamalla perusteelliseen riskinarviointiin perustuvaa oikeasuhteista lähestymistapaa, jolla vähennetään markkinatoimijoille sääntelystä ja säännösten noudattamisesta aiheutuvaa rasitusta. Tämä on komission noudattaman paremman sääntelyn agendan mukaista.

Tällä aloitteella lujitetaan EU:hun sijoittautuneita keskusvastapuolia koskevia valvontajärjestelyjä (ottamalla niissä huomioon keskusvastapuolten koon kasvaminen, yhdentyminen, keskittyminen ja keskinäiset yhteydet) ja annetaan EU:n viranomaisille paremmat mahdollisuudet valvoa ja vähentää kolmansien maiden keskusvastapuolten EU:lle aiheuttamaa riskiä. Näin voidaan pienentää keskusvastapuolten kaatumisriskiä, joka on jo ennestään pieni (mutta johtaisi toteutuessaan erittäin suuriin vaikutuksiin) ja parantaa yleisesti EU:n koko rahoitusjärjestelmän vakautta. Tehostettu valvontakehys parantaa myös oikeusvarmuutta ja taloudellista varmuutta kokonaisuudessaan. Vaikka kehyksestä saattaa aiheutua ennakolta taloudellisia kustannuksia, vuosien 2007–2008 rahoituskriisi tarjoaa runsaasti empiiristä näyttöä hyödyistä, jotka saadaan ehkäisemällä kriisejä mahdollisimman tehokkaiden valvontajärjestelyjen avulla.

Parhaina pidettyjen vaihtoehtojen kustannusten arviointiin liittyy rajoituksia, koska molemmissa ongelmissa on kyse keskusvastapuolten valvonnasta. Vaikka EU:n ja jäsenvaltioiden viranomaisille koituvat lisäkustannukset tai kustannusten uudelleenjärjestely (kuten lisäresurssit ja -tehtävät) voidaankin määrittää, markkinatoimijoihin kohdistuvat vaikutukset eivät ole yhtä suoraviivaisia määrittää, vaan niiden määritykset perustuisivat oletuksiin, joiden vuoksi ne olisivat epävarmoja. Lisäksi vaihtoehto, joka katsotaan parhaaksi kolmansien maiden keskusvastapuolten osalta, perustuu liukuvasti tiukentuviin valvontavaatimuksiin, minkä vuoksi siihen liittyvät kustannukset ovat keskusvastapuolikohtaisia ja riippuvat valvottujen tai tunnustettujen keskusvastapuolten toiminnan vaikutuksista EU:hun. Markkinatoimijoille mahdollisesti koituvien kustannusten tai tehokkuusetujen lähteet voidaan kuitenkin yksilöidä.

Mahdollisuudet yksinkertaistaa sääntelyä ja vähentää kustannuksia

Tämän aloitteen tavoitteena on virtaviivaistaa EU:hun sijoittautuneiden keskusvastapuolten valvontakehystä ja tiukentaa kolmansien maiden keskusvastapuolten valvontaa. Aloitteessa Euroopan valvontamekanismissa tehtävä valvontatyö keskitetään EU:n tasolle, mikä poistaa kansallisten viranomaisten tehtävien väliset päällekkäisyydet. Tämän pitäisi luoda mittakaavaetuja EU:n tasolla ja vähentää kohdennettujen resurssien tarvetta kansallisella tasolla.

Markkinatoimijoista todettakoon, että keskusvastapuolet hyötyisivät pääasiassa hallinnollisen rasituksen kevenemisestä, kun rajat ylittävä valvonta keskitettäisiin EU:n tasolla yhteen tahoon.

Vaikutus markkinatoimijoihin (pk-yritykset mukaan luettuina)

EU:n alueelle sijoittautuneiden keskusvastapuolten valvonnasta voidaan todeta, että parhaaksi arvioidussa vaihtoehdossa ehdotettujen muutosten ei odoteta vaikuttavan merkittävästi määrityskustannuksiin, olivatpa kyseessä määritysosapuolet tai niiden asiakkaat ja epäsuorat asiakkaat. Eurooppalaisen mekanismin rahoittamiseksi keskusvastapuolia voidaan vaatia maksamaan valvontamaksuja. Valvontamaksut on kuitenkin määrä suhteuttaa keskusvastapuolten toimintaan, ja ne muodostaisivat vain vähäisen osan niiden liikevaihdosta. Vaikka nämä kustannukset voitaisiin siirtää markkinoiden maksettaviksi, ne edustaisivat ainoastaan minimaalisia mukautuskustannuksia.

Kolmansien maiden keskusvastapuolten valvonnasta voidaan todeta, että parhaaksi arvioidussa vaihtoehdossa kustannuksia koituisi lähinnä siinä tapauksessa, että liukuvasti tiukentuvat valvontavaatimukset velvoittavat keskusvastapuolen hakemaan EU:n toimilupaa ja sijoittautumaan EU:hun. Ensimmäisen ja toisen tason keskusvastapuolten kannalta tilanne olisi sijaintivaatimusta lukuun ottamatta lähes sama kuin EU:hun sijoittautuneilla keskusvastapuolilla, jolloin niiden ei tarvitsisi maksaa suuria valvontamaksuja osallistuessaan eurooppalaisen mekanismin rahoittamiseen. Tästä ei koituisi markkinatoimijoille suuria lisäkustannuksia.

Jotta voidaan perustaa eurooppalainen valvontamekanismi hoitamaan EU:hun nykyisin sijoittautuneiden 17 keskusvastapuolen päivittäistä valvontaa, sen perustamiseen ja toiminnan järjestämiseen tarvitaan tietynkokoinen ydinjoukko henkilöstöä. Olettaen, että kaikki tunnustusta hakevat kolmansien maiden keskusvastapuolet tunnustetaan, keskusvastapuolikomitean vastuualueeseen tulisi kuulumaan noin 40 kolmansien maiden keskusvastapuolta joko välillisesti valvonnan ja tietojenvaihdon kautta (ensimmäisen tason keskusvastapuolet) tai suoran valvonnan kautta (toisen tason keskusvastapuolet, jotka mahdollisesti aiheuttavat merkittävämpiä riskejä).

Kun otetaan huomioon, kuinka monta kolmansien maiden keskusvastapuolta on valvottava joko välillisesti tai suoraan ja minkä tyyppisiä ja miten monitahoisia tehtäviä on hoidettava ensimmäisen ja toisen tason keskusvastapuolten osalta, tarvitaan arviolta 49 kokoaikaista työntekijää. Parhaana pidetyn keskusvastapuolten valvontavaihtoehdon lisäkustannukset olisivat yhteensä noin 7 miljoonaa euroa vuodessa.

Valvontakustannusten ohella vastapuolille (määritysosapuolille ja niiden asiakkaille) koituisi kustannuksia lähinnä EU:n toimilupa- ja sijoittautumisvaatimuksesta, joka otettaisiin käyttöön järjestelmän kannalta merkittävien toisen tason keskusvastapuolien vuoksi. Näihin kustannuksiin vaikuttaisivat oikeudelliset ja toiminnalliset näkökohdat ja, jollei kustannuksia määritetä oikein, markkinoiden pirstoutuminen ja siihen liittyvät markkinoiden likviditeettiin ja toteutushintoihin kohdistuvat seuraukset. Positiiviset tai negatiiviset muutokset vakuustehokkuuksissa riippuisivat suurelta osin markkinatoimijoiden kyvystä korvata kolmansien maiden keskusvastapuolet EU:hun sijoittautuneilla keskusvastapuolilla. Näihin kustannuksiin vaikuttavia tekijöitä käsitellään tarkemmin tähän ehdotukseen liittyvän vaikutustenarviointiraportin kohdassa 5.3.

Lisäksi sijaintipolitiikka, jota ei räätälöitäisi kolmannen maan keskusvastapuolen järjestelmäriskin mukaiseksi objektiivisilla perusteilla, voisi vaikuttaa määrityskustannuksiin ja määritysosapuolten asiakkaiden mahdollisuuksiin käyttää epäsuoraa määritystä (finanssialan ulkopuoliset vastapuolet ja pienet finanssialalla toimivat vastapuolet mukaan luettuina) ja näin ollen yleisesti EU:n vastapuolten mahdollisuuksiin suojautua riskeiltä.

Tätä on kuitenkin verrattava paremman kriisinehkäisyn tarjoamiin etuihin. Yleisesti katsoen yritykset, mukaan luettuina pk-yritykset ja mikroyritykset, hyötyvät siitä, että keskusvastapuolet ovat vakaampia ja niiden keskeiset kriittiset toiminnot jatkuvat myös mahdollisissa tulevissa kriisitilanteissa, joissa ne ajautuvat vakaviin vaikeuksiin tai kaatuvat. Tällaisen kriisin todennäköisyyttä olisi pienennettävä entisestään parantamalla EU:n asianomaisten viranomaisten mahdollisuuksia estää järjestelmäriskin syntymistä EU:n keskusvastapuolten keskuudessa ja vähentää haitallisten taloudellisten vaikeuksien leviämistä kolmansien maiden keskusvastapuolten kautta. Tällä tavoin vähennettäisiin myös finanssialaa koettelevan kriisin mahdollisia kielteisiä kerrannaisvaikutuksia (kuten pankkialan heikentynyttä halukkuutta ja/tai kykyä tarjota rahoitusta reaalitaloudelle sekä taantumia), jotka yleensä vaikuttavat raskaasti pk-yrityksiin ja niiden kykyyn hankkia rahoitusta.

Tämän ehdotuksen, jossa valvontajärjestelyjä selkeytetään sekä EU:n että kolmansien maiden keskusvastapuolten osalta, sekä komission sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevan REFIT-ohjelman yhteydessä hiljattain antaman EMIR-ehdotuksen, jossa karsitaan pienten vastapuolten kohtuuttomia kustannuksia, pitäisi yhdessä edistää keskusvastapuolimäärityksen käyttöä ja helpottaa pk-yritysten mahdollisuuksia käyttää rahoitusvälineitä joko riskeiltä suojautumiseen tai sijoitustarkoituksiin. Sen vuoksi tämä ehdotus helpottaa rajat ylittävien liiketoimien toteuttamista EU:ssa ja edistää tehokkaiden ja kilpailulle avointen keskusvastapuolimarkkinoiden kehittymistä EU:ssa, mikä edistää puolestaan pääomamarkkinaunionin tavoitteiden saavuttamista.

Vaikutukset EU:n talousarvioon

EU:n keskusvastapuolten valvontaan suunnitellut muutokset eivät yleisesti katsoen vaikuttaisi EU:n talousarvioon, koska kaikki lisäkustannukset, kuten eurooppalaisen mekanismin edellyttämät lisäresurssit, katettaisiin keskusvastapuolilta kerättävillä valvontamaksuilla. Viime kädessä muutosten pitäisi kuitenkin hyödyttää kaikkia markkinatoimijoita ja jäsenvaltioita, koska niiden tavoitteena on tehdä EU:n määritysmarkkinoista nykyistä turvallisemmat. Jäljempänä olevissa kohdissa käsitellään tarkemmin, mitä taloudellisia vaikutuksia on EU:hun sijoittautuneiden keskusvastapuolten valvonnan lujittamisella.

Kolmansien maiden keskusvastapuolten aiheuttamien riskien vähentämiseksi kaavaillut muutokset eivät vastaavasti aiheuttaisi vaikutuksia EU:n talousarvioon, sillä eurooppalaisen mekanismin edellyttämät lisäresurssit rahoitettaisiin myös kolmansien maiden keskusvastapuolilta kerättävillä valvontamaksulla. Tämä hyödyttäisi kuitenkin EU:ta vähentämällä sitä todennäköisyyttä, että EU:hun tuodaan rahoitusvakautta uhkaavia riskejä, sekä varmistamalla, että EU:n vastapuolet, jotka harjoittavat liiketoimintaa kolmansien maiden keskusvastapuolten kanssa, toimivat turvallisessa ympäristössä, mikä edistää puolestaan globaalien markkinoiden vahvuutta ja vakautta.

3.5. Perusoikeudet

EU on sitoutunut edistämään korkeatasoista perusoikeuksien suojelua ja allekirjoittanut useita ihmisoikeussopimuksia. Tämän osalta ehdotuksella ei pitäisi olla suoranaista vaikutusta kyseisiin oikeuksiin, sellaisina kuin ne on lueteltu YK:n tärkeimmissä

ihmisoikeusyleissopimuksissa, Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, joka on keskeinen osa EU:n perussopimuksia, ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa (ECHR).

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Suunniteltujen muutosten, joiden tavoitteena on parantaa EU:n keskusvastapuolten valvontaa ja vähentää kolmansien maiden keskusvastapuolten aiheuttamia riskejä, ei odoteta vaikuttavan EU:n talousarvioon.

EAMV:n mahdolliset lisätehtävät, kuten kolmansien maiden keskusvastapuolten rekisteröintien käsittely ja kyseisten keskusvastapuolten jatkuva valvonta, saattavat edellyttää EAMV:lle kaavailtujen resurssien lisäämistä. EU:n talousarvion lisäkustannuksia kevennettäisiin kuitenkin mekanismeilla, joilla lisättäisiin eurooppalaisen mekanismin rahoitusta esimerkiksi keräämällä maksuja EU:hun sijoittautuneilta ja kolmansien maiden keskusvastapuolilta, joita mekanismilla suoraan valvottaisiin.

Ehdotuksen rahoitus- ja talousarviovaikutukset esitetään tähän ehdotukseen liitetyssä rahoitusselvityksessä.

5. LISÄTIEDOT

5.1. Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt

Tämä ehdotus sisältää vaatimuksen, jonka mukaan EMIR-asetuksesta olisi tehtävä kokonaisarvio, jossa erityisesti arvioidaan ehdotettujen valvontajärjestelyjen tuloksellisuutta ja tehokkuutta siltä kannalta, miten hyvin niillä lisätään rahoitusvakautta EMIRin alkuperäisen tavoitteen mukaisesti. Arvioinnissa olisi otettava huomioon kaikki EMIR-asetukseen liittyvät näkökohdat ja niistä erityisesti seuraavat:

- elvytys- tai kriisinratkaisutilanteeseen joutuneiden keskusvastapuolten lukumäärä,
- luku, joka osoittaa, kuinka monta kertaa kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ovat käyttäneet riitojenratkaisumenettelyä,
- kolmansien maiden keskusvastapuoliin kohdistuneiden paikalla tehtyjen tarkastusten lukumäärä,
- kolmansien maiden tunnustettujen keskusvastapuolten lukumäärä,
- niiden tapausten lukumäärä, joissa kolmansien maiden keskusvastapuolet ovat rikkoneet vastaavuusedellytyksiä ja/tai tunnustamisen edellytyksiä,
- arvioidut EU:n vastapuolille aiheutuvat kustannukset.

Periaatteessa arviointi olisi suoritettava viimeistään viiden vuoden kuluttua siitä, kun näitä muutoksia aletaan soveltaa.

Arvioinnissa olisi pyrittävä keräämään kommentteja kaikilta asiaankuuluvilta sidosryhmiltä, mutta erityisesti keskusvastapuolilta, määritysosapuolilta, finanssialan ulkopuolisilta vastapuolilta, pieniltä finanssialalla toimivilta vastapuolilta ja yleensäkin määritysosapuolten asiakkailta ja epäsuorilta asiakkailta. Kommentteja pyydettäisiin myös EAMV:ltä sekä kansallisilta viranomaisilta ja keskuspankeilta. EAMV:ltä pyydettäisiin myös tilastotietoja analyysia varten.

5.2. Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset

5.2.1. Keskusvastapuolikomitean perustaminen EAMV:n hallintoneuvostossa

Muutokset, joissa käsitellään keskusvastapuolikomitean ja EAMV:n hallintoneuvoston välistä suhdetta (EAMV-asetuksen 4, 6, 40, 42 ja 43 artikla)

Ehdotuksen 1 artiklan 1 alakohdassa EAMV-asetuksen 4 artiklaan lisätään uusi 4 kohta, jossa esitetään EMIR-asetuksen mukainen keskusvastapuolen määritelmä.

Ehdotuksen 1 artiklan 2 kohdassa EAMV-asetuksen 6 artiklaan lisätään uusi 1 a alakohta, jolla perustetaan hallintoneuvoston keskusvastapuolikomitea, joka toimii EAMV:ssä unionin ja kolmansien maiden keskusvastapuolten valvonnan alalla.

Ehdotuksen 1 artiklan 4 kohdassa EAMV-asetuksen 40 artiklan 1 kohtaan lisätään uusi f alakohta, jonka mukaan keskusvastapuolikomitean johtaja ja kaksi johdon jäsentä ovat EAMV:n hallintoneuvoston jäseniä, jotka eivät osallistu äänestykseen.

Ehdotuksen 1 artiklan 5 kohdassa muutetaan EAMV-asetuksen 42 artiklan ensimmäistä alakohtaa siten, että muutetun alakohdan mukaan puheenjohtaja sekä hallintoneuvoston äänivaltaiset jäsenet, johtaja ja kaksi johdon jäsentä toimivat riippumattomasti, puolueettomasti ja unionin edun mukaisesti.

Ehdotuksen 1 artiklan 6 kohdassa muutetaan EAMV-asetuksen 43 artiklan 1 kohtaa hallintoneuvoston tehtävien ja keskusvastapuolikomitean tehtävien erottamiseksi toisistaan. Samassa 1 artiklan 6 kohdassa korvataan myös kyseisen 43 artiklan 8 kohta uudella säännöksellä, jonka mukaan hallintoneuvostolla on toimitusjohtajaan nähden toimivalta yhteisymmärryksessä keskusvastapuolikomitean kanssa.

Keskusvastapuolikomitean organisaatiota koskevat muutokset (EAMV-asetus, uudet 44 a – 44 c artikla)

Ehdotuksen 1 artiklan 7 kohdassa EAMV-asetuksen III lukuun lisätään I A jakso, joka sisältää 44 a, 44 b ja 44 c artiklan. Näissä uusissa artikloissa annetaan säännökset siitä, miten hallintoneuvoston keskusvastapuolikomitea organisoidaan EAMV:ssä. Uudessa I A jaksossa vahvistetaan keskusvastapuolikomitean kokoonpano, tehtävät ja päätöksentekovalta, jotta voidaan varmistaa johdonmukainen valvontatapa koko EU:ssa, riittävä asiantuntemus sekä nopea ja tehokas päätöksentekoprosessi keskusvastapuolten valvonnassa.

Uuden 44 a artiklan mukaan hallintoneuvoston keskusvastapuolikomitea koostuu i) pysyvistä jäsenistä, riippumaton johtaja ja kaksi johdon jäsentä mukaan luettuina, jotka osallistuvat äänestyksiin, sekä yhdestä EKP:n ja yhdestä komission edustajasta, jotka eivät osallistu äänestyksiin, ja ii) kuhunkin keskusvastapuoleen liittyvistä jäsenistä, mukaan luettuna kyseisen keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen edustaja, joka osallistuu äänestyksiin, sekä kunkin asianomaisen liikkeeseen laskevan keskuspankin edustajasta, joka ei osallistu äänestyksiin. Pysyvien jäsenten tulisi osallistua kaikkiin keskusvastapuolikomitean kokouksiin. Kuhunkin keskusvastapuoleen liittyvien jäsenten tulisi osallistua kokouksiin aina, kun se on niiden valvonnassa olevien keskusvastapuolten kannalta asianmukaista ja tarpeellista. Lisäksi keskusvastapuolikomitean johtaja voi kutsua kokouksiin tarkkailijoina muita EMIR-asetuksen 18 artiklan mukaisen nykyisen valvontakollegion jäseniä sekä EAMV:n tunnustamien kolmansien maiden keskusvastapuolten viranomaisten edustajia sen varmistamiseksi, että keskusvastapuolikomitea ottaa muiden asianomaisten viranomaisten näkemykset riittävästi huomioon. Riippumattomien pysyvien jäsenten ja keskusvastapuoliin liittyvien jäsenten läsnäololla varmistetaan, että keskusvastapuolikomiteassa tehdyt päätökset ovat johdonmukaisia, asianmukaisia ja oikeasuhteisia koko EU:ssa ja että asianomaiset kansalliset toimivaltaiset viranomaiset,

liikkeeseen laskevat keskuspankit ja tarkkailijat osallistuvat päätösten tekemiseen tiettyyn jäsenvaltioon sijoittautunutta keskusvastapuolta koskevissa asioissa. Keskusvastapuolikomitean päättäessä kolmannen maan keskusvastapuolta koskevista asioista ainoastaan komitean pysyvien jäsenten ja asianomaisten unionin valuuttoja liikkeeseen laskevien keskuspankkien tulisi osallistua päätöksentekoprosessiin.

Uuden 44 b artiklan mukaan keskusvastapuolikomitea hoitaa sille EMIR-asetuksen nojalla annettuja erityistehtäviä sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan sekä unionin ja jäsenvaltioiden rahoitusvakauden turvaamiseksi. Näin ollen tässä ehdotuksessa EMIR-asetukseen tehtyjen muutosten viittaukset EAMV:hen ovat viittauksia keskusvastapuolikomiteaan, jollei toisin ilmoiteta. Kyseisessä artiklassa vahvistetaan myös, että keskusvastapuolikomitealla on oma henkilöstö ja riittävät resurssit, joilla taataan komitean autonomia, riippumattomuus ja asianmukainen toiminta.

Uudessa 44 c artiklassa vahvistetaan, että nopean ja tehokkaan päätöksentekoprosessin varmistamiseksi keskusvastapuolikomitea tekee päätöksensä jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä uuden 44 a artiklan 1 kohdan nojalla vahvistettujen äänioikeuksien mukaisesti ja komitean johtajan ääni ratkaisee äänten mennessä tasan.

Keskusvastapuolikomitean jäsenten vastuuvelvollisuutta ja riippumattomuutta koskevat muutokset (EAMV-asetus, uudet 48 a, 49 ja 50 artikla)

Ehdotuksen 1 artiklan 8 kohdassa korvataan EAMV-asetuksen III luvun 3 jakson otsikko keskusvastapuolikomitean johtajaa ja kahta johdon jäsentä koskevien vaatimusten vahvistamiseksi.

Ehdotuksen 1 artiklan 9 kohdassa EAMV-asetukseen lisätään uusi 48 a artikla, joka sisältää säännökset keskusvastapuolikomitean johtajan ja johdon jäsenten nimittämisestä ja tehtävistä. Uuden 48 a artiklan 2 kohdan mukaan komitean johtaja ja kaksi johdon jäsentä nimitetään avoimella valintamenettelyllä ansioiden, taitojen, määritystä, kaupankäynnin jälkeistä käsittelyä ja rahoituskysymyksiä koskevan osaamisen sekä keskusvastapuolten valvontaa ja sääntelyä koskevan kokemuksen perusteella riittävän asiantuntemuksen varmistamiseksi. Uuden 48 a artiklan 4 kohdan mukaan komissio antaa ehdokkaiden nimittämistä koskevan ehdotuksen Euroopan parlamentin hyväksyttäväksi. Euroopan parlamentin hyväksyttyä ehdotuksen neuvosto antaa täytäntöönpanopäätöksen, jolla johtaja ja kaksi johdon jäsentä nimitetään. Lainsäätäjien osallistuminen nimitysmenettelyyn takaa avoimuuden ja demokraattisen valvonnan. Lisäksi 48 a artiklan 5 kohdassa vahvistetaan, että neuvosto voi komission ehdotuksesta, jonka Euroopan parlamentti on hyväksynyt, antaa tietyin edellytyksin täytäntöönpanosäädöksen, jolla johtaja tai johdon jäsenet erotetaan. Tällä tavoin kyseisistä henkilöistä tehdään vastuuvelvollisia Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja suojataan unionin toimielinten oikeuksia.

Ehdotuksen 1 artiklan 10 kohdassa muutetaan EAMV-asetuksen 49 artiklaa sen seikan vahvistamiseksi, että keskusvastapuolikomitean johtaja ja johdon jäsenet toimivat riippumattomasti, puolueettomasti ja unionin edun mukaisesti.

Ehdotuksen 1 artiklan 11 kohdassa muutetaan EAMV-asetuksen 50 artiklaa sen seikan vahvistamiseksi, että Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat demokraattisen vastuuvelvollisuuden takaamiseksi kutsua keskusvastapuolikomitean johtajan antamaan lausunnon aina pyydettäessä. Lisäksi johtaja velvoitetaan pyydettäessä raportoimaan kirjallisesti Euroopan parlamentille keskusvastapuolikomitean keskeisestä toiminnasta ja ilmoittamaan myös kaikki Euroopan parlamentin tapauskohtaisesti pyytämät asiaankuuluvat tiedot.

Muutokset, jotka koskevat keskusvastapuolikomitean ja EAMV:n toimitusjohtajan tehtävien välistä vuorovaikutusta, talousarvion laatimista ja salassapitovelvollisuutta (EAMV-asetus, 53, 63 ja 70 artikla)

Ehdotuksen 1 artiklan 12 kohdassa tehdään EAMV-asetuksen 53 artiklaan muutoksia, jotka koskevat keskusvastapuolikomitean ja EAMV:n toimitusjohtajan tehtävien välistä vuorovaikutusta. Ehdotuksen 1 artiklan 12 kohdan a alakohdassa muutetaan 53 artiklan 2 kohtaa säännöksellä, jonka mukaan toimitusjohtaja huolehtii EAMV:n vuosittaisen työohjelman toteuttamisesta keskusvastapuolikomitean ohjaamana ja johtokunnan valvonnassa. Ehdotuksen 1 artiklan 12 kohdan b alakohdassa muutetaan 53 artiklan 4 kohtaa säännöksellä, jonka mukaan toimitusjohtajan on monivuotista työohjelmaa laatiessaan saatava vastuullaan olevia tehtäviä varten keskusvastapuolikomitean suostumus ennen kertomusluonnoksen esittämistä johtokunnalle. Ehdotuksen 1 artiklan 12 kohdan c alakohdassa muutetaan 53 artiklan 7 kohtaa säännöksellä, jonka mukaan toimitusjohtajan on laatiessaan kertomusluonnosta EAMV:n toiminnasta saatava vastuullaan olevia tehtäviä varten keskusvastapuolikomitean suostumus ennen työohjelman esittämistä johtokunnalle.

Ehdotuksen 1 artiklan 13 kohdassa EAMV-asetuksen 63 artiklaan lisätään uusi 1 a kohta, jonka mukaan keskusvastapuolikomitean tehtäviin liittyvien menojen ja maksujen on oltava erikseen yksilöitävissä EAMV:n ennakkoarviossa. Ennen ennakkoarvion hyväksymistä keskusvastapuolikomitean on hyväksyttävä toimitusjohtajan laatima, tällaisia menoja ja maksuja koskeva luonnos.

Ehdotuksen 1 artiklan 14 kohdassa EAMV-asetuksen 70 artiklan 1 kohtaa muutetaan säännöksellä, jonka mukaan keskusvastapuolikomitean jäsenten on noudatettava salassapitovelvollisuutta SEUT-sopimuksen 339 artiklan ja unionin lainsäädännössä olevien asiaa koskevien säännösten mukaisesti vielä tehtäviensä päättymisen jälkeenkin.

Muutokset, joiden tavoitteena on parantaa EAMV:n mahdollisuuksia tietojen keräämiseen (EAMV-asetus, 35 artikla)

Ehdotuksen 1 artiklan 3 kohdassa EAMV-asetuksen 35 artiklan 6 kohta korvataan säännöksellä, jonka mukaan EAMV voi pyytää tietoja suoraan toimiluvan saaneelta tai tunnustetulta keskusvastapuolelta, toimiluvan saaneelta arvopaperikeskukselta ja toimiluvan saaneelta markkinapaikalta, jos täydellisiä tietoja ei ole saatavilla jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta tai muilta yhteisöiltä. EAMV:n on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille tällaisista pyynnöistä.

5.2.2. Unioniin sijoittautuneiden keskusvastapuolten valvonta

Muutokset, jotka koskevat EU:hun sijoittautuneen keskusvastapuolen toimiluvan myöntämisedellytyksiä ja -menettelyjä (EMIR-asetus, 17, 18, 19, 20 ja 21 artikla)

Toimiluvan myöntämisessä ja epäämisessä noudatettava menettely

Ehdotuksen 2 artiklan 2 kohdassa EMIR-asetuksen 17 artiklan 3 kohtaan tehdään muutos, jonka mukaan toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava EAMV:tä kuullen, onko keskusvastapuolen hakemus täydellinen, ja jos toimivaltainen viranomainen saa hakemusta koskevia lisätietoja, sen on ilmoitettava niistä EAMV:lle ja kollegiolle.

Kollegion puheenjohtaja ja kokoonpano

Ehdotuksen 2 artiklan 3 kohdassa tehdään EMIR-asetuksen 18 artiklaan muutos, jolla selkeytetään kollegioon kuuluvien viranomaisten välistä vastuunjakoa. Uudessa 18 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan, että keskusvastapuolikomitean johtaja hallitsee kollegiota ja toimii sen puheenjohtajana. EMIR-asetuksen uudessa 18 artiklan 2 kohdan a alakohdassa vahvistetaan, että kollegion jäseninä ovat keskusvastapuolikomitean pysyvät jäsenet EAMV:n sijasta.

EMIR-asetuksen uudessa 18 artiklan 2 kohdan c alakohdassa EKP lisätään tarvittaessa sellaisiin toimivaltaisiin viranomaisiin neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 mukaisesti, jotka vastaavat niihin kolmeen jäsenvaltioon sijoittautuneiden keskusvastapuolen määritysosapuolten valvonnasta, jotka kokonaismäärän perusteella suorittavat yhden vuoden aikana suurimmat maksut 42 artiklassa tarkoitettuun keskusvastapuolten maksukyvyttömyysrahastoon.

Kollegion lausunto

Ehdotuksen 2 artiklan 4 kohdassa tehdään kollegion jäsenten äänioikeuksia koskevaan EMIR-asetuksen 19 artiklan 3 kohtaan muutos, jonka mukaan keskusvastapuolikomitean pysyvillä jäsenillä on kullakin yksi ääni lukuun ottamatta komission edustajaa, joka ei osallistu äänestyksiin.

Toimiluvan peruuttaminen

Ehdotuksen 2 artiklan 5 kohdassa EMIR-asetuksen 20 artiklan 6 kohtaan tehdään muutos, jonka mukaan keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava EAMV:lle ja kollegion jäsenille kaikilta osin perusteltu päätösluonnoksensa toimiluvan peruuttamisesta.

Uudelleentarkastelu ja arviointi

Ehdotuksen 2 artiklan 6 kohdan a ja b alakohdassa korvataan 1 ja 3 kohta toimiluvan saaneiden keskusvastapuolten uudelleentarkastelua ja arviointia koskevassa EMIR-asetuksen 21 artiklassa. Asetuksen 21 artiklan uuden 1 kohdan mukaan keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on yhteistyössä EAMV:n kanssa tarkasteltava uudelleen ja arvioitava, miten keskusvastapuoli noudattaa EMIR-asetusta. Uudessa 21 artiklan 3 kohdassa vahvistetaan, että EAMV päättää siitä, kuinka usein ja missä laajuudessa tällainen uudelleentarkastelu ja arviointi tehdään, ja että EAMV:n työntekijöitä olisi kutsuttava osallistumaan paikalla tehtäviin tarkastuksiin Kyseisessä kohdassa edellytetään myös, että toimivaltainen viranomainen toimittaa EAMV:lle kaikki tiedot, jotka se on saanut keskusvastapuolelta, ja että se pyytää asianomaiselta keskusvastapuolelta kaikki EAMV:n pyytämät tiedot, joita se ei pysty toimittamaan.

Muutokset, jotka koskevat EU:hun sijoittautuneiden keskusvastapuolten toimilupien myöntämistä ja valvontaa (EMIR-asetus, uudet 21 a, 21 b ja 21 c artikla)

Ehdotuksen 2 artiklan 7 kohdassa EMIR-asetukseen lisätään uusina artikloina 21 a, 21 b ja 21 c artikla, joissa vahvistetaan keskusvastapuolikomitean rooli keskusvastapuolten toimilupien myöntämisessä ja valvonnassa sekä selkeytetään viranomaisten välistä vastuunjakoa.

Vaikka kansalliset toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat edelleen nykyisiä EMIR-asetuksen mukaisia valvontatehtäviään, tiettyihin päätöksiin vaaditaan EAMV:n ja tarvittaessa kunkin asianomaisen liikkeeseen laskevan keskuspankin ennakkosuostumus, jotta keskusvastapuolten valvonta saataisiin yhdenmukaisemmaksi koko unionissa. Uudessa 21 a artiklassa edellytetään, että toimivaltaiset viranomaiset laativat lopulliset luonnokset päätöksiksi, jotka koskevat pääsyä keskusvastapuoleen, pääsyä markkinapaikkaan, toimiluvan myöntämistä keskusvastapuolelle, keskusvastapuolen toiminnan ja palvelujen laajentamista, pääomavaatimuksia, toimiluvan peruuttamista, uudelleentarkastelua ja arviointia, merkittäviä omistusosuuksia omistavia osakkeenomistajia ja jäseniä, tietojen toimittamista toimivaltaisille viranomaisille, mallien uudelleentarkastelua, stressitestausta ja toteumatestausta sekä yhteentoimivuusjärjestelyjen hyväksymistä. Artiklan mukaan tällaiset päätösluonnokset on toimitettava EAMV:lle, jotta se antaisi niihin ennakkosuostumuksensa. EAMV:n ennakkosuostumus vaaditaan myös muihin 22 artiklan soveltamista koskeviin päätöksiin, jotka liittyvät EMIR-asetuksen IV ja V osastossa keskusvastapuolille ja

yhteentoimivuusjärjestelyille asetettuihin vaatimuksiin. Jos EAMV ehdottaa muutoksia joihinkin toimivaltaisen viranomaisen laatimiin lopullisiin päätösluonnoksiin, kyseiset päätökset saa tehdä vasta sen jälkeen, kun niitä on muutettu EAMV:n vaatimalla tavalla. Jos EAMV vastustaa joitakin toimivaltaisen viranomaisen laatimia lopullisia päätösluonnoksia, kyseiset päätökset on jätettävä tekemättä. Lisäksi uudessa 21 a artiklassa otetaan käyttöön riitojenratkaisumenettely EAMV:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välisten erimielisyyksien varalta. Jos toimivaltainen viranomainen on eri mieltä muutoksista, joita EAMV on ehdottanut sen lopullisiin päätösluonnoksiin, tai siitä, että EAMV vastustaa kyseisiä päätöksiä, asia annetaan EAMV:n hallintoneuvoston käsiteltäväksi, joka tekee siitä lopullisen päätöksen. Uudessa 21 a artiklassa vahvistetaan myös, että EAMV voi tehdä finanssimarkkinoiden toimijaa koskevan yksittäisen päätöksen, jos kansalliset toimivaltaiset viranomaiset kieltäytyvät toimimasta EAMV:n lausunnon tai pyyntöjen mukaisesti.

Tiettyihin kansallisten toimivaltaisten viranomaisten suunnittelemiin päätöksiin tarvitaan vastaavasti asianomaisten liikkeeseen laskevien keskuspankkien ennakkosuostumus, jos keskusvastapuolen toimintahäiriöstä voi aiheutua riskejä unionin rahapolitiikan määrittelylle ja toteuttamiselle sekä maksujärjestelmien moitteettoman toiminnan edistämiselle. Vaikka keskuspankkien ja valvontaviranomaisten tehtävät voivat olla päällekkäisiä, ristiriitojen vaara on olemassa silloin, kun valvontatoimet vaikuttavat keskuspankkien keskeisiin velvollisuuksiin esimerkiksi hintavakauden, rahapolitiikan ja maksujärjestelmien kaltaisissa asioissa. Uusi 21 b artikla käsittelee asianomaisen liikkeeseen laskevan keskuspankin tehtäviä viranomaisten välisen vastuunjaon määrittämiseksi erityisesti sellaisissa tilanteissa, joissa on kyse keskusvastapuolen maksu- ja selvitysjärjestelyistä ja niihin liittyvistä likviditeettiriskin hallintamenettelyistä transaktioissa, jotka ovat kyseisen liikkeeseen laskevan keskuspankin valuutan määräisiä. Uudessa 21 b artiklassa edellytetään, että toimivaltaiset viranomaiset saavat asianomaisilta liikkeeseen laskevilta keskuspankeilta suostumuksen päätöksiin, jotka koskevat toimiluvan myöntämistä keskusvastapuolelle, keskusvastapuolen toiminnan ja palvelujen laajentamista, toimiluvan peruuttamista, vakuusvaatimuksia, likviditeettiriskien valvontaa, vakuuksille asetettavia vaatimuksia, toimitusta ja yhteentoimivuusjärjestelyjen hyväksymistä.

Jos asianomainen liikkeeseen laskeva keskuspankki vastustaa näitä asioita koskevia toimivaltaisen viranomaisen laatimia päätösluonnoksia, kyseiset päätökset on jätettävä tekemättä. Jos asianomainen liikkeeseen laskeva keskuspankki ehdottaa muutoksia toimivaltaisen viranomaisen laatimiin päätösluonnoksiin, jotka koskevat näitä asioita, kyseiset päätökset saa tehdä vasta sen jälkeen, kun niihin on tehty ehdotetut muutokset.

Uudessa 21 c artiklassa edellytetään, että sekä jäsenvaltioihin sijoittautuneet keskusvastapuolet että kolmansien maiden keskusvastapuolet maksavat EAMV:n valvonta- ja hallintotehtävistä maksuja, jotka i) liittyvät 17 artiklassa tarkoitettuihin toimilupahakemuksiin, ii) liittyvät 25 artiklan mukaisiin tunnustamista koskeviin hakemuksiin ja iii) ovat vuosimaksuja, jotka liittyvät EMAV:n vastuulla oleviin tehtäviin. Komissio antaa delegoidun säädöksen, jossa täsmennetään maksujen lajit, maksujen kohteet, maksujen määrät ja maksutavat, joita seuraavien keskusvastapuolten on noudatettava: unionin keskusvastapuolet, jotka ovat saaneet toimiluvan tai hakevat toimilupaa; tunnustetut kolmansien maiden keskusvastapuolet, jotka eivät ole järjestelmän kannalta merkittäviä (ensimmäisen tason keskusvastapuolet), ja tunnustetut keskusvastapuolet, jotka ovat tai joista mahdollisesti tulee järjestelmän kannalta niin merkittäviä, että ne voivat vaikuttaa unionin tai yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusvakauteen (toisen tason keskusvastapuolet). Näiden valvontamaksujen ansiosta keskusvastapuolikomitea pystyy hoitamaan tehtävänsä ja EAMV kykenee täyttämään velvollisuutensa.

Viranomaisten välistä yhteistyötä koskevat muutokset (EMIR-asetus, 24 artikla)

Ehdotuksen 2 artiklan 8 kohdassa muutetaan EMIR-asetuksen 24 artiklaa lisäämällä hätätilanteisiin, joista keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava EAMV:lle, kollegiolle, EKPJ:n asianomaisille jäsenille ja muille asianomaisille viranomaisille, mahdolliset haitalliset vaikutukset, jotka kohdistuvat rahapolitiikan välittymiseen ja maksujärjestelmien moitteettomaan toimintaan.

5.2.3. Kolmansien maiden keskusvastapuolet

Viiden vuoden aikana EMIR-asetuksen antamisen jälkeen keskusvastapuolten toimintavolyymi EU:ssa ja koko maailmassa on kasvanut nopeasti sekä kooltaan että ulottuvuudeltaan. Keskusvastapuolimäärityksen merkitys on kasvanut sekä korko- että luottojohdannaisten osalta. Keskusvastapuolten nopeasti laajeneva merkitys maailmanlaajuisessa rahoitusjärjestelmässä heijastaa paitsi sitä, että keskusvastapuolimääritys on tullut pakolliseksi eri omaisuuslajien määrityksessä, myös sitä, että keskusvastapuolimääritystä käytetään yhä enemmän vapaaehtoisesti sitä mukaa kuin tietoisuus keskusvastapuolimäärityksen eduista kasvaa markkinatoimijoiden keskuudessa. EMIR-asetuksessa edellytetään jo muiden G20-maiden vastaavien vaatimusten mukaisesti, että tietyille korkojohdannaisilla ja luottoriskinvaihtosopimuksille tehdään keskusvastapuolimääritys. Myös pankkien pääomasääntöjä on muutettu siten, että niillä edistetään keskusvastapuolimääritystä ja tehdään kahdenvälisestä määrityksestä suhteellisesti kalliimpi vaihtoehto. Lisäksi kahdenvälisiin liiketoimiin on sovellettu uusia vakuusvaatimuksia maaliskuusta 2017 lähtien. Tämä on kasvattanut määritystoimintaa mutta myös keskittänyt sen suhteellisen pieneen joukkoon maailmanlaajuisesti toimivia keskusvastapuolia.

EMIR-asetuksen vastaavuussäännösten nojalla on tähän saakka tunnustettu 28 kolmansien maiden keskusvastapuolta. Lisäksi 12 keskusvastapuolta 10 lainkäyttöalueelta on hakenut tunnustamista ja odottaa komission päätöstä sääntely- ja valvontajärjestelmiensä vastaavuudesta.

Muutokset, joiden tavoitteena on parantaa kolmansissa maissa keskusvastapuoliin sovellettavia järjestelmiä koskevien vastaavuuspäätösten täytäntöönpanoa (EMIR-asetus, 25 artiklan 6 kohta)

Komissio aikoo jatkossakin vahvistaa vastaavuuspäätöksillä, että kolmansien maiden lainsäädäntö- ja valvontakehykset täyttävät EMIR-asetuksen vaatimukset, jolloin kyseisiin kolmansiin maihin sijoittautuneet keskusvastapuolet voidaan tunnustaa. Tässä ehdotuksessa vahvistetaan, että komissio voi asettaa vastaavuuden määrittämiselle lisäehtoja. Ehdotuksen 2 artiklan 9 kohdan e alakohdassa EMIR-asetuksen 25 artiklaan lisätään uusina säännöksinä 6 a ja 6 b kohta, joiden mukaan komissio voi tarvittaessa antaa delegoidun säädöksen perusteista, joilla arvioidaan, voidaanko kolmansien maiden keskusvastapuolten järjestelmät hyväksyä unionin järjestelmiä vastaaviksi. EMIR-asetuksen 25 artiklan uudessa 6 b kohdassa EAMV:lle annetaan tehtäväksi seurata sääntelyn tai valvonnan tasolla tapahtuvaa kehitystä kolmansien maiden keskusvastapuoliin sovellettavissa järjestelmissä, jotka komissio on katsonut vaatimuksia vastaaviksi.

Kolmansien maiden keskusvastapuolten tunnustamista koskevat muutokset (EMIR-asetus, 6 artikla, 25 artiklan 2 kohta, uusi 2 a kohta, uusi 2 b kohta ja uusi 2 c kohta sekä uusi 25 a artikla)

Avoimuuden lisääminen

Avoimuuden lisäämiseksi sidosryhmien ja koko yleisön kannalta EMIR-asetukseen tehdään muutoksia, joilla selvennetään keskusvastapuolten rekisteröintiä antamalla asiasta tarkempia

tietoja EAMV:n pitämässä julkisessa rekisterissä (ehdotuksen 2 artiklan 1 kohdassa muutetaan EMIR-asetuksen 6 artiklan 2 kohdan b alakohtaa).

Ehdotuksessa ei ole asetettu uusia vaatimuksia, jotka koskisivat tunnustettuja kolmansien maiden keskusvastapuolia.

Kolmansien maiden keskusvastapuolten luokittelu niihin, jotka eivät ole järjestelmän kannalta merkittäviä (ensimmäinen taso), ja niihin, jotka ovat järjestelmän kannalta merkittäviä (toinen taso)

Koska määritystoiminta on lisääntynyt maailmanlaajuisesti ja riskit ovat keskittyneet pieneen joukkoon maailmanlaajuisesti toimiva keskusvastapuolia, EMIR-asetuksen nojalla tunnustetut kolmansien maiden keskusvastapuolet olisi luokiteltava eri tyyppeihin. Sen vuoksi tässä ehdotuksessa edellytetään EAMV:n arvioivan tunnustamista koskevaa hakemusta käsitellessään, miten suuren järjestelmäriskin tunnustamista hakeva kolmannen maan keskusvastapuoli aiheuttaa. Jotta tämä olisi mahdollista ja jotta vaatimusten soveltamista voitaisiin suhteuttaa, on tarpeen erottaa pieniriskiset keskusvastapuolet sellaisista keskusvastapuolista, jotka ovat tai joista todennäköisesti tulee järjestelmän kannalta merkittäviä unionissa tai yhdessä tai useammassa unionin jäsenvaltiossa. Tämä heijastaa sitä tosiasiaa, että kaikki kolmansien maiden keskusvastapuolet eivät ole järjestelmän kannalta yhtä merkittäviä. Keskusvastapuolen merkitys riippuu sen laajuudesta, määritettävistä transaktiotyypeistä ja määritystoiminnan volyymistä. Esimerkiksi suhteellisen pieni kolmannen maan keskusvastapuoli, joka määrittää ainoastaan rajallisen määrän sopimuksia, jotka ovat kotimaan valuutan määräisiä, aiheuttaa objektiivisesti katsottuna vähemmän ongelmia ja pienemmän riskin unionin rahoitusjärjestelmässä kuin kolmannen maan keskusvastapuoli, joka määrittää suuria määriä unionin valuutan määräisiä sopimuksia.

Sen vuoksi ehdotetaan, että EAMV saa valtuudet erottaa keskusvastapuolet, jotka ovat tai joista mahdollisesti tulee järjestelmän kannalta merkittäviä, keskusvastapuolista, jotka eivät ole järjestelmän kannalta merkittäviä. Kolmansien maiden keskusvastapuolia, jotka EAMV on määrittänyt sellaisiksi, jotka eivät ole tai joista ei mahdollisesti tule järjestelmän kannalta merkittäviä unionissa tai jäsenvaltioissa, kutsutaan ”ensimmäisen tason keskusvastapuoliksi” (ks. ehdotuksen 2 artiklan 9 kohdan a alakohta, jossa EMIR-asetuksen 25 artiklan 2 kohtaan lisätään e alakohta). Näihin ensimmäisen tason keskusvastapuoliin sovelletaan jatkossakin kolmansia maita koskevien komission vastaavuuspäätösten nykyisiä järjestelyjä ja edellytyksiä, joiden perusteella EAMV voi tunnustaa yksittäisiä kolmansien maiden keskusvastapuolia. Lisäksi EAMV:lle annetaan uusia tehtäviä, jotka liittyvät tunnustettujen ensimmäisen tason keskusvastapuolten valvontaan.

Ensimmäisen tason keskusvastapuolten luokittelun lisäksi EAMV voi luokitella toiseen ryhmään sellaiset kolmansien maiden keskusvastapuolet, joiden katsotaan olevan tai joista katsotaan lähitulevaisuudessa mahdollisesti tulevan järjestelmän kannalta merkittäviä, jolloin ne vaikuttavat unionin ja jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen ja taloudelliseen vakauteen (näitä kutsutaan ”toisen tason keskusvastapuoliksi”). Tätä käsitellään ehdotuksen 2 artiklan 9 kohdan c alakohdassa, jossa EMIR-asetuksen 25 artiklaan lisätään uusi 2 a kohta.

Jotta EAMV voisi määrittää, onko kolmannen maan keskusvastapuoli toisen tason keskusvastapuoli, ehdotuksessa annetaan seuraavat neljä objektiivista kriteeriä (25 artiklan uusi 2 a kohta):

i) kolmannen maan keskusvastapuolen liiketoiminnan luonne, koko ja monimuotoisuus;

ii) vaikutus, joka kolmannen maan keskusvastapuolen kaatumisella tai sen toimintojen keskeytymisellä olisi kriittisiin markkinoihin, rahoituslaitoksiin tai laajemmin rahoitusjärjestelmään sekä EU:n rahoitusvakauteen;

iii) kolmannen maan keskusvastapuolen määritysosapuolirakenne;

iv) kolmannen maan keskusvastapuolen ja finanssimarkkinoiden muiden infrastruktuurien välinen suhde, keskinäinen riippuvuus tai muu vuorovaikutus.

Komission on vielä täsmennettävä näitä kriteerejä delegoidussa säädöksessä (25 artiklan 2 a kohdan toinen alakohta) kuuden kuukauden kuluessa asetuksen antamisesta.

Jos EAMV määrittää kolmannen maan keskusvastapuolen toisen tason keskusvastapuoleksi, tämä merkitsee sitä, että kyseinen keskusvastapuoli voidaan tunnustaa ja sen sallitaan tarjoavan määrityspalveluja tai harjoittavan määritystoimintaa unionissa vain, jos se täyttää tietyt lisäedellytykset. Tällaiset edellytykset ovat tarpeen, koska niiden avulla voidaan ottaa huomioon unionin ja yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusvakauteen kohdistuvat lisäriskit. Nykyisessä EMIR-järjestelmässä tunnustettuja kolmansien maiden keskusvastapuolia pidetään edelleen ensimmäisen tason keskusvastapuolina, kunnes EAMV on määrittänyt, ovatko ne itse asiassa toisen tason vastapuolia.

Oikeasuhteisten vaatimusten asettaminen kolmansien maiden keskusvastapuolille, jotka ovat järjestelmän kannalta merkittäviä toisen tason keskusvastapuolia

Kolmansien maiden keskusvastapuolten, jotka ovat järjestelmän kannalta merkittäviä, on täytettävä seuraavat neljä lisävaatimusta (ks. 2 artiklan 9 kohdan b alakohta):

i) Keskusvastapuoli täyttää jatkuvasti asianmukaiset ja tarpeelliset EU:n keskusvastapuolia koskevat vakavaraisuusvaatimukset. Kyseiset vaatimukset liittyvät pääomavaatimuksiin, sisäisen organisaation hallintaa koskeviin vaatimuksiin, liiketoiminnan harjoittamiseen, vakuuksiin, maksukyvyttömyysrahastoon, rahoitusvaroihin, likviditeettiin, sijoituksiin, stressitesteihin, määritystoimintaan ja yhteentoimivuuteen. Niistä säädetään voimassa olevan EMIR-asetuksen 16 artiklassa sekä IV ja V osastossa.

ii) EU:n asianomaiset liikkeeseen laskevat keskuspankit antavat 180 päivän kuluessa kirjallisen vahvistuksen siitä, että kolmannen maan keskusvastapuoli täyttää kaikki niiden asettamat lisävaatimukset. Keskuspankit asettavat tällaisia vaatimuksissa suorittaessaan rahapoliittisia tehtäviään. Vaatimuksiin voivat kuulua esimerkiksi sellaiset lisävaatimukset, jotka koskevat likviditeettiin tai maksu- tai selvitysjärjestelyihin unionissa tai jäsenvaltioissa kohdistuvia riskejä. Tarkemmin sanottuna ne voivat koskea keskusvastapuolessa pidettyjen vakuuksien saatavuutta ja tyyppiä, vakuuksiin sovellettujen aliarvostusten määrää, sijoituspolitiikkaa tai vakuuksien erottelua, asianomaisten keskuspankkien välisten likviditeettijärjestelyjen saatavuutta, keskusvastapuolen toimintojen mahdollisia vaikutuksia ja kyseisten toimintojen häiriöiden tai keskeytysten vaikutuksia rahoitusjärjestelmään ja -vakauteen unionissa.

iii) Jotta EAMV voisi hoitaa uusia valvontatehtäviään, kolmannen maan keskusvastapuolen on annettava kirjallinen suostumus siihen, että EAMV saa pyynnöstä käyttöönsä kaikki keskusvastapuolen hallussa olevat tiedot ja pääsee kaikkiin sen liiketiloihin. Tämä vaatimus on tietenkin voitava panna kyseisessä kolmannessa maassa täytäntöön, mikä olisi vahvistettava asiaa koskevassa oikeudellisessa lausunnossa.

iv) Kolmannen maan keskusvastapuoli on ottanut käyttöön kaikki tarvittavat menettelyt ja toimenpiteet voidakseen täyttää ensimmäisen ja kolmannen edellytyksen.

Koska edellä esitettyjä vaatimuksia on sovellettava oikeasuhteisella tavalla, ehdotuksessa otetaan käyttöön järjestelmä, jonka mukaan kolmannen maan keskusvastapuoli voi edelleen tukeutua oman maansa sääntöihin ja vaatimuksiin. Tämä uusi vastaavan yhdenmukaisuuden järjestelmä, joka on FSB:n standardien mukainen ja muistuttaa Yhdysvaltojen viranomaisten soveltamaa järjestelmää, perustuu yksinkertaiseen menettelyyn, jossa kolmannen maan

keskusvastapuoli voi pyytää EAMV:tä vertaamaan keskusvastapuolia koskevia EMIR-asetuksen vaatimuksia ja EU:n valvontastandardeja kyseisen kolmannen maan vastaaviin vaatimuksiin. Jos ne ovat verrannollisia, EAMV voi päättää, että joidenkin tai kaikkien voimassa olevien vaatimusten soveltaminen sekä vastaava valvonta kyseisessä kolmannessa maassa johtavat vastaavaan lopputulokseen kuin EMIR-asetuksen soveltaminen, jolloin EAMV voi vapauttaa kolmannen maan keskusvastapuolen vastaavien EMIR-säännösten soveltamisesta. Tämä lähestymistapa keventää merkittävästi sääntöjen ja vaatimusten päällekkäisestä soveltamisesta johtuvaa rasitusta. Komissio velvoitetaan antamaan delegoitu säädös, jossa tarkennetaan EAMV:n suorittaman arvioinnin yksityiskohtia (uusi 25 a artikla).

Tässä yhteydessä on kuitenkin otettava huomioon, että määrityspalvelut keskittyvät yhä enemmän pieneen joukkoon maailmanlaajuisesti toimivia keskusvastapuolia ja tämä keskittyminen kasvattaa niihin liittyvää riskiä, minkä vuoksi tietyt keskusvastapuolet voivat olla erityisen merkittäviä EU:n rahoitusjärjestelmän kannalta. Sen vuoksi EAMV voi määrittäessään sitä, onko kolmannen maan keskusvastapuoli järjestelmän kannalta merkittävä tai tuleeko siitä mahdollisesti sellainen, päättää yhteisymmärryksessä EU:n asianomaisten keskuspankkien kanssa, että kyseisen yhteisön unionin tai yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusvakaudelle aiheuttamat riskit ovat niin suuria, ettei edes EMIR-asetuksen täysimittainen soveltaminen kyseiseen kolmannen maan keskusvastapuoleen vähennä niitä riittävästi, minkä vuoksi sitä ei pitäisi tunnustaa. Jos siis todetaan, että kolmansien maiden keskusvastapuolten tunnustamismenettelyllä ei voida puuttua EU:n rahoitusvakauteen kohdistuviin uhkiin, ehdotuksen mukaan EAMV:llä on toimivalta suosittaa komissiolle EU:n asianomaisten keskuspankkien suostumuksella, ettei kyseistä keskusvastapuolta tunnusteta. Tämä perusteella komissiolla on valtuudet päättää, ettei keskusvastapuolta tunnusteta, ja jos keskusvastapuoli haluaa tarjota määrityspalveluja unionissa, sen on hankittava toimilupa jossakin jäsenvaltiossa ja sijoittauduttava kyseiseen jäsenvaltioon (25 artiklan uusi 2 c kohta).

Muutokset, joilla tehostetaan kolmansien maiden keskusvastapuolten jatkuvaa valvontaa tunnustamisen jälkeen (EMIR-asetus, 25 artiklan 5, 6 ja 7 kohta, uudet 25 b–25 m artikla)

EAMV:n harjoittama kolmansien maiden keskusvastapuolten valvonta

Ehdotuksen mukaan EAMV:n valtuuksia on lisättävä, jotta voidaan korjata kolmansien maiden keskusvastapuolten valvonnassa havaitut puutteet, jotka liittyvät EMIR-asetuksen mukaisen vastaavuus- ja tunnustamisjärjestelmän täytäntöönpanoon. Tällä tavoin voidaan puuttua ongelmiin, joita EAMV on kohdannut yrittäessään hankkia keskusvastapuolilta tietoja, suorittaa tarkastuksia keskusvastapuolten tiloissa tai jakaa tietoja EU:n asianomaisten sääntely- ja valvontaviranomaisten sekä keskuspankkien kanssa. Näin voidaan minimoida se riski, että keskusvastapuolen käytännöt ja/tai riskienhallintamalleihin tekemät mukautukset jäävät huomaamatta ja aiheuttavat tällöin merkittäviä rahoitusvakauteen kohdistuvia vaikutuksia EU:n yhteisöille. Toiseksi tällä tavoin voidaan käsitellä ristiriitoja, joita saattaa esiintyä kollegioissa valvonta- ja keskuspankkitavoitteiden välillä kolmansien maiden keskusvastapuolten yhteydessä, kun keskusvastapuolia käsittelevät EU:n ulkopuolisten maiden viranomaiset. Lisäksi tällä puututaan siihen riskiin, että kolmannessa maassa muutetaan keskusvastapuoliin sovellettavia sääntöjä ja/tai sääntelykehystä siten, että muutokset voivat vaikuttaa kielteisesti sääntelyn tai valvonnan tuloksiin. Tällä tavoin varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset EU:n ja kolmansien maiden keskusvastapuolten välillä ja poistetaan mahdollisuudet sääntelyn tai valvonnan katvealueiden hyväksikäyttöön. EAMV:n uudet tehtävät valvoa tunnustettuja ensimmäisen ja toisen tason keskusvastapuolia vahvistetaan uudessa 25 b artiklassa (ks. jäljempänä).

Nykyisen tunnustamisjärjestelmän tehostettu täytäntöönpano

Ehdotuksen 2 artiklan 9 kohdan c alakohdassa korvataan EMIR-asetuksen 25 artiklan 5 kohta uudella säännöksellä, jonka mukaan EAMV tarkastelee vähintään kahden vuoden välein uudelleen kolmannen maan keskusvastapuolen tunnustamista, jos kyseinen keskusvastapuoli on laajentanut toimintaansa ja palvelujaan unionissa. Säännökset, jotka koskevat kolmannen maan keskusvastapuolen tunnustamisen peruuttamista, on siirretty uusiin 25 m ja 25 n artiklaan (ks. jäljempänä).

Ehdotuksen 2 artiklan 9 kohdan f alakohdassa EMIR-asetuksen 25 artiklan 7 kohdan ensimmäinen virke korvataan uudella virkkeellä, jonka mukaan EAMV:n ja kolmansien maiden asianomaisten viranomaisten, jotka ovat toimivaltaisia vastaavien keskusvastapuoliin sovellettavien kolmansien maiden järjestelmien suhteen, on tehtävä tehokasta käytännön yhteistyötä.

Ehdotuksen 2 artiklan 9 kohdan g alakohdassa tehdään 25 artiklan 7 kohdan d alakohtaan muutos, jonka mukaan valvontatoimien koordinointia koskeviin menettelyihin kuuluu kolmansien maiden viranomaisten antama suostumus sallia 25 d artiklan mukaiset tutkimukset ja 25 e artiklan mukaiset paikalla tehtävät tarkastukset. Kyseisessä g alakohdassa 25 artiklan 7 kohtaan lisätään myös uusi e alakohta, jonka mukaan EAMV:n ja sellaisten asianomaisten viranomaisten välisissä yhteistyöjärjestelyissä, jotka ovat toimivaltaisia vastaavien keskusvastapuoliin sovellettavien kolmansien maiden järjestelmien suhteen, on määritettävä menettelyt, jotka tarvitaan kolmannessa maassa sääntelyn ja valvonnan tasolla tapahtuvan kehityksen tehokkaaseen seurantaan[42].

EAMV:n ja asianomaisten liikkeeseen laskevien keskuspankkien uudet tehtävät tunnustettujen kolmansien maiden keskusvastapuolten valvonnassa

Ehdotuksen 2 artiklan 10 kohdassa EMIR-asetukseen lisätään uusina artikloina 25 b – 25 n artikla, joissa EAMV:lle annetaan uusia valtuuksia valvoa tunnustettuja kolmansien maiden keskusvastapuolia, jotka ovat ensimmäisen tai toisen tason keskusvastapuolia. Uusien artiklojen tavoitteena on lujittaa valvontaa ja täytäntöönpanoa, joilla varmistetaan, että tunnustetut kolmansien maiden keskusvastapuolet noudattavat jatkuvasti EMIR-asetuksen vaatimuksia. Lisäksi niissä annetaan säännökset asianomaisten liikkeeseen laskevien keskuspankkien osallistumisesta kolmansien maiden keskusvastapuolten tunnustamiseen ja valvontaan sellaisten unionin valuuttojen määräisten rahoitusinstrumenttien osalta, joista huomattava osa määritetään unionin ulkopuolella sijaitsevissa keskusvastapuolissa. Näin pyritään vähentämään unionin sisämarkkinoihin ja unionin tai yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusvakauteen kohdistuvia riskejä.

Uudessa 25 b artiklassa EAMV:lle annetaan uudet valtuudet varmistaa, että kolmansien maiden keskusvastapuolet, jotka ovat ensimmäisen tai toisen tason keskusvastapuolia, täyttävät jatkuvasti niille asetetut vaatimukset.

Uuden 25 b artiklan 1 kohdan mukaan EAMV vastaa jatkuvasta valvonnasta, jonka tavoitteena on varmistaa, että toisen tason keskusvastapuolet täyttävät jatkuvasti EMIR-asetuksen 16 artiklassa ja IV ja V osastossa säädetyt vakavaraisuusvaatimukset. Lisäksi EAMV vaatii 25 b artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti kultakin toisen tason keskusvastapuolelta vähintään kerran vuodessa vahvistuksen siitä, että kyseinen vastapuoli täyttää kaikki muut 25 artiklan 2 b kohdassa asetetut valvontavaatimukset. Jos jokin asianomainen liikkeeseen laskeva keskuspankki katsoo, että toisen tason keskusvastapuoli ei enää täytä 25 artiklan 2 b kohdan b alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä, sen on välittömästi ilmoitettava asiasta EAMV:lle.

[42] Ks. myös komission yksiköiden valmisteluasiakirja ”EU equivalence decisions in financial services policy: an assessment”, SWD(2017) 102 final, 27. helmikuuta 2017.

Uuden 25 b artiklan 2 kohdassa edellytetään, että EAMV saa asianomaisten liikkeeseen laskevien pankkien suostumuksen ennen kuin se tekee päätöksiä, jotka koskevat vakuusvaatimuksia, likviditeettiriskien valvontaa, vakuuksille asetettavia vaatimuksia, toimitusta ja yhteentoimivuusjärjestelyjen hyväksymistä. Jos asianomaiset liikkeeseen laskevat keskuspankit vastustavat päätösluonnosta, EAMV ei saa tehdä kyseistä päätöstä. Jos taas kyseiset keskuspankit ehdottavat päätösluonnokseen muutoksia, EAMV saa tehdä päätöksen ainoastaan kyseisin muutoksin.

Uuden 25 b artiklan 3 kohdassa edellytetään, että EAMV suorittaa arviointinsa tunnustettujen keskusvastapuolten kyvystä kestää epäsuotuisia markkinaolosuhteita EAMV-asetuksen 32 artiklan 2 kohdassa säädettyjen yhteisten menetelmien mukaisesti.

Uuden 25 c artiklan mukaan EAMV voi pyynnön tai päätöksen nojalla vaatia kolmannen maan keskusvastapuolta ja asianomaisia kolmansia osapuolia antamaan kaikki tiedot, jotka EAMV tarvitsee EMIR-asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamiseen.

Uuden 25 d artiklan mukaan EAMV voi tekemänsä päätöksen nojalla vaatia kolmannen maan keskusvastapuolta, joka on toisen tason keskusvastapuoli, suostumaan yleisiin tutkimuksiin.

Uuden 25 e artiklan mukaan EAMV voi tekemänsä päätöksen nojalla vaatia kolmannen maan keskusvastapuolta, joka on toisen tason keskusvastapuoli, suostumaan paikalla tehtäviin tarkastuksiin. EAMV:n on ilmoitettava aikomuksestaan suorittaa paikalla tehtävä tarkastus kolmannen maan toimivaltaisille viranomaisille. Kyseiset viranomaiset voivat myös osallistua tarkastukseen. Myös liikkeeseen laskevat keskuspankit on kutsuttava osallistumaan tällaisiin paikalla tehtäviin tarkastuksiin.

Uusissa 25 f ja 25 i artiklassa vahvistetaan menettelysäännöt, puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen mukaan luettuna, sellaisia tapauksia varten, joissa on vakavia viitteitä siitä, että kolmansien maiden keskusvastapuolet ovat mahdollisesti rikkoneet säännöksiä. Tällöin keskusvastapuolten on annettava kaikki tarvittavat tiedot tai suostuttava yleisiin tutkimuksiin ja paikalla tehtäviin tarkastuksiin. Ehdotuksen 2 artiklan 13 kohdassa EMIR-asetukseen lisätään uusi liite III, joka sisältää luettelon kolmannen maan keskusvastapuolen mahdollisista säännösten rikkomisista. Niihin kuuluvat seuraavat: i) pääomavaatimuksiin liittyvät rikkomiset, ii) toiminnan järjestämistä koskeviin vaatimuksiin tai eturistiriitoihin liittyvät rikkomiset, iii) toimintaa koskeviin vaatimuksiin liittyvät rikkomiset, iv) avoimuuteen ja tietojen saatavuuteen liittyvät rikkomiset ja v) valvontatoiminnan esteisiin liittyvät rikkomiset.

Uudessa 25 g artiklassa annetaan säännökset sakoista, joita määrätään kolmansien maiden keskusvastapuolille, joiden on todettu syyllistyneen rikkomisiin. Ehdotuksen 2 artiklan 13 kohdassa EMIR-asetukseen lisätään uusi liite IV, joka sisältää luettelon raskauttavista ja lieventävistä tekijöistä tietyissä rikkomisissa, joihin kolmannen maan keskusvastapuoli on mahdollisesti syyllistynyt.

Uusi 25 h artikla sisältää säännökset tehokkaista ja oikeasuhteisista uhkasakoista, joita EAMV määrää tietyissä tilanteissa antamallaan päätöksellä kolmansien maiden keskusvastapuolille. Sakkojen avulla keskusvastapuolet voidaan pakottaa lopettamaan rikkominen, toimittamaan tietoja tai suostumaan tutkimuksiin tai tarkastuksiin.

Uuden 25 j artiklan mukaan EAMV julkistaa tietyin edellytyksin kaikki tapaukset, joissa kolmansien maiden keskusvastapuolille on määrätty sakkoja tai uhkasakkoja.

Uusi 25 k artikla koskee muutoksen hakemista EU:n tuomioistuimelta päätöksiin, joilla EAMV on määrännyt sakkoja tai uhkasakkoja kolmansien maiden keskusvastapuolille.

Uudessa 25 l artiklassa komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä toimenpiteistä, joilla muutetaan EMIR-asetuksen liitettä IV finanssimarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi.

Uuden 25 m artiklassa vahvistetaan, että EAMV peruuttaa kolmannen maan keskusvastapuolen tunnustamista koskevan päätöksen osittain tai kokonaan tiettyjen edellytysten täyttyessä.

Uudessa 25 n artiklan mukaan EAMV tekee yhden tai useamman päätöksen todetessaan, että kolmannen maan keskusvastapuoli, joka on toisen tason keskusvastapuoli, on syyllistynyt rikkomiseen. Päätöksillään EAMV voi vaatia keskusvastapuolta lopettamaan rikkomisen, määrätä sakkoja, antaa julkisia ilmoituksia ja perua keskusvastapuolen tunnustamisen.

5.2.4. Keskusvastapuoliin sovellettavat vakavaraisuusvaatimukset

Mallien ja parametrien validointia koskevat muutokset (EMIR-asetus, 49 artikla)

Voimassa olevassa EMIR-asetuksen 49 artiklassa edellytetään keskusvastapuolen hankkiman riippumattoman validoinnin lisäksi, että toimivaltainen kansallinen viranomainen ja EAMV suorittavat kaksi erillistä validointia sellaisten mallien ja parametrien merkittävistä muutoksista, jotka on otettu käyttöön keskusvastapuolen vakuusvaatimusten, maksukyvyttömyysrahastoon suoritettavien maksujen, vakuuksille asetettavien vaatimusten ja muiden riskienhallintamekanismien laskemiseksi. Ehdotuksen 2 artiklan 11 kohdan b alakohdassa EMIR-asetuksen 49 artiklaan lisätään uusina kohtina 1 a, 1 b, 1 c, 1 d, 1 e ja 1 f kohta, joissa selvennetään, millä edellytyksillä keskusvastapuolen hyväksyttyjen mallien ja parametrien merkittävät muutokset voidaan validoida. Uuden 1 a kohdan mukaan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen suorittama validointi riittää, koska tämän ehdotuksen 2 artiklan 7 kohdassa EMIR-asetukseen lisätään uusi 21 a artikla, jonka mukaan EMIR-asetuksen 49 artiklan mukaiseen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen validointipäätökseen vaaditaan EAMV:n ennakkosuostumus. Sen vuoksi EAMV:n ei tarvitse enää suorittaa erillistä validointia. Jos keskusvastapuoli aikoo toteuttaa merkittävän muutoksen malleihin ja parametreihin, sen on haettava toimivaltaiselta viranomaiselta kyseisen muutoksen validointia. Toimivaltainen viranomainen tekee EAMV:tä kuultuaan keskusvastapuolta koskevan riskinarvioinnin ja antaa siitä kertomuksen kollegiolle, joka antaa siitä enemmistölausunnon. Lausunnon antamisen jälkeen toimivaltainen viranomainen ilmoittaa keskusvastapuolelle, onko validointi myönnetty vai evätty. Lisäksi EMIR-asetuksen uudet kohdat luovat oikeusperustan sille, että malleja ja parametreja koskevat merkittävät muutokset hyväksytään alustavasti, jos se on tarpeen.

Ehdotuksen 2 artiklan 11 kohdan a alakohdassa EMIR-asetuksen 49 artiklan 1 kohtaa muutetaan vastaavasti poistamalla kahta validointia koskeva vaatimus. Hyväksytyistä malleista ja parametreista on edelleenkin hankittava kollegion lausunto kyseisessä kohdassa määritellyn menettelyn mukaisesti. Muutetun 49 artiklan 1 kohdan viimeisessä alakohdassa edellytetään, että EAMV välittää stressitestien tuloksia koskevat tiedot paitsi Euroopan valvontaviranomaisille myös EKPJ:lle ja yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle, jotta ne voivat arvioida keskusvastapuolten maksukyvyttömyyteen liittyviä rahoitusalan yritysten riskejä.

5.2.5. Siirtymäsäännökset

Siirtymäjärjestelyjä koskevat muutokset, joilla mahdollistetaan ennen muutosten voimaantuloa tehtyjen tunnustamispäätösten uudelleentarkastelu (EMIR-asetus, 89 artikla)

Ehdotuksen 2 artiklan 12 kohdassa EMIR-asetuksen 89 artiklaan lisätään uusi kohta, joka sisältää tiettyjä siirtymäjärjestelyjä. Niiden mukaan 25 artiklan 2 kohdan uuttaa e alakohtaa ja kyseisen artiklan uutta 2 a kohtaa sovelletaan sen jälkeen, kun 25 artiklan 2 a kohdan toisessa

alakohdassa tarkoitettu delegoitu säädös, jossa vahvistetaan toisen tason keskusvastapuolen määritysperusteet, on tullut voimaan. Ehdotuksen 2 artiklan 12 kohdassa edellytetään myös, että EAMV tarkastelee uudelleen kolmansien maiden keskusvastapuolia koskevia päätöksiä, jotka on annettu ennen tämän ehdotuksen voimaantuloa. Uuden säännöksen mukaan uudelleentarkastelu suoritetaan 12 kuukauden kuluessa siitä, kun delegoitu säädös, jossa vahvistetaan kriteerit sen määrittämiseksi, onko kolmannen maan keskusvastapuoli järjestelmän kannalta merkittävä tai tuleeko siitä mahdollisesti järjestelmän kannalta merkittävä unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusvakaudelle, tulee voimaan.

2017/0136 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta keskusvastapuolten toimilupamenettelyjen ja niihin osallistuvien viranomaisten sekä kolmansien maiden keskusvastapuolten tunnustamista koskevien vaatimusten osalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon[43],

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[44],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä[45],

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 648/2012[46] edellytetään muiden G20-maiden vastaavien vaatimusten mukaisesti, että vakioidut OTC-johdannaissopimukset määritetään keskusvastapuolessa. Kyseisessä asetuksessa keskusvastapuolille asetetaan myös vakavaraisuutta, organisaatiota ja liiketoiminnan harjoittamista koskevat tiukat vaatimukset ja vahvistetaan keskusvastapuolten vakavaraisuuden valvontajärjestelyt, millä pyritään minimoimaan keskusvastapuolen käyttäjiin kohdistuvat riskit sekä tukemaan rahoitusvakautta.

(2) Asetuksen (EU) N:o 648/2012 antamisen jälkeen keskusvastapuolten toimintavolyymi unionissa ja koko maailmassa on kasvanut nopeasti mittakaavaltaan ja ulottuvuudeltaan. Keskusvastapuolten toiminnan laajentumisen odotetaan jatkuvan tulevina vuosina, kun uusia määritysvelvollisuuksia otetaan käyttöön ja kun vastapuolet, joihin ei sovelleta määritysvelvollisuutta, lisäävät vapaaehtoista määritystä. Komission 4 päivänä toukokuuta 2017 antamassa ehdotuksessa[47], jonka

---

43 EUVL C […], […], s. […].

44 EUVL C , , s. .

45 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu... (EUVL...), ja neuvoston päätös, annettu...

46 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

47 Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta määritysvelvollisuuden, määritysvelvollisuuden keskeyttämisen, raportointivaatimusten, sellaisten OTC-

tavoitteena on muuttaa asetusta (EU) N:o 648/2012 kohdennetusti parantamalla sen tuloksellisuutta ja oikeasuhteisuutta, annetaan keskusvastapuolille uusia kannustimia tarjota vastapuolille johdannaisten keskusvastapuolimääritystä ja helpotetaan pienten finanssialalla toimivien vastapuolten ja finanssialan ulkopuolisten vastapuolten mahdollisuutta käyttää määritystä. Pääomamarkkinaunionin syventämät ja yhdentämät pääomamarkkinat lisäävät entisestään rajat ylittävien määritysten tarvetta unionissa, mikä lisää puolestaan entisestään keskusvastapuolten merkitystä ja keskinäisiä yhteyksiä rahoitusjärjestelmässä.

(3) Tällä hetkellä unioniin sijoittautuneiden ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti toimiluvan saaneiden keskusvastapuolten lukumäärä on edelleen suhteellisen vähäinen: kesäkuussa 2017 niitä oli 17. Kyseisen asetuksen vastaavuussäännösten nojalla on tunnustettu 28 kolmansien maiden keskusvastapuolta, minkä ansiosta myös ne voivat tarjota palvelujaan unioniin sijoittautuneille määritysosapuolille ja markkinapaikoille[48]. Määritysmarkkinat ovat hyvin yhdentyneet unionin alueella, mutta ne ovat suuressa määrin keskittyneet tiettyjen omaisuuslajien osalta ja niiden välillä on runsaasti keskinäisiä kytköksiä. Riskien keskittyminen tekee keskusvastapuolen kaatumisesta potentiaalisesti erittäin laajavaikutteisen tapahtuman siitä huolimatta, ettei kaatuminen ole kovin todennäköistä. Komissio antoi marraskuussa 2016 G20-maiden konsensuksen mukaisen keskusvastapuolten elvytystä ja kriisinratkaisua koskevan asetusehdotuksen[49], jonka tavoitteena on varmistaa, että viranomaiset valmistautuvat asianmukaisesti käsittelemään vaikeuksissa olevaa keskusvastapuolta sekä turvaamaan rahoitusvakauden ja rajoittamaan veronmaksajille koituvia kustannuksia.

(4) Annetusta lainsäädäntöehdotuksesta huolimatta ja kun otetaan huomioon määritystoiminnan kasvu, monimuotoisuus ja rajat ylittävä ulottuvuus unionissa ja muualla maailmassa, unionin ja kolmansien maiden keskusvastapuoliin sovellettavia valvontajärjestelyjä olisi tarkistettava. Puuttumalla havaittuihin ongelmiin varhaisessa vaiheessa ja vahvistamalla selkeät ja johdonmukaiset valvontajärjestelyt sekä unionin että kolmansien maiden keskusvastapuolia varten voitaisiin lisätä EU:n rahoitusjärjestelmän yleistä vakautta ja pienentää entisestään keskusvastapuolten kaatumisriskiä.

(5) Edellä käsiteltyjen seikkojen perusteella komissio antoi 4 päivänä toukokuuta 2017 tiedonannon[50] rahoitusmarkkinoiden kriittisten infrastruktuurien haasteisiin

---

johdannaissopimusten riskienpienentämistekniikoiden, joille ei ole tehty keskusvastapuolimääritystä, kauppatietorekisterien rekisteröinnin ja valvonnan sekä kauppatietorekistereitä koskevien vaatimusten osalta, COM(2017) 208 final.

48 Asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti arvopaperimarkkinaviranomainen ylläpitää luetteloa tunnustetuista kolmansien maiden keskusvastapuolista, jotka voivat tarjota palvelujaan ja harjoittaa toimintaansa unionissa. Kyseiset kolmansien maiden keskusvastapuolet ovat sijoittautuneet 15 maahan, jotka kuuluvat keskusvastapuolten vastaavuutta koskevien komission päätösten soveltamisalaan. Niihin kuuluvat Australia, Hongkong, Singapore, Japani, Kanada, Sveitsi, Etelä-Korea, Meksiko, Etelä-Afrikka ja Yhdysvallat (CFTC), Brasilia, Yhdistyneet arabiemiirikunnat, Dubai (kansainvälinen finanssikeskus DIFC), Intia ja Uusi-Seelanti.

49 Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä asetusten (EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012 ja (EU) 2015/2365 muuttamisesta. COM(2016) 856 final.

50 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan keskuspankille rahoitusmarkkinoiden kriittisten infrastruktuurien haasteisiin vastaamisesta ja pääomamarkkinaunionin kehittämisestä, Bryssel, 4.5.2017, COM(2017) 225 final.

vastaamisesta ja pääomamarkkinaunionin kehittämisestä ja totesi, että asetukseen (EU) N:o 648/2012 on tarpeen tehdä muitakin muutoksia, jotta rahoitusvakauden varmistavaa ja pääomamarkkinaunionin kehittämistä ja syventämistä tukevaa kehystä voitaisiin parantaa.

(6) Asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaiset valvontajärjestelmät perustuvat pääasiassa kotivaltion viranomaiseen. Kansallisten valvontaviranomaisten muodostamat kollegiot, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (EAMV), Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) asianomaiset jäsenet ja muut asianomaiset viranomaiset antavat nykyisin toimiluvan tällä hetkellä unioniin sijoittautuneille keskusvastapuolille, ja ne myös valvovat keskusvastapuolia. Kollegiot tukeutuvat asetuksen (EU) N:o 648/2012 säännösten täytäntöönpanosta vastaavan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen harjoittamaan koordinointiin ja tietojenvaihtoon. Toisistaan poikkeavien valvontakäytäntöjen soveltaminen keskusvastapuoliin unionin alueella voi aiheuttaa sääntelyn ja valvonnan katvealueiden hyväksikäyttöön liittyviä riskejä, mikä vaarantaa rahoitusvakauden ja mahdollistaa epäterveen kilpailun. Komissio on kiinnittänyt huomiota näihin kehittymässä oleviin riskeihin ja valvontakäytäntöjen lähentämistarpeeseen pääomamarkkinaunionista syyskuussa 2016 antamassaan tiedonannossa[51] sekä Euroopan valvontaviranomaisten toiminnasta järjestetyssä julkisessa kuulemisessa[52].

(7) EKPJ:n kautta toteutettaviin perustehtäviin kuuluvat unionin rahapolitiikan määritteleminen ja toteuttaminen sekä maksujärjestelmien moitteettoman toiminnan edistäminen. Tehokkaat ja turvalliset finanssimarkkinoiden infrastruktuurit ja erityisesti määritysjärjestelmät ovat keskeisessä asemassa, kun toteutetaan näitä perustehtäviä ja EKPJ:n ensisijaista tavoitetta eli hintavakauden säilyttämistä. EKPJ:n asiaankuuluvien jäsenten, kuten niiden keskuspankkien, jotka vastaavat niiden valuuttojen liikkeeseenlaskusta, joissa keskusvastapuolten määrittämät rahoitusvälineet on laskettu liikkeeseen, olisi osallistuttava keskusvastapuolen valvontaan niiden potentiaalisten riskien vuoksi, jotka voisivat kohdistua keskusvastapuolen toimintahäiriöstä kyseisten perustehtävien ja ensisijaisen tavoitteen toteuttamiseen ja joka vaikuttaa rahapolitiikan toteuttamiseen käytettäviin välineisiin ja vastapuoliin. Tämän seurauksena liikkeeseen laskevien keskuspankkien olisi osallistuttava keskusvastapuolen riskienhallinnan arviointiin. Lisäksi keskuspankkien ja valvontaviranomaisten tehtävät voivat olla osittain päällekkäisiä, joten on olemassa ristiriitojen vaara silloin, kun valvontatoimet vaikuttavat keskuspankkien keskeisiin velvollisuuksiin esimerkiksi hintavakauden, rahapolitiikan ja maksujärjestelmien kaltaisissa asioissa. Kriisitilanteissa tällaiset ristiriidat voivat kasvattaa rahoitusvakauteen kohdistuvia riskejä, jos viranomaisten välinen vastuunjako jää epäselväksi.

(8) Perussopimuksissa on otettu käyttöön talous- ja rahaliitto, jonka valuutta on euro, ja Euroopan keskuspankki (EKP), joka on tätä tarkoitusta palveleva unionin toimielin. Perussopimuksissa määrätään myös, että EKPJ:ää johtavat EKP:n päätöksentekoelimet, ja että ainoastaan EKP:llä on oikeus antaa lupa euron liikkeeseenlaskuun. Olisi näin ollen annettava tunnustus EKP:n erityisroolille EKPJ:n sisällä unionin yhtenäisvaluutan liikkeeseen laskevana keskuspankkina.

---

51 Tiedonanto ”Unionin tila 2016: Pääomamarkkinaunionin viimeistely – komissio nopeuttaa uudistuksia”, 14. syyskuuta 2016.

52 Julkinen kuuleminen Euroopan valvontaviranomaisten toiminnasta, 21.3.2017–16.5.2017.

(9) Finanssimarkkinoiden globaalin luonteen vuoksi ja koska on tarpeen puuttua epäjohdonmukaisuuksiin unionin ja kolmansien maiden keskusvastapuolten valvonnassa, olisi tehostettava arvopaperimarkkinaviranomaisen mahdollisuuksia tehostaa lähentymistä keskusvastapuolten valvonnassa. Olisi muutettava Euroopan valvontaviranomaisen (EAMV) perustamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1095/2010[53], jotta arvopaperimarkkinaviranomaiselle voidaan antaa uusia tehtäviä ja vastuita.

(10) Arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvostoon olisi perustettava erityinen keskusvastapuolikomitea, joka vastaa yleisesti keskusvastapuoliin liittyvistä tehtävistä ja erityisesti unionin ja kolmansien maiden keskusvastapuolten valvonnasta. Keskusvastapuolikomitean sujuvan perustamisen varmistamiseksi on tarpeen selventää, miten se on vuorovaikutuksessa arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvoston kanssa, mikä on sen organisaatio ja mitä tehtäviä sen olisi suoritettava.

(11) Jotta voidaan varmistaa johdonmukainen valvontaa koskeva lähestymistapa ja ottaa huomioon keskusvastapuolten valvonnasta vastaavien asianomaisten viranomaisten tehtävät, keskusvastapuolikomitean olisi koostuttava pysyvistä ja keskusvastapuolikohtaisista jäsenistä. Pysyviin jäseniin olisi sisällyttävä keskusvastapuolikomitean johtaja ja kaksi riippumatonta johdon jäsentä, joiden olisi toimittava riippumattomasti, puolueettomasti ja koko unionin edun mukaisesti. Komission ja EKP:n olisi myös nimettävä pysyviä jäseniä. Keskusvastapuolikohtaisiin jäseniin olisi sisällyttävä asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti nimetty kyseisen keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen edustaja sekä asianomaisten liikkeeseen laskevien keskuspankkien edustaja. Keskusvastapuolikomitean johtajan olisi voitava kutsua kokouksiin tarkkailijoina valvontakollegion jäseniä sekä arvopaperimarkkinaviranomaisen tunnustamien kolmansien maiden keskusvastapuolten viranomaisten edustajia sen varmistamiseksi, että keskusvastapuolikomitea ottaa muiden asianomaisten viranomaisten näkemykset huomioon. Pysyvien jäsenten tulisi osallistua kaikkiin keskusvastapuolikomitean kokouksiin, mutta keskusvastapuolikohtaisten jäsenten ja tarkkailijoiden olisi osallistuttava vain silloin, kun se on niiden valvonnassa olevien keskusvastapuolten kannalta tarpeen ja asianmukaista. Riippumattomien pysyvien jäsenten ja keskusvastapuolikohtaisten jäsenten läsnäololla on tarkoitus varmistaa, että keskusvastapuolikomiteassa tehdyt päätökset ovat johdonmukaisia, asianmukaisia ja oikeasuhteisia koko unionissa ja että asianomaiset kansalliset toimivaltaiset viranomaiset, liikkeeseen laskevat keskuspankit ja tarkkailijat osallistuvat päätösten tekemiseen tiettyyn jäsenvaltioon sijoittautunutta keskusvastapuolta koskevissa asioissa.

(12) Päättäessään kysymyksistä, jotka koskevat jäsenvaltioon sijoittautunutta keskusvastapuolta, keskusvastapuolikomitean olisi kokoonnuttava ja varmistettava, että sen pysyvät jäsenet ja asianomaiset toimivaltaisia kansallisia viranomaisia edustavat jäsenet, jotka kyseinen jäsenvaltio on nimittänyt asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti, osallistuvat päätöksentekoprosessiin asianomaisten liikkeeseen laskevien keskuspankkien nimeämien tarkkailijoiden ohella. Keskusvastapuolikomitean päättäessä kolmannen maan keskusvastapuolta koskevista

[53] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

asioista ainoastaan komitean pysyvien jäsenten, asianomaisten liikkeeseen laskevien keskuspankkien ja mahdollisten asianomaisten tarkkailijoiden tulisi osallistua päätöksentekoprosessiin.

(13) Asianmukaisen, tehokkaan ja nopean päätöksentekoprosessin varmistamiseksi keskusvastapuolikomitean johtajalla ja kahdella johdon jäsenellä sekä kyseisen keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen edustajalla olisi oltava äänioikeus. EKP:n, komission ja asianomaisten keskuspankkien edustajilla taikka tarkkailijoilla ei tulisi olla äänioikeutta. Keskusvastapuolikomitean olisi tehtävä päätöksensä jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä, ja komitean johtajan äänen olisi ratkaistava äänten mennessä tasan.

(14) Keskusvastapuolikomitean olisi vastattava sille asetuksen (EU) N:o 648/2012 nojalla annetuista erityistehtävistä sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan sekä unionin ja sen jäsenvaltioiden rahoitusvakauden turvaamiseksi.

(15) Tehokkaan valvonnan varmistamiseksi keskusvastapuolikomitealla olisi oltava oma henkilöstö ja riittävät resurssit, joilla taataan komitean autonomia, riippumattomuus ja asianmukainen toiminta sen tehtävien yhteydessä. Talousarviovaikutus on otettava huomioon arvopaperimarkkinaviranomaisen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti antamassa ennakkoarviossa.

(16) Riittävän asiantuntemuksen ja vastuuvelvollisuuden varmistamiseksi keskusvastapuolikomitean johtaja ja kaksi johdon jäsentä olisi nimitettävä ansioiden, taitojen, määritystä, kaupankäynnin jälkeistä käsittelyä ja rahoituskysymyksiä koskevan osaamisen sekä keskusvastapuolten valvontaa ja sääntelyä koskevan kokemuksen perusteella. Heidät olisi valittava avoimella valintamenettelyllä. Komission olisi annettava ehdokkaiden nimittämistä koskeva ehdotus Euroopan parlamentin hyväksyttäväksi. Kun Euroopan parlamentti on hyväksynyt ehdotuksen, neuvoston olisi annettava täytäntöönpanopäätös.

(17) Avoimuuden ja demokraattisen valvonnan takaamiseksi sekä unionin toimielinten oikeuksien suojaamiseksi keskusvastapuolikomitean johtajan ja kahden johdon jäsenen olisi oltava vastuuvelvollisia Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaikista tämän asetuksen perusteella tehdyistä päätöksistä.

(18) Keskusvastapuolikomitean johtajan ja kahden johdon jäsenen olisi toimittava riippumattomasti, puolueettomasti ja unionin edun mukaisesti. Heidän olisi varmistettava, että sisämarkkinoiden moitteeton toiminta sekä kunkin jäsenvaltion ja unionin rahoitusvakaus otetaan asianmukaisesti huomioon.

(19) Unionin ja unionissa olevien kolmansien maiden keskusvastapuolten valvonnan yhdenmukaisuuden edistämiseksi keskusvastapuolikomitean johtajan olisi hallittava kollegioita ja toimittava niiden puheenjohtajana, ja keskusvastapuolikomitean pysyvien jäsenten olisi osallistuttava niihin. EKP:n olisi tarvittaessa ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 mukaisesti liityttävä kollegioihin voidakseen hoitaa tehtävänsä SEUT-sopimuksen 127 artiklan mukaisesti.

(20) Jotta päätöksenteko olisi moitteetonta ja tehokasta, keskusvastapuolikomitean pysyvillä jäsenillä olisi oltava kullakin yksi ääni kollegioissa lukuun ottamatta komission edustajaa, joka ei osallistu äänestyksiin. Nykyisillä kollegioiden jäsenillä olisi oltava mahdollisuus käyttää edelleen nykyisiä äänioikeuksiaan.

(21) Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat edelleen asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisia nykyisiä valvontatehtäviään, mutta tiettyihin päätöksiin vaaditaan jatkossa arvopaperimarkkinaviranomaisen ennakkoon antama suostumus,

jotta keskusvastapuolten valvonta olisi entistä yhdenmukaisempaa kaikkialla unionissa. Arvopaperimarkkinaviranomaisen ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten erimielisyyksien ratkaisemista varten otetaan käyttöön erityinen menettely. Vastaavasti on tarpeen ottaa paremmin huomioon liikkeeseen laskevien keskuspankkien tehtävät, jotka koskevat niiden rahapoliittisia velvollisuuksia, sillä keskusvastapuolen toimintahäiriöstä voi aiheutua mahdollisia riskejä unionin rahapolitiikan täytäntöönpanolle ja maksujärjestelmien moitteettoman toiminnan edistämiselle. Siksi tiettyihin kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kaavailemiin päätöksiin olisi vaadittava asianomaisten liikkeeseen laskevien keskuspankkien ennakkoon antama suostumus, varsinkin jos päätös koskee keskusvastapuolen maksu- ja selvitysjärjestelyjä ja niihin liittyviä likviditeettiriskin hallintamenettelyjä transaktioissa, jotka ovat kyseisen liikkeeseen laskevan keskuspankin valuutan määräisiä.

(22) Jotta arvopaperimarkkinaviranomainen voisi suorittaa keskusvastapuoliin liittyvät tehtävänsä tehokkaasti, sekä unionin että kolmansien maiden keskusvastapuolten olisi maksettava valvontamaksuja arvopaperimarkkinaviranomaisen valvonta- ja hallinnollisista tehtävistä. Näiden maksujen olisi katettava unionin keskusvastapuolten toimilupahakemukset, kolmansien maiden keskusvastapuolten tunnustamista koskevat hakemukset sekä vuosimaksut, jotka liittyvät arvopaperimarkkinaviranomaisen vastuulla oleviin tehtäviin. Komission on määrä täsmentää delegoidussa säädöksessä maksutyypit, maksujen perimisen perusteet, maksujen määrä ja maksutavat, joita toimiluvan saaneiden ja toimilupaa hakevien unionin keskusvastapuolten ja kolmansien maiden tunnustettujen keskusvastapuolten on noudatettava.

(23) Lisäksi on aiheellista tarkistaa tässä asetuksessa säädettyjä valvontajärjestelyjä, jotka koskevat unionissa määrityspalveluja tarjoavia kolmansien maiden keskusvastapuolia. On tarpeen parantaa tietoihin pääsyä, mahdollisuutta suorittaa paikalla tehtäviä tarkastuksia ja mahdollisuutta jakaa kolmansien maiden keskusvastapuolia koskevia tietoja asianomaisten unionin ja jäsenvaltioiden viranomaisten välillä, jotta vältettäisiin tilanteet, joissa unionin yhteisöille aiheutuu merkittäviä rahoitusvakauteen kohdistuvia vaikutuksia. On myös olemassa vaara, että kolmannen maan keskusvastapuoliin sovellettavien sääntöjen tai kolmannen maan sääntelykehyksen muutoksia ei voida ottaa huomioon, mikä voi vaikuttaa kielteisesti sääntelyn tai valvonnan tuloksiin ja johtaa epätasapuolisiin toimintaedellytyksiin unionin ja kolmannen maan keskusvastapuolten välillä.

(24) Tunnustetut kolmansien maiden keskusvastapuolet määrittävät merkittävän määrän jäsenvaltioiden valuuttojen määräisiä rahoitusvälineitä. Määrä kasvaa huomattavasti, kun Yhdistynyt kuningaskunta eroaa unionista ja sinne sijoittautuneet keskusvastapuolet eivät enää kuulu tämän asetuksen mukaisten vaatimusten soveltamisalaan. Valvontakollegioissa sovittuihin yhteistyöjärjestelyihin ei enää sovelleta tämän asetuksen mukaisia suojalausekkeita ja menettelyjä, Euroopan unionin tuomioistuin mukaan luettuna. Tämä tuo mukanaan suuria haasteita unionin ja jäsenvaltioiden viranomaisille, kun ne turvaavat rahoitusvakautta.

(25) Yhdentyneisiin finanssimarkkinoihin tähtäävän sitoumuksensa mukaisesti komission olisi jatkossakin vahvistettava vastaavuuspäätöksillä, että kolmansien maiden lainsäädäntö ja valvontajärjestelmä täyttävät asetuksen (EU) N:o 648/2012 vaatimukset. Jotta nykyisen keskusvastapuoliin sovellettavan vastaavuusjärjestelmän täytäntöönpanoa voitaisiin tehostaa, komissiolla olisi oltava mahdollisuus täsmentää tarvittaessa perusteita, joita käytetään arvioitaessa kolmansissa maissa keskusvastapuoliin sovellettavien järjestelmien vastaavuutta. On myös tarpeen

valtuuttaa arvopaperimarkkinaviranomainen seuraamaan sääntelyn tai valvonnan tasolla tapahtuvaa kehitystä kyseisissä kolmansien maiden keskusvastapuoliin sovellettavissa järjestelmissä, jotka komissio on katsonut vaatimuksia vastaaviksi. Tämän tarkoituksena on varmistaa, että vastaavuusperusteet ja niiden käyttöä koskevat mahdolliset edellytykset täyttyvät edelleen kolmansissa maissa. Arvopaperiviranomaisen olisi raportoitava havainnoistaan luottamuksellisesti komissiolle.

(26) Nykyisin komissio voi milloin tahansa muuttaa tai tarkastella uudelleen vastaavuuspäätöstä tai keskeyttää sen soveltamisen tai kumota sen, erityisesti jos kolmannessa maassa tapahtuu muutoksia, jotka vaikuttavat olennaisesti tämän asetuksen mukaisten vastaavuusvaatimusten mukaisesti arvioitaviin osatekijöihin. Jos kolmannen maan asianomaiset viranomaiset eivät enää tee vilpittömässä mielessä yhteistyötä arvopaperimarkkinaviranomaisen tai muiden unionin valvontaviranomaisten kanssa tai jos ne eivät täytä sovellettavia vastaavuusvaatimuksia jatkuvasti, komissio voi myös antaa kolmannen maan viranomaista koskevan ilmoituksen tai julkaista erityisen suosituksen. Jos komissio päättää milloin tahansa kumota kolmannen maan vastaavuuden, sillä on mahdollisuus lykätä kyseisen kumoamispäätöksen soveltamispäivää, jotta voidaan puuttua rahoitusvakautta uhkaaviin riskeihin sekä markkinahäiriöriskeihin. Nykyisin käytettävissä olevien valtuuksien lisäksi komissiolla olisi oltava myös mahdollisuus asettaa erityisiä edellytyksiä sen varmistamiseksi, että vastaavuuspäätöksen kohteena oleva kolmas maa täyttää vastaavuusperusteet jatkuvasti. Komission olisi myös voitava asettaa edellytyksiä, joilla varmistetaan, että arvopaperimarkkinaviranomainen kykenee tehokkaasti hoitamaan tehtäviään tämän asetuksen nojalla tunnustettujen kolmansien maiden keskusvastapuolten suhteen tai seuraamaan kolmansissa maissa sääntelyn tai valvonnan tasolla tapahtuvaa kehitystä, jolla on merkitystä hyväksyttyjen vastaavuuspäätösten kannalta.

(27) Ottaen huomioon keskusvastapuolten yhä laajeneva rajat ylittävä ulottuvuus ja unionin rahoitusjärjestelmän sisäiset riippuvuussuhteet on tarpeen parantaa unionin kykyä havaita, valvoa ja vähentää mahdollisia kolmansien maiden keskusvastapuoliin liittyviä riskejä. Arvopaperimarkkinaviranomaisen roolia olisi näin ollen vahvistettava, jotta voidaan tehokkaasti valvoa kolmansien maiden keskusvastapuolia, jotka hakevat tunnustamista tarjotakseen määrityspalveluja unionissa. Lisäksi olisi parannettava unionin liikkeeseen laskevien keskuspankkien osallistumista kolmansien maiden sellaisten keskusvastapuolten tunnustamiseen ja valvontaan, joiden toiminta kattaa kyseisten keskuspankkien liikkeeseenlaskuvaluutan. Unionin liikkeeseen laskevia keskuspankkeja olisi sen vuoksi kuultava tietyissä kysymyksissä, jotka vaikuttavat niiden rahapoliittisiin velvollisuuksiin unionin valuuttojen määräisten rahoitusvälineiden yhteydessä, joita määritetään huomattavassa määrin unionin ulkopuolella sijaitsevissa keskusvastapuolissa.

(28) Kun komissio on todennut kolmannen maan lainsäädäntö- ja valvontakehyksen vastaavan unionin kehystä, kyseisestä kolmannesta maasta olevien keskusvastapuolten tunnustamisessa olisi otettava huomioon riskit, joita kyseiset keskusvastapuolet aiheuttavat unionin rahoitusvakaudelle tai jäsenvaltiolle.

(29) Kun arvopaperimarkkinaviranomainen käsittelee kolmannen maan keskusvastapuolen tunnustamista koskevaa hakemusta, sen olisi tässä asetuksessa esitettyjen objektiivisten ja avointen perusteiden mukaisesti arvioitava, miten suuren järjestelmäriskin kyseinen keskusvastapuoli aiheuttaa unionin rahoitusvakaudelle. Perusteet on määrä täsmentää komission delegoidulla säädöksellä.

(30) Keskusvastapuolet, jotka eivät ole järjestelmän kannalta merkittäviä unionin tai jonkin sen jäsenvaltion rahoitusvakaudelle, olisi katsottava ensimmäisen tason keskusvastapuoliksi. Keskusvastapuolet, jotka ovat järjestelmän kannalta merkittäviä tai joista mahdollisesti tulee järjestelmän kannalta merkittäviä unionin tai jonkin sen jäsenvaltion rahoitusvakaudelle, olisi katsottava toisen tason keskusvastapuoliksi. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen katsoo, ettei kolmannen maan keskusvastapuoli ole järjestelmän kannalta merkittävä unionin rahoitusvakaudelle, kyseiseen keskusvastapuoleen olisi sovellettava asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisia voimassa olevia tunnustamisen edellytyksiä. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen määrittää kolmannen maan keskusvastapuolen järjestelmän kannalta merkittäväksi, olisi asetettava lisävaatimuksia, jotka suhteutetaan kyseisen keskusvastapuolen muodostaman riskin suuruuteen. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi tunnustettava kyseinen keskusvastapuoli vain, jos se täyttää nämä vaatimukset.

(31) Lisävaatimusten olisi sisällettävä tiettyjä asetuksessa (EU) N:o 648/2012 vahvistettuja vakavaraisuusvaatimuksia, joiden tarkoituksena on parantaa keskusvastapuolen turvallisuutta ja tehokkuutta. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi oltava suoraan vastuussa sen varmistamisesta, että järjestelmän kannalta merkittävä kolmannen maan keskusvastapuoli täyttää kyseiset vaatimukset. Asiaan liittyvillä vaatimuksilla olisi lisäksi mahdollistettava, että arvopaperimarkkinaviranomainen voi valvoa kyseistä keskusvastapuolta kattavasti ja tehokkaasti.

(32) Jotta varmistettaisiin liikkeeseen laskevien keskuspankkien asianmukainen osallistuminen, järjestelmän kannalta merkittävän kolmannen maan keskusvastapuolen olisi täytettävä myös mahdolliset liikkeeseen laskevien keskuspankkien tarpeelliseksi katsomat lisävaatimukset. Liikkeeseen laskevien keskuspankkien olisi annettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle mahdollisimman nopeasti ja joka tapauksessa 180 päivän kuluessa keskusvastapuolen hakemuksen jättämisestä arvopaperimarkkinaviranomaiselle vahvistus siitä, täyttääkö keskusvastapuoli mahdolliset lisävaatimukset.

(33) Riski, jonka järjestelmän kannalta merkittävä keskusvastapuoli aiheuttaa unionin rahoitusjärjestelmälle ja -vakaudelle, vaihtelee suuruudeltaan. Järjestelmän kannalta merkittäviin keskusvastapuoliin sovellettavat vaatimukset olisi näin ollen suhteutettava riskeihin, joita kyseinen keskusvastapuoli voi aiheuttaa unionille. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen ja asianomaiset liikkeeseen laskevat keskuspankit toteavat, että keskusvastapuolella on järjestelmän kannalta niin huomattava merkitys, että lisävaatimuksilla ei varmisteta unionin rahoitusvakautta, arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava mahdollisuus suositella komissiolle, ettei kyseistä keskusvastapuolta tunnusteta. Komission olisi voitava antaa täytäntöönpanosäädös, jossa vahvistetaan, että kyseisen kolmannen maan keskusvastapuolen olisi sijoittauduttava unioniin ja hankittava vastaava toimilupa tarjotakseen määrityspalveluja unionissa.

(34) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi säännöllisesti tarkasteltava uudelleen kolmansien maiden keskusvastapuolille myönnettyjä tunnustuksia sekä niiden luokittelua ensimmäisen tai toisen tason keskusvastapuoliksi. Tässä yhteydessä arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi otettava huomioon muun muassa muutokset, jotka koskevat kolmannen maan keskusvastapuolen liiketoiminnan luonnetta, kokoa ja monimuotoisuutta. Tällainen uudelleentarkastelu olisi suoritettava vähintään kahden vuoden välein ja tarvittaessa useammin.

(35) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi myös otettava huomioon, missä määrin voidaan verrata keskenään tilannetta, jossa järjestelmän kannalta merkittävä kolmannen maan keskusvastapuoli noudattaa kyseisessä kolmannessa maassa sovellettavia vaatimuksia, ja tilannetta, jossa kyseinen keskusvastapuoli noudattaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 vaatimuksia. Komission olisi annettava delegoitu säädös, jossa täsmennetään tällaisen vastaavan yhdenmukaisuuden arviointia koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja edellytykset.

(36) Arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava kaikki tarvittavat valtuudet valvoa kolmansien maiden tunnustettuja keskusvastapuolia, jotta varmistetaan, että ne noudattavat jatkuvasti asetuksen (EU) N:o 648/2012 vaatimuksia. Tietyillä osa-alueilla arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksiin olisi saatava asianomaisten liikkeeseen laskevien keskuspankkien ennakkoon antama suostumus.

(37) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi myös voitava määrätä kolmansien maiden keskusvastapuolille sakkoja, kun se katsoo, että nämä ovat tahallisesti tai tuottamuksellisesti rikkoneet tätä asetusta toimittamalla sille virheellisiä tai harhaanjohtavia tietoja. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi myös voitava määrätä järjestelmän kannalta merkittäville keskusvastapuolille sakkoja, kun se katsoo, että nämä ovat tahallisesti tai tuottamuksellisesti rikkoneet niihin sovellettavia tämän asetuksen mukaisia lisävaatimuksia.

(38) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi voitava määrätä uhkasakkoja pakottaakseen kolmansien maiden keskusvastapuolet lopettamaan rikkomisen, antamaan arvopaperimarkkinaviranomaisen vaatimat täydelliset ja paikkansapitävät tiedot taikka suostumaan tutkimukseen tai paikalla tehtävään tarkastukseen.

(39) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi myös voitava määrätä sekä ensimmäisen että toisen tason keskusvastapuolille sakkoja, kun se katsoo, että nämä ovat tahallisesti tai tuottamuksellisesti rikkoneet tätä asetusta toimittamalla sille virheellisiä tai harhaanjohtavia tietoja. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi myös voitava määrätä toisen tason keskusvastapuolille sakkoja, kun se katsoo, että nämä ovat tahallisesti tai tuottamuksellisesti rikkoneet niihin sovellettavia tämän asetuksen mukaisia lisävaatimuksia.

(40) Sakkojen olisi vastattava rikkomisen vakavuutta. Rikkomiset olisi jaettava eri ryhmiin, joiden osalta olisi määrättävä tietynsuuruisista sakoista. Tiettyä rikkomista vastaavan sakon laskemiseksi arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi sovellettava kaksivaiheista menetelmää, jossa vahvistetaan sakon perusmäärä ja tarvittaessa mukautetaan perusmäärää tietyillä kertoimilla. Perusmäärän määräämisessä olisi otettava huomioon asianomaisen kolmannen maan keskusvastapuolen vuosittainen liikevaihto, ja mukautuksia olisi tehtävä suurentamalla tai pienentämällä perusmäärää käyttämällä erilaisia kertoimia tämän asetuksen mukaisesti.

(41) Tässä asetuksessa olisi säädettävä raskauttaviin tai lieventäviin olosuhteisiin liittyvistä kertoimista, jotta arvopaperimarkkinaviranomainen saisi tarvittavat välineet voidakseen päättää sellaisen sakon määräämisestä kolmannen maan keskusvastapuolelle, joka on oikeassa suhteessa sen rikkomisen vakavuuteen nähden, johon keskusvastapuoli on syyllistynyt, kun otetaan huomioon olosuhteet, joissa rikkomiseen on syyllistytty.

(42) Sakkojen tai uhkasakkojen määräämistä koskevan päätöksen olisi perustuttava riippumattomaan tutkimukseen.

(43) Ennen kuin arvopaperimarkkinaviranomainen päättää sakkojen tai uhkasakkojen määräämisestä, sen olisi annettava menettelyn kohteina oleville henkilöille mahdollisuus tulla kuulluiksi, jotta kunnioitettaisiin näiden henkilöiden puolustautumisoikeuksia.

(44) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi pidättäydyttävä määräämästä sakkoja tai uhkasakkoja tapauksissa, joissa aiempi samojen tosiseikkojen tai olennaisilta osiltaan samanlaisten tosiseikkojen perusteella annettu vapauttava tai langettava ratkaisu on tullut lainvoimaiseksi kansallisen oikeuden mukaisen rikosoikeudellisen menettelyn tuloksena.

(45) Arvopaperimarkkinaviranomaisen määräämien sakkojen ja uhkasakkojen olisi oltava täytäntöönpanokelpoisia, ja niiden täytäntöönpanoon olisi sovellettava sen valtion, jonka alueella täytäntöönpano tapahtuu, säännöksiä lainkäytöstä riita-asioissa. Lainkäyttöä riita-asioissa koskeviin säännöksiin ei olisi sisällyttävä rikosmenettelyä koskevia säännöksiä, mutta ne voisivat sisältää hallinnollisia menettelysääntöjä.

(46) Kun toisen tason keskusvastapuoli on syyllistynyt rikkomiseen, arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava valtuudet toteuttaa erilaisia valvontatoimenpiteitä, mukaan lukien se, että toisen tason keskusvastapuolta vaaditaan lopettamaan sääntöjen rikkominen, ja viimeisenä keinona se, että tunnustus peruutetaan, jos toisen tason keskusvastapuoli on vakavasti tai toistuvasti rikkonut tätä asetusta. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi sovellettava valvontatoimenpiteitä ottaen huomioon rikkomisen luonne ja vakavuus sekä suhteellisuusperiaate. Ennen valvontatoimenpiteitä koskevan päätöksen tekemistä arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi varattava henkilöille, joita menettely koskee, tilaisuus tulla kuulluksi, jotta kunnioitettaisiin näiden henkilöiden puolustautumisoikeuksia.

(47) Keskusvastapuolen vakuusvaatimusten, maksukyvyttömyysrahastoon suoritettavien maksujen, vakuuksille asetettavien vaatimusten ja muiden riskienhallintamekanismien laskemiseksi käyttöön otettuja malleja ja parametreja koskevien merkittävien muutosten validointi olisi mukautettava uuteen vaatimukseen, jonka mukaan tiettyihin unioniin sijoittautuneita keskusvastapuolia koskeviin kansallisen toimivaltaisen viranomaisen päätöksiin on oltava arvopaperimarkkinaviranomaisen ennakkoon antama suostumus. Mallien validointimenettelyjä on määrä yksinkertaistaa niin, että tähänastiset kaksi riippumattomasti suoritettavaa validointia, joista toisen suorittaa kansallinen toimivaltainen viranomainen ja toisen arvopaperimarkkinaviranomainen, korvataan yhdellä kansallisen toimivaltaisen viranomaisen suorittamalla validoinnilla, joka edellyttää arvopaperimarkkinaviranomaisen ennakkoon antamaa suostumusta. Lisäksi olisi selkeytettävä tämän validoinnin ja kollegion päätöksen välisiä yhteyksiä. Tarvittaessa pitäisi olla mahdollista hyväksyä kyseisiä malleja ja parametreja koskeva merkittävä muutos alustavasti, erityisesti jos niiden nopea muuttaminen on tarpeen keskusvastapuolen luotettavan riskienhallinnan varmistamiseksi.

(48) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täsmennetään maksutyypit, maksujen perimisen perusteet, maksujen määrä ja maksutavat; vahvistetaan edellytykset, joiden mukaan määritellään perusteet sen määrittämiseksi, onko kolmannen maan keskusvastapuoli järjestelmän kannalta merkittävä tai tuleeko siitä mahdollisesti järjestelmän kannalta merkittävä unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusvakaudelle; täsmennetään kolmansia maita koskevissa vastaavuusarvioinneissa käytettävät perusteet; määritetään, miten ja millä edellytyksillä kolmansien maiden keskusvastapuolten on täytettävä tietyt

vaatimukset; määritetään menettelysäännöt sakkojen tai uhkasakkojen määräämisestä, mukaan lukien säännökset puolustautumisoikeuksista, määräajoista, sakkojen tai uhkasakkojen perimisestä sekä sakkojen tai uhkasakkojen määräämisen ja täytäntöönpanon vanhentumisajoista, sekä toimenpiteet liitteen IV muuttamiseksi finanssimarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi.

(49) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset tämän asetuksen täytäntöönpanolle erityisesti kun on kyse kolmansien maiden keskusvastapuolten tunnustamisesta sekä kolmansien maiden lainsäädännön vastaavuudesta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa.

(50) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on parantaa keskusvastapuolten turvallisuutta ja tehokkuutta vahvistamalla yhdenmukaiset vaatimukset niiden toiminnalle, vaan tavoite voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(51) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi käytettävä valtuuksiaan tunnustaa kolmannen maan keskusvastapuoli ensimmäisen tason tai toisen tason keskusvastapuoleksi vasta sen jälkeen, kun on määritelty perusteet, joiden avulla on mahdollista arvioida, onko kolmannen maan keskusvastapuoli järjestelmän kannalta merkittävä tai tuleeko siitä mahdollisesti järjestelmän kannalta merkittävä unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusvakaudelle.

(52) Sen vuoksi asetusta (EU) N:o 1095/2010 ja asetusta (EU) N:o 648/2012 olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutokset asetukseen (EU) N:o 1095/2010

Muutetaan asetus (EU) N:o 1095/2010 seuraavasti:

1. Lisätään 4 artiklaan 4 alakohta seuraavasti:

”4) ’keskusvastapuolella’ asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä keskusvastapuolta.”

2. Lisätään 6 artiklaan 1 a alakohta seuraavasti:

”1 a) hallintoneuvoston keskusvastapuolikomitea, jäljempänä ’keskusvastapuolikomitea’, jonka tehtävät on säädetty 44 b artiklassa;”.

3. Korvataan 35 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jos täydellisiä tai täsmällisiä tietoja ei ole saatavilla tai niitä ei anneta ajoissa saataville 1 tai 5 kohdan mukaisesti, arvopaperimarkkinaviranomainen voi esittämällä asianmukaisesti perustellun pyynnön pyytää tietoja suoraan

a) keskusvastapuolelta, jolle on myönnetty toimilupa asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan nojalla tai tunnustus saman asetuksen 25 artiklan nojalla;

b) arvopaperikeskukselta, jolle on myönnetty toimilupa asetuksen (EU) N:o 909/2014 nojalla;

c) säännellyltä markkinalta, joka määritellään direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa;

d) monenkeskiseltä kaupankäyntijärjestelmältä, joka määritellään direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 22 alakohdassa;

e) organisoidulta kaupankäyntijärjestelmältä, joka määritellään direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 23 alakohdassa.

Tällaisen pyynnön vastaanottajan on heti ja ilman aiheetonta viivytystä toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle selkeät, täsmälliset ja täydelliset tiedot.

Arvopaperimarkkinaviranomainen ilmoittaa tämän kohdan ja 5 kohdan mukaisesti tehdyistä pyynnöistä asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.

Toimivaltaisten viranomaisten on arvopaperimarkkinaviranomaisen pyynnöstä avustettava sitä tällaisten tietojen keräämisessä.”

4. Lisätään 40 artiklan 1 kohtaan f alakohta seuraavasti:

”f) 44 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetut keskusvastapuolikomitean pysyvät jäsenet, jotka eivät osallistu äänestyksiin.”

5. Korvataan 42 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Puheenjohtaja, 44 a artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetun keskusvastapuolikomitean äänivaltaiset pysyvät jäsenet ja kuhunkin keskusvastapuoleen liittyvät äänivaltaiset jäsenet sekä hallintoneuvoston äänivaltaiset jäsenet toimivat heille tässä asetuksessa annettuja tehtäviä suorittaessaan riippumattomasti, puolueettomasti ja yksinomaan koko unionin yleisen edun mukaisesti pyytämättä tai ottamatta ohjeita unionin toimielimiltä tai muilta elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä.”

6. Muutetaan 43 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Hallintoneuvosto ohjaa arvopaperimarkkinaviranomaisen työtä. Se vastaa II luvussa tarkoitetuista tehtävistä, lukuun ottamatta tehtäviä, joista keskusvastapuolikomitea vastaa 44 b artiklan 1 kohdan nojalla.”;

b) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Hallintoneuvostolla on puheenjohtajaan nähden kurinpidollinen toimivalta, ja se voi erottaa puheenjohtajan 48 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Hallintoneuvostolla on yhteisymmärryksessä keskusvastapuolikomitean kanssa toimitusjohtajaan nähden kurinpidollinen toimivalta, ja se voi erottaa toimitusjohtajan 51 artiklan 5 kohdan mukaisesti. ”

7. Lisätään III lukuun 1 A jakso seuraavasti:

”**1 A jakso Keskusvastapuolikomitea**

44 a artikla

Kokoonpano

1. Keskusvastapuolikomitea koostuu

a) seuraavista pysyvistä jäsenistä:

i) johtaja ja kaksi komitean johdon jäsentä, jotka nimitetään 48 a artiklan mukaisesti ja jotka osallistuvat äänestyksiin;

ii) Euroopan keskuspankin edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin;

iii) komission edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin;

b) seuraavista kuhunkin keskusvastapuoleen liittyvistä vaihtuvista jäsenistä:

i) kunkin sellaisen unioniin sijoittautuneen keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen edustaja, johon liittyen keskusvastapuolikomitea kutsutaan koolle; kyseinen edustaja osallistuu äänestyksiin;

ii) kunkin kullekin sellaiselle unioniin sijoittautuneelle keskusvastapuolelle merkityksellisen, asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitetun liikkeeseen laskevan keskuspankin edustaja, johon liittyen keskusvastapuolikomitea kutsutaan koolle; kyseinen edustaja ei osallistu äänestyksiin.

Keskusvastapuolikomitean johtaja voi kutsua tarvittaessa keskusvastapuolikomitean kokouksiin tarkkailijoina

a) asianomaista keskusvastapuolta käsittelevän kollegion muita jäseniä, jotka luetellaan asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdassa;

b) arvopaperimarkkinaviranomaisen asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan nojalla tunnustamien kolmansien maiden keskusvastapuolten viranomaisia.

Keskusvastapuolikomitean kokoukset kutsuu koolle sen johtaja omasta aloitteestaan tai sen jonkin jäsenen pyynnöstä.

Jos keskusvastapuolikomitean tehtävä ei liity tiettyyn unionin keskusvastapuoleen, komitea saa koostua ainoastaan a alakohdassa tarkoitetuista pysyvistä jäsenistä ja tarvittaessa b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuista liikkeeseen laskevista keskuspankeista.

44 b artikla

Keskusvastapuolikomitean tehtävät ja toimivalta

1. Keskusvastapuolikomitean tehtävänä on

”(-a) tehdä päätöksiä ja toteuttaa toimenpiteitä keskusvastapuolia koskevissa asioissa, jotka liittyvät tämän asetuksen 17, 19, 29, 29 a ja 30 artiklaan;”.

a) antaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 21 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hyväksyntä;

b) tunnustaa kolmansien maiden keskusvastapuolet ja valvoa niitä asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan mukaisesti, seurata sääntelyn ja valvonnan kehitystä kolmansissa maissa asetuksen (EU) N:o 648/2012 II osaston 2 luvun mukaisesti; ja

c) suorittaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 4 kohdassa, 17 artiklan 2 ja 3 kohdassa, 18 artiklan 1 kohdassa, 20 artiklan 2 ja 6 kohdassa, 21 c artiklassa, 23 ja 24 artiklassa, 29 artiklan 3 kohdassa, 38 artiklan 5 kohdassa, 48 artiklan 3 kohdassa, 49 artiklan 1 kohdassa ja 54 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tehtävät.

2. Keskusvastapuolikomitealla on oltava oma henkilöstö ja arvopaperimarkkinaviranomaisen tarjoamat riittävät resurssit tehtäviensä hoitamiseksi.

3. Keskusvastapuolikomitea ilmoittaa hallintoneuvostolle päätöksistään.

44 c artikla

Päätöksenteko

Keskusvastapuolikomitea tekee päätöksensä jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä. Keskusvastapuolikomitean johtajan ääni ratkaisee.”

8. Korvataan III luvun 3 jakson otsikko seuraavasti:

”Puheenjohtaja sekä keskusvastapuolikomitean johtaja ja johdon jäsenet”

9. Lisätään uusi 48 a artikla seuraavasti:

”48 a artikla

Keskusvastapuolikomitean johtajan ja johdon jäsenten nimittäminen ja tehtävät

1. Poiketen siitä, mitä 48 artiklan 1 kohdassa säädetään, arvopaperimarkkinaviranomaista edustaa keskusvastapuolikomitean johtaja, kun kyseessä ovat 44 b artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tehtävät ja toimivalta.

Keskusvastapuolikomitean johtajan tehtävänä on valmistella komitean työskentelyä ja toimia sen kokousten puheenjohtajana.

2. Edellä 44 a artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetut keskusvastapuolikomitean johtaja ja johdon jäsenet ovat kokopäivätoimisia riippumattomia ammattihenkilöitä. Heidät nimitetään ansioiden, taitojen, määritystä, kaupankäynnin jälkeistä käsittelyä ja rahoituskysymyksiä koskevan osaamisen sekä keskusvastapuolten valvontaa ja sääntelyä koskevan kokemuksen perusteella. Heidät valitaan komission järjestämällä avoimella valintamenettelyllä, jossa noudatetaan sukupuolten tasapainon, kokemuksen ja pätevyyden periaatteita.

3. Edellä 44 a artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen keskusvastapuolikomitean johtajan ja johdon jäsenten toimikausi on viisi vuotta, ja sitä voidaan jatkaa kerran.

Edellä 44 a artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetut keskusvastapuolikomitean johtaja ja johdon jäsenet eivät saa hoitaa mitään muuta tehtävää kansallisella, unionin tai kansainvälisellä tasolla.

4. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille lopullisen luettelon ehdokkaista 44 a artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen keskusvastapuolikomitean johtajan ja johdon jäsenten tehtäviin ja ilmoittaa neuvostolle tästä luettelosta.

Komissio toimittaa ehdotuksen 44 a artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen keskusvastapuolikomitean johtajan ja johdon jäsenten nimittämisestä Euroopan parlamentille hyväksyntää varten. Kun ehdotus on hyväksytty, neuvosto antaa täytäntöönpanopäätöksen, jolla 44 a artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetut keskusvastapuolikomitean johtaja ja johdon jäsenet nimitetään. Neuvosto päättää asiasta määräenemmistöllä.

5. Jos 44 a artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettu keskusvastapuolikomitean johtaja tai johdon jäsen ei enää täytä edellytyksiä, joita

hänen 2 kohdassa tarkoitetut tehtävänsä edellyttävät, tai jos hän on syyllistynyt vakavaan virheeseen, neuvosto voi komission ehdotuksesta, jonka Euroopan parlamentti on hyväksynyt, antaa täytäntöönpanopäätöksen kyseisen henkilön erottamiseksi tehtävästään. Neuvosto päättää asiasta määräenemmistöllä.

Euroopan parlamentti tai neuvosto voi ilmoittaa komissiolle, että se katsoo edellytysten 44 a artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen keskusvastapuolikomitean johtajan tai johdon jäsenen erottamiseksi tehtävästään täyttyneen, mihin komission on vastattava.”

10. Korvataan 49 artikla seuraavasti:

”Puheenjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa ohjeita unionin toimielimiltä tai muilta elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta hallintoneuvoston asemaa 44 a artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen keskusvastapuolikomitean johtajan ja johdon jäsenten sekä puheenjohtajan tehtäviin nähden.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai muut elimet ja muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan 44 a artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuihin keskusvastapuolikomitean johtajaan eikä johdon jäseniin tai puheenjohtajaan heidän hoitaessaan tehtäviään.

Jäljempänä 68 artiklassa tarkoitettujen henkilöstösääntöjen mukaisesti puheenjohtajan ja 44 a artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen keskusvastapuolikomitean johtajan ja johdon jäsenten on toimikautensa päätyttyä edelleen osoitettava kunniallisuutta ja pidättyvyyttä tiettyjen nimitysten ja etujen vastaanottamisessa.”

11. Korvataan 50 artikla seuraavasti:

”1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voivat kutsua puheenjohtajan tai hänen varahenkilönsä taikka keskusvastapuolikomitean johtajan antamaan lausunnon kunnioittaen kuitenkin täysin heidän riippumattomuuttaan. Puheenjohtajan tai keskusvastapuolikomitean johtajan on aina pyydettäessä annettava lausunto Euroopan parlamentille ja vastattava sen jäsenten esittämiin kysymyksiin.

2. Puheenjohtajan on annettava kertomus hallintoneuvoston keskeisestä toiminnasta tai keskusvastapuolikomitean johtajan on annettava kertomus keskusvastapuolikomitean keskeisestä toiminnasta Euroopan parlamentille pyydettäessä ja vähintään 15 päivää ennen 1 kohdassa tarkoitetun lausunnon antamista.

3. Puheenjohtajan on sisällytettävä kertomukseen 11–18, 20 ja 33 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi myös kaikki Euroopan parlamentin tapauskohtaisesti pyytämät asiaankuuluvat tiedot.

Keskusvastapuolikomitean johtajan on sisällytettävä kertomukseen 33 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi myös kaikki Euroopan parlamentin tapauskohtaisesti pyytämät asiaankuuluvat tiedot.”

12. Muutetaan 53 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Toimitusjohtaja huolehtii arvopaperimarkkinaviranomaisen vuosittaisen työohjelman toteuttamisesta hallintoneuvoston ja keskusvastapuolikomitean ohjaamana ja johtokunnan valvonnassa.”

b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Toimitusjohtaja valmistelee 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun monivuotisen työohjelman. Edellä 44 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien ja toimivallan osalta toimitusjohtajan on saatava keskusvastapuolikomitean suostumus ennen työohjelman esittämistä johtokunnalle.”

c) Korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Toimitusjohtaja laatii joka vuosi kertomusluonnoksen, jossa on arvopaperimarkkinaviranomaisen sääntely- ja valvontatoimintaa koskeva osa sekä talous- ja hallintokysymyksiä koskeva osa.

Edellä 44 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien ja toimivallan osalta toimitusjohtajan on saatava keskusvastapuolikomitean suostumus ennen kertomusluonnoksen esittämistä johtokunnalle.”

13. Lisätään 63 artiklaan 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Arvopaperimarkkinaviranomaisen 44 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tehtäviin ja toimivaltaan liittyvien menojen ja maksujen on oltava erikseen yksilöitävissä 1 kohdassa tarkoitetussa ennakkoarviossa. Ennen ennakkoarvion hyväksymistä keskusvastapuolikomitean on hyväksyttävä toimitusjohtajan laatima, tällaisia menoja ja maksuja koskeva luonnos.

Jäljempänä olevan 64 artiklan 6 kohdan mukaisesti julkaistavaan arvopaperimarkkinaviranomaisen tilinpäätökseen on sisällyttävä tulot ja menot, jotka liittyvät 44 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tehtäviin.”

14. Korvataan 70 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Hallintoneuvoston, keskusvastapuolikomitean ja johtokunnan jäsenten, toimitusjohtajan ja arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstöön kuuluvien, mukaan lukien jäsenvaltioiden arvopaperimarkkinaviranomaisen määräaikaiseen palvelukseen siirtämät virkamiehet, sekä kaikkien muiden arvopaperimarkkinaviranomaisen tehtäviä suorittavien sopimussuhteisten henkilöiden on noudatettava salassapitovelvollisuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 339 artiklan ja unionin lainsäädännössä olevien asiaa koskevien säännösten mukaisesti vielä tehtäviensä päättymisen jälkeenkin.”

15. Lisätään 76 artiklaan 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Keskusvastapuolikomitean toiminnoista vastaa hallintoneuvosto siihen asti, kun 44 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetut keskusvastapuolikomitean johtaja ja johdon jäsenet ottavat vastaan tehtävänsä 48 a artiklan mukaisesti tapahtuneen nimittämisensä jälkeen.”

2 artikla

Muutokset asetukseen (EU) N:o 648/2012

Muutetaan asetus (EU) N:o 648/2012 seuraavasti:

1. Korvataan 6 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) keskusvastapuolet, joille on myönnetty toimilupa 17 artiklan mukaisesti tai jotka on tunnustettu 25 artiklan mukaisesti määritysvelvollisuutta varten, sekä toimiluvan tai tunnustuksen päivämäärän;”.

2. Korvataan 17 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Toimivaltaisen viranomaisen on 30 työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta arvioitava arvopaperimarkkinaviranomaista kuullen, onko hakemus täydellinen. Jos hakemus ei ole täydellinen, toimivaltaisen viranomaisen on asetettava määräaika, johon mennessä toimilupaa hakevan keskusvastapuolen on toimitettava lisätiedot. Lisätiedot saatuaan toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä toimitettava ne arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetulle kollegiolle. Arvioituaan arvopaperimarkkinaviranomaista kuullen, että hakemus on täydellinen, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta toimilupaa hakevalle keskusvastapuolelle ja kollegion jäsenille.”

3. Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on perustettava kollegio 30 kalenteripäivän kuluessa siitä, kun täydellinen hakemus on jätetty 17 artiklan mukaisesti, helpottaakseen 15, 17, 49, 51 ja 54 artiklassa tarkoitettujen tehtävien hoitamista.

Asetuksen (EU) N:o 1095/2010 48 a artiklassa tarkoitettu keskusvastapuolikomitean johtaja hallitsee kollegiota ja toimii sen puheenjohtajana.”;

b) korvataan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) asetuksen (EU) N:o 1095/2010 44 a artiklassa tarkoitetut keskusvastapuolikomitean pysyvät jäsenet;”;

c) korvataan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat niihin kolmeen jäsenvaltioon sijoittautuneiden keskusvastapuolen määritysosapuolten valvonnasta, jotka kokonaismäärän perusteella suorittavat yhden vuoden aikana suurimmat maksut 42 artiklassa tarkoitettuun keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon, mukaan luettuna tarvittaessa Euroopan keskuspankki, jäljempänä ’EKP’, neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013[54] mukaisesti;”.

4. Korvataan 19 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kollegion enemmistölausunto hyväksytään kollegion jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä.

Korkeintaan 12 jäsentä käsittävässä kollegiossa enintään kaksi samaan jäsenvaltioon kuuluvaa kollegion jäsentä voi äänestää, ja kullakin äänestävällä jäsenellä on yksi ääni. Yli 12 jäsentä käsittävässä kollegiossa enintään kolme samaan jäsenvaltioon kuuluvaa jäsentä voi äänestää, ja kullakin äänestävällä jäsenellä on yksi ääni.

Jos EKP on kollegion jäsen 18 artiklan 2 kohdan a, c ja h alakohdan nojalla, sillä on seuraava määrä ääniä:

---

[54] Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).”

i) enintään kaksi ääntä korkeintaan 12 jäsentä käsittävässä kollegiossa;

ii) enintään kolme ääntä yli 12 jäsentä käsittävässä kollegiossa.

Komission edustaja on äänioikeudeton jäsen. Muilla keskusvastapuolikomitean pysyvillä jäsenillä on kullakin yksi ääni.”

5. Korvataan 20 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja kollegion jäsenille kaikilta osin perusteltu päätösluonnoksensa, jossa on otettava huomioon kollegion jäsenten esittämät varaumat.”

6. Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäljempänä 22 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava yhteistyössä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa uudelleen keskusvastapuolten tämän asetuksen noudattamiseksi käyttöön ottamia järjestelyjä, strategioita, prosesseja ja mekanismeja sekä arvioitava riskejä, joille keskusvastapuolet altistuvat tai voivat altistua, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta kollegion tehtävään.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Arvopaperimarkkinaviranomainen päättää siitä, kuinka usein ja kuinka perusteellisesti 1 kohdassa tarkoitettu uudelleentarkastelu ja arviointi tehdään, ottaen huomioon asianomaisten keskusvastapuolten toiminnan suuruuden ja sen merkityksen koko rahoitusjärjestelmälle sekä niiden toiminnan luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden. Uudelleentarkastelu ja arviointi on toteutettava vähintään kerran vuodessa.

Keskusvastapuolten toimintaan kohdistetaan paikalla tehtäviä tarkastuksia. Arvopaperimarkkinaviranomaisen työntekijöitä kutsutaan osallistumaan näihin paikalla tehtäviin tarkastuksiin.

Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki tiedot, jotka se on saanut keskusvastapuolilta, ja sen on pyydettävä asianomaiselta keskusvastapuolelta kaikki arvopaperimarkkinaviranomaisen pyytämät tiedot, joita se ei pysty toimittamaan.”

7. Lisätään III osaston 2 lukuun 21 a, 21 b ja 21 c artikla seuraavasti:

”21 a artikla

Päätösluonnosten laatiminen

1. Toimivaltaisten viranomaisten on laadittava ja toimitettava luonnokset arvopaperimarkkinaviranomaiselle hyväksyttäviksi ennen seuraavien päätösten tekemistä:

a) tämän asetuksen 7, 8, 14, 15, 16, 20, 21, 30, 31, 35, 49 ja 54 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 35 ja 36 artiklan nojalla tehtävät päätökset;

b) päätökset, jotka toimivaltaiset viranomaiset tekevät suorittaessaan 16 artiklassa sekä IV ja V osastossa säädetyistä vaatimuksista johtuvia tehtäviään.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on laadittava ja toimitettava päätösluonnokset 18 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitetuille liikkeeseen laskeville keskuspankeille ennen päätöksen tekemistä 14, 15, 20, 44, 46, 50 tai 54 artiklan nojalla.

Toimivaltaisten viranomaisten on saatava 21 b artiklan mukaisesti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen liikkeeseen laskevien keskuspankkien suostumus kyseisten päätösten sellaisten seikkojen osalta, jotka liittyvät niiden rahapoliittisten tehtävien suorittamiseen.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa toimivaltaisille viranomaisille kaikki asiaa koskevat tiedot, jotka voivat johtaa 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen tekemiseen, ja se voi pyytää erityisiä valvontatoimia, kuten toimiluvan peruuttamista. Toimivaltaisten viranomaisten on pidettävä arvopaperimarkkinaviranomainen ajan tasalla myöhemmistä toimista tai toimimatta jättämisestä.

4. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi arvopaperimarkkinaviranomaisen katsotaan antaneen suostumuksen, jollei se ehdota muutoksia päätösluonnokseen tai vastusta sitä enintään 15 kalenteripäivän kuluttua siitä, kun sille on ilmoitettu päätöksestä. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen ehdottaa muutoksia päätösluonnokseen tai vastustaa sitä, se antaa täydelliset ja yksityiskohtaiset perustelut kirjallisesti.

5. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen ehdottaa muutoksia, toimivaltainen viranomainen voi tehdä päätöksen ainoastaan sellaisena kuin arvopaperimarkkinaviranomainen on sen muuttanut.

Jos arvopaperimarkkinaviranomainen vastustaa lopullista päätösluonnosta, toimivaltainen viranomainen ei saa tehdä kyseistä päätöstä.

6. Jos toimivaltainen viranomainen ei ole samaa mieltä arvopaperimarkkinaviranomaisen ehdottamista muutoksista tai sen esittämästä vastustamisesta, se voi esittää (EU) N:o 1095/2010 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle hallintoneuvostolle viiden päivän kuluessa perustellun pyynnön asetuksen vastustuksen tai muutoksen arvioimisesta. Hallintoneuvosto joko hyväksyy tai hylkää arvopaperimarkkinaviranomaisen muutokset tai vastustamisen 10 päivän kuluessa kyseisestä pyynnöstä, ja 5 kohdan säännöksiä sovelletaan vastaavasti.

7. Rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaista komission toimivaltaa arvopaperimarkkinaviranomainen voi tehdä päätöksen, joka osoitetaan finanssimarkkinoiden toimijalle, jota vaaditaan toteuttamaan tarvittavat toimet unionin oikeuden mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna käytännön lopettaminen seuraavissa tapauksissa:

a) toimivaltainen viranomainen ei noudata 5 kohtaa, kun arvopaperimarkkinaviranomainen on vastustanut lopullista päätösluonnosta tai ehdottanut siihen muutoksia;

b) toimivaltainen viranomainen ei arvopaperimarkkinaviranomaisen 3 kohdan mukaisesta pyynnöstä huolimatta toteuta pyydettyä toimenpidettä kohtuullisessa ajassa, jos kyseisen laiminlyönnin seurauksena finanssimarkkinoiden toimija rikkoo tämän asetuksen IV ja V osastossa säädettyjä sovellettavia vaatimuksia.

Päätökset, jotka tehdään ensimmäisen alakohdan nojalla, ovat ensisijaisia toimivaltaisten viranomaisten samasta asiasta mahdollisesti aiemmin tekemiin päätöksiin nähden.

21 b artikla

Liikkeeseen laskevan keskuspankin suostumus

1. Edellä 21 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettu suostumus katsotaan annetuksi, jollei liikkeeseen laskeva keskuspankki ehdota muutoksia päätösluonnokseen tai vastusta sitä viimeistään 15 kalenteripäivän kuluttua sen toimittamisesta. Jos liikkeeseen laskeva keskuspankki ehdottaa muutoksia päätösluonnokseen tai vastustaa sitä, se antaa täydelliset ja yksityiskohtaiset perustelut kirjallisesti.

Jos arvopaperimarkkinaviranomainen on ehdottanut muutoksia 21 a artiklan 4 kohdan nojalla 14, 15, 20 ja 54 artiklan nojalla tehtävien päätösten luonnoksiin, sen on toimitettava ne myös liikkeeseen laskevalle keskuspankille. Tällöin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määräaikaa pidennetään viidellä päivällä.

2. Jos liikkeeseen laskeva keskuspankki ehdottaa muutoksia, toimivaltainen viranomainen voi ainoastaan tehdä päätöksen sellaisena kuin se on kyseisen liikkeeseen laskevan keskuspankin muuttamana.

Jos liikkeeseen laskeva keskuspankki vastustaa päätösluonnosta, toimivaltainen viranomainen ei saa tehdä kyseistä päätöstä.

21 c artikla

Maksut

1. Keskusvastapuolten on maksettava seuraavat maksut:

a) 17 artiklassa tarkoitettuihin toimilupahakemuksiin liittyvät maksut;

b) 25 artiklan mukaisiin tunnustamista koskeviin hakemuksiin liittyvät maksut;

c) vuosimaksut, jotka liittyvät arvopaperimarkkinaviranomaisen tämän asetuksen mukaisten tehtävien suorittamiseen.

2. Komissio antaa 82 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jossa täsmennetään maksujen lajit, maksujen kohteet, maksujen määrät ja maksutavat, joita seuraavien yhteisöjen on noudatettava:

a) unioniin sijoittautuneet keskusvastapuolet, jotka ovat saaneet toimiluvan tai hakevat toimilupaa;

b) kolmanteen maahan sijoittautuneet keskusvastapuolet, jotka on tunnustettu 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

c) kolmanteen maahan sijoittautuneet keskusvastapuolet, jotka on tunnustettu 25 artiklan 2 b kohdan mukaisesti.”

8. Korvataan 24 artikla seuraavasti:

”Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen tai muun asianomaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle, kollegiolle, EKPJ:n asianomaisille jäsenille ja muille asianomaisille viranomaisille ilman aiheetonta viivytystä keskusvastapuoleen liittyvistä hätätilanteista, finanssimarkkinoiden muutokset mukaan luettuina, joilla saattaa olla haitallinen vaikutus markkinoiden likviditeettiin, rahapolitiikan välittymiseen, maksujärjestelmien moitteettomaan toimintaan ja rahoitusjärjestelmän vakauteen jäsenvaltiossa, johon kyseinen keskusvastapuoli tai jokin sen määritysosapuolista on sijoittautunut.”

9. Muutetaan 25 artikla seuraavasti:

a) lisätään 2 kohtaan e alakohta seuraavasti:

”e) keskusvastapuolta ei pidetä järjestelmän kannalta merkittävänä tai sen ei katsota mahdollisesti tulevan järjestelmän kannalta merkittäväksi (ensimmäisen tason keskusvastapuoli) 2 a kohdan mukaisesti.”;

b) lisätään 2 a, 2 b ja 2 c kohta seuraavasti:

”2 a. Arvopaperimarkkinaviranomainen määrittää, onko keskusvastapuoli järjestelmän kannalta merkittävä tai tuleeko siitä mahdollisesti järjestelmän kannalta merkittävä unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusvakaudelle (toisen tason keskusvastapuoli) ottaen huomioon kaikki seuraavat perusteet:

a) keskusvastapuolen liiketoiminnan luonne, koko ja monimuotoisuus, mukaan luettuina keskusvastapuolen määrittämien transaktioiden yhteenlaskettu arvo ja arvo kussakin unionin valuutassa tai määritystoimintaan osallistuvan keskusvastapuolen vastuiden yhteismäärä vastapuoliaan kohtaan;

b) vaikutus, joka keskusvastapuolen kaatumisella tai sen toimintojen keskeytymisellä olisi finanssimarkkinoihin, rahoituslaitoksiin tai laajemmin rahoitusjärjestelmään taikka unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusvakauteen;

c) keskusvastapuolen määritysosapuolirakenne;

d) keskusvastapuolen ja finanssimarkkinoiden muiden infrastruktuurien, muiden rahoituslaitosten ja laajemmin rahoitusjärjestelmän välinen suhde, keskinäinen riippuvuus tai muu vuorovaikutus.

Komissio antaa 82 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jossa täsmennetään ensimmäisessä alakohdassa luetellut perusteet [*kuusi kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta*].

2 b. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen määrittää 2 a kohdan mukaisesti keskusvastapuolen järjestelmän kannalta merkittäväksi tai katsoo, että siitä mahdollisesti tulee järjestelmän kannalta merkittävä (toisen tason keskusvastapuoli), se voi tunnustaa kyseisen keskusvastapuolen vain, jos 25 artiklan 2 kohdan a, b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen edellytysten lisäksi myös seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) keskusvastapuoli täyttää 16 artiklassa sekä IV ja V osastossa säädetyt vaatimukset tunnustamisen yhteydessä ja sen jälkeen jatkuvasti. Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon 25 a artiklan 2 kohdan mukaisesti sen, missä määrin keskusvastapuolen voidaan katsoa noudattavan kyseisiä vaatimuksia, kun se noudattaa vastaavia kolmannessa maassa sovellettavia vaatimuksia;

b) 3 alakohdan f alakohdassa tarkoitetun kuulemisen jälkeen samassa alakohdassa tarkoitetut liikkeeseen laskevat keskuspankit ovat antaneet arvopaperimarkkinaviranomaiselle 180 päivän kuluessa hakemuksen jättämisestä kirjallisen vahvistuksen siitä, että keskusvastapuoli täyttää kaikki kyseisten liikkeeseen laskevien keskuspankkien rahapoliittisia tehtäviään suorittaessaan asettamat vaatimukset. Jos asianomainen liikkeeseen laskeva keskuspankki ei ole antanut kirjallista vastausta

arvopaperimarkkinaviranomaiselle määräajan kuluessa, arvopaperimarkkinaviranomainen voi katsoa tämän vaatimuksen täyttyneen;

c) keskusvastapuoli on antanut arvopaperimarkkinaviranomaiselle laillisen edustajansa allekirjoittaman varauksettoman kirjallisen suostumuksensa antaa milloin tahansa 72 tunnin kuluessa arvopaperimarkkinaviranomaisen pyynnöstä kaikki hallussaan olevat asiakirjat, kirjausluettelot ja tiedot ja suostumuksen siihen, että arvopaperimarkkinaviranomaisella on pääsy keskusvastapuolen kaikkiin liiketiloihin; lisäksi keskusvastapuoli on antanut arvopaperimarkkinaviranomaiselle riippumattoman oikeudellisen asiantuntijan laatiman perustellun oikeudellisen lausunnon, jossa vahvistetaan, että annettu suostumus on pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen asianomaisten sovellettavien lakien mukaisesti;

d) keskusvastapuoli on ottanut käyttöön kaikki tarvittavat toimenpiteet ja menettelyt, joilla varmistetaan a ja c alakohdassa säädettyjen vaatimusten tuloksekas noudattaminen;

e) komissio ei ole antanut 2 c kohdan mukaista täytäntöönpanosäädöstä.

2 c. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi asianomaisten liikkeeseen laskevien keskuspankkien suostumuksella ja oikeassa suhteessa keskusvastapuolen 2 a kohdan mukaiseen merkitykseen järjestelmän kannalta todeta, että keskusvastapuolella on järjestelmän kannalta niin huomattava merkitys, että 2 b kohdassa lueteltujen edellytysten noudattamisella ei varmisteta riittävällä tavalla unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusvakautta, mistä syystä keskusvastapuolta ei voida tunnustaa. Tällaisessa tapauksessa arvopaperimarkkinaviranomainen suosittelee, että komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan, että kyseistä keskusvastapuolta ei voida tunnustaa 2 b kohdan nojalla.

Sen jälkeen, kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu suositus on annettu, komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksen, jossa todetaan, ettei kyseistä keskusvastapuolta voida tunnustaa 2 b kohdan nojalla ja että se voi tarjota määrityspalveluja unionissa vasta sen jälkeen, kun sille on myönnetty toimilupa 14 artiklan mukaisesti.”;

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Arvopaperimarkkinaviranomainen tarkastelee 3 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia ja yhteisöjä kuultuaan uudelleen kolmanteen maahan sijoittautuneelle keskusvastapuolelle myönnettyä tunnustusta, jos kyseinen keskusvastapuoli on laajentanut toimintaansa ja palvelujaan unionissa, ja joka tapauksessa vähintään kahden vuoden välein. Uudelleentarkastelu on toteutettava 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti.”;

d) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Komissio voi antaa asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan mukaisen täytäntöönpanosäädöksen, jossa määritetään, että

a) kolmannen maan oikeudellisilla ja valvontajärjestelyillä varmistetaan, että kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saaneet keskusvastapuolet noudattavat jatkuvasti oikeudellisesti sitovia vaatimuksia, jotka vastaavat tämän asetuksen IV osastossa säädettyjä vaatimuksia;

b) kyseiset keskusvastapuolet ovat jatkuvasti tehokkaan valvonnan ja täytäntöönpanon alaisia kyseisessä kolmannessa maassa;

c) kyseisen kolmannen maan oikeudelliseen kehykseen sisältyy tehokas vastaava järjestelmä, jolla tunnustetaan kolmansien maiden oikeudellisten järjestelyjen nojalla toimiluvan saaneita keskusvastapuolia.

Komissio voi edellyttää, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen soveltaminen edellyttää, että kolmas maa täyttää jatkuvasti kaikki kyseisessä alakohdassa säädetyt vaatimukset, ja että arvopaperimarkkinaviranomainen kykenee hoitamaan tehtäviään 2 ja 2 b kohdan nojalla tunnustettujen kolmansien maiden keskusvastapuolten suhteen tai 6 b kohdassa tarkoitetun seurannan suhteen, muun muassa hyväksymällä ja soveltamalla 7 kohdassa tarkoitettuja yhteistyöjärjestelyjä.”;

e) lisätään 6 a ja 6 b kohta seuraavasti:

”6 a. Komissio voi antaa 82 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, joissa täsmennetään 6 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut perusteet.

6 b. Arvopaperimarkkinaviranomainen seuraa sääntelyn ja valvonnan tasolla tapahtuvaa kehitystä kolmansissa maissa, joiden osalta täytäntöönpanosäädöksiä on annettu 6 kohdan nojalla.

Jos arvopaperimarkkinaviranomainen toteaa kyseisissä kolmansissa maissa sääntelyn tai valvonnan tasolla tapahtuneen kehitystä, joka voi vaikuttaa unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusvakauteen, se ilmoittaa asiasta komissiolle luottamuksellisesti ja viipymättä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa komissiolle vuosittain luottamuksellisen kertomuksen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa kolmansissa maissa sääntelyn ja valvonnan tasolla tapahtuneesta kehityksestä.”;

f) korvataan 7 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”7. Arvopaperimarkkinaviranomainen vahvistaa tehokkaat järjestelyt, joita sovelletaan yhteistyöhön sellaisten kolmansien maiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joiden lainsäädännön ja valvontajärjestelmän on tunnustettu vastaavan tätä asetusta 6 kohdan mukaisesti.”;

g) muutetaan 7 kohdassa d alakohta ja lisätään e alakohta seuraavasti:

”d) valvontatoimien koordinointia koskevat menettelyt, mukaan luettuna kolmansien maiden viranomaisten antama suostumus sallia 25 d artiklan mukaiset tutkimukset ja 25 e artiklan mukaiset paikalla tehtävät tarkastukset;

e) menettelyt, joita tarvitaan kolmannessa maassa sääntelyn ja valvonnan tasolla tapahtuvan kehityksen seuraamiseksi tehokkaasti.”

10. Lisätään 25 a, 25 b, 25 c, 25 d, 25 e, 25 f, 25 g, 25 h, 25 i, 25 j, 25 k, 25 l, 25 m ja 25 n artikla seuraavasti:

”25 a artikla
Vastaava yhdenmukaisuus

1. Edellä 25 artiklan 2 b kohdan a alakohdassa tarkoitettu keskusvastapuoli voi esittää perustellun pyynnön, että arvopaperimarkkinaviranomainen arvioi sen vastaavan yhdenmukaisuuden 25 artiklan 2 b kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin sekä 16 artiklassa ja IV ja V osastossa säädettyihin vaatimuksiin nähden.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa pyynnössä on esitettävä tietopohja vastaavuuden toteamiseksi ja syyt siihen, miksi kolmannessa maassa sovellettavien vaatimusten mukaisuus täyttää 16 artiklassa ja IV ja V osastossa säädetyt vaatimukset.

3. Jotta voidaan varmistaa, että 1 kohdassa tarkoitetussa arvioinnissa tosiasiallisesti huomioidaan 16 artiklassa ja IV ja V osastossa säädettyjen vaatimusten sääntelytavoitteet sekä koko unionin etu, komissio antaa delegoidun säädöksen, jossa täsmennetään

a) osatekijät, jotka on vähintään arvioitava 1 kohdan soveltamiseksi;

b) arvioinnin tekemistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja edellytykset.

Komissio antaa ensimmäisen alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen 82 artiklan mukaisesti.

25 b artikla

Tunnustamisen edellytysten jatkuva noudattaminen

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen vastaa tästä asetuksesta johtuvista tehtävistä sen seikan jatkuvaksi valvomiseksi, täyttävätkö tunnustetut toisen tason keskusvastapuolet 25 artiklan 2 b kohdan a alakohdassa tarkoitetut vaatimukset.

Arvopaperimarkkinaviranomainen vaatii kultakin toisen tason keskusvastapuolelta vähintään kerran vuodessa vahvistuksen siitä, että 25 artiklan 2 b kohdan a, b, c, d ja e alakohdassa tarkoitetut vaatimukset täyttyvät edelleen.

Jos 18 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitettu liikkeeseen laskeva keskuspankki katsoo, että toisen tason keskusvastapuoli ei enää täytä 25 artiklan 2 b kohdan b alakohdassa tarkoitettua edellytystä, sen on välittömästi ilmoitettava asiasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii ja toimittaa päätösluonnokset 18 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitetulle asianomaista valuuttaa liikkeeseen laskevalle keskuspankille ennen päätöksen tekemistä 41, 44, 46, 50 tai 54 artiklan nojalla.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on saatava tämän kohdan mukaisesti asianomaisen liikkeeseen laskevan keskuspankin suostumus kyseisten päätösten sellaisten seikkojen osalta, jotka liittyvät sen rahapoliittisten tehtävien suorittamiseen. Toisessa alakohdassa tarkoitetun liikkeeseen laskevan keskuspankin katsotaan antaneen suostumuksen, jollei se ehdota muutoksia päätösluonnokseen tai vastusta sitä enintään 15 kalenteripäivän kuluttua siitä, kun sille on ilmoitettu päätöksestä. Jos liikkeeseen laskeva keskuspankki ehdottaa muutoksia päätösluonnokseen tai vastustaa sitä, sen on annettava täydelliset ja yksityiskohtaiset perustelut kirjallisesti.

Jos liikkeeseen laskeva keskuspankki vastustaa päätösluonnosta, arvopaperimarkkinaviranomainen ei saa tehdä kyseistä päätöstä. Jos liikkeeseen laskeva keskuspankki ehdottaa muutoksia, arvopaperimarkkinaviranomainen voi tehdä päätöksen ainoastaan sellaisena kuin se on kyseisen liikkeeseen laskevan keskuspankin muuttamana.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen toteuttaa arviointeja tunnustettujen keskusvastapuolten kyvystä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä asetuksen (EU) N:o 1095/2010 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

25 c artikla

Tietojensaantia koskeva pyyntö

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi pyynnön tai päätöksen nojalla vaatia tunnustettuja keskusvastapuolia ja asianomaisia kolmansia osapuolia, joille kyseiset keskusvastapuolet ovat ulkoistaneet operatiivisia toimintoja, antamaan kaikki tiedot, jotka se tarvitsee tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamiseen.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen sisällyttää 1 kohdan mukaiseen tietojensaantia koskevan pyyntöön kaikki seuraavat tiedot:

a) viittaus tähän artiklaan pyynnön oikeusperustana;

b) pyynnön tarkoitus;

c) tiedot, jotka tarvitaan;

d) määräaika tietojen antamiselle;

e) ilmoitus henkilölle, jolta tietoja pyydetään, ettei sillä ole velvollisuutta antaa tietoja, mutta jos se vastaa pyyntöön vapaaehtoisesti, annetut tiedot eivät saa olla virheellisiä tai harhaanjohtavia;

f) sakko, josta säädetään 25 g artiklassa yhdessä liitteessä III olevan V jakson a alakohdan kanssa, jos kysymyksiin annetut vastaukset ovat virheellisiä tai harhaanjohtavia.

3. Jos arvopaperiviranomainen vaatii päätöksellä tietojen toimittamista 1 kohdan nojalla, se ilmoittaa kaikki seuraavat tiedot:

a) viittaus tähän artiklaan pyynnön oikeusperustana;

b) pyynnön tarkoitus;

c) tiedot, jotka tarvitaan;

d) määräaika tietojen antamiselle;

e) 25 h artiklassa säädetyt uhkasakot, jos pyydettyjä tietoja ei toimiteta täydellisinä;

f) sakko, josta säädetään 25 g artiklassa yhdessä liitteessä III olevan V jakson a alakohdan kanssa, jos kysymyksiin annetut vastaukset ovat virheellisiä tai harhaanjohtavia; ja

g) oikeus hakea päätökseen muutosta arvopaperimarkkinaviranomaisen valituslautakunnalta ja oikeudesta saattaa päätös Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 60 ja 61 artiklan mukaisesti.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla henkilöillä tai niiden edustajilla sekä oikeushenkilön asemaa vailla olevien henkilöiden ja yhteenliittymien osalta henkilöillä, joilla lain tai sääntöjen mukaan on kelpoisuus edustaa niitä, on velvollisuus antaa pyydetyt tiedot. Asianmukaisesti valtuutetut lakimiehet voivat antaa tiedot päämiestensä puolesta. Viimeksi mainitut kantavat kuitenkin täyden vastuun, jos annetut tiedot ovat epätäydellisiä, virheellisiä tai harhaanjohtavia.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa viipymättä pyyntönsä tai päätöksensä jäljennöksen sen asianomaisen kolmannen maan toimivaltaiselle viranomaiselle,

jossa 1 kohdassa tarkoitetuilla henkilöillä, joita tietojensaantipyyntö koskee, on kotipaikka tai johon ne ovat sijoittautuneet.

25 d artikla

Yleiset tutkimukset

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamiseksi suorittaa toisen tason keskusvastapuolia koskevia tarvittavia tutkimuksia. Tätä varten arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuuttamilla virkamiehillä ja muilla henkilöillä on valtuudet

a) tutkia kaikki asiakirjat, tiedot, menettelyt ja muu aineisto, joilla on merkitystä sen tehtävien hoidolle, riippumatta välineestä, jolle ne on tallennettu;

b) laatia tai hankkia oikeaksi todistettuja jäljennöksiä tai otteita tällaisista asiakirjoista, tiedoista, menettelyistä ja muusta aineistosta;

c) pyytää toisen tason keskusvastapuolilta tai niiden edustajilta tai henkilöstöltä suullisia tai kirjallisia selvityksiä tarkastuksen kohteeseen ja tarkoitukseen liittyvistä tosiseikoista tai asiakirjoista ja tallentaa vastaukset;

d) haastatella ketä tahansa muuta haastatteluun suostuvaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tutkimuksen kohteeseen liittyvien tietojen keräämiseksi;

e) vaatia puhelin- ja tietoliikennetietoja.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen 1 kohdassa tarkoitettuja tutkimuksia suorittamaan valtuuttamien virkamiesten ja muiden henkilöiden on valtuuksiaan käyttäessään esitettävä kirjallinen valtuutus, jossa yksilöidään tutkimuksen kohde ja tarkoitus. Lisäksi valtuutuksessa on ilmoitettava uhkasakoista, joista 25 h artiklassa säädetään sen varalta, että pyydettyjä asiakirjoja, tietoja, menettelyjä ja muuta aineistoa taikka vastauksia toisen tason keskusvastapuolille esitettyihin kysymyksiin ei anneta lainkaan tai niitä ei anneta täydellisinä, ja siinä on ilmoitettava myös sakoista, joista 25 g artiklassa yhdessä liitteessä III olevan V jakson b alakohdan kanssa säädetään sen varalta, että toisen tason keskusvastapuolille esitettyihin kysymyksiin annetut vastaukset ovat virheellisiä tai harhaanjohtavia.

3. Toisen tason keskusvastapuolten on suostuttava arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen nojalla käynnistettyihin tutkimuksiin. Päätöksessä on yksilöitävä tutkimuksen kohde ja tarkoitus sekä ilmoitettava 25 h artiklassa säädetyistä uhkasakoista, asetuksen (EU) N:o 1095/2010 nojalla käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista sekä oikeudesta saattaa päätös Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

4. Ennen kuin arvopaperimarkkinaviranomainen ilmoittaa tutkimuksesta toisen tason keskusvastapuolelle, se ilmoittaa tutkimuksesta sen kolmannen maan toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa tutkimus on määrä suorittaa, ja ilmoittaa valtuutettujen henkilöiden henkilöllisyyden. Asianomaisen kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen virkamiehet voivat arvopaperimarkkinaviranomaisen pyynnöstä avustaa kyseisiä valtuutettuja henkilöitä näiden tehtävien hoitamisessa. Asianomaisen kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen virkamiehet voivat myös osallistua tutkimuksiin. Tämän artiklan mukaiset tutkimukset on suoritettava edellyttäen, että asianomainen kolmannen maan viranomainen ei vastusta niitä.

5. Jos jokin 1 kohdassa tarkoitettu pyyntö edellyttää sovellettavan kansallisen oikeuden mukaisesti oikeusviranomaisen lupaa, tällaista lupaa on pyydettävä. Lupaa voidaan pyytää myös turvaamistoimenpiteenä.

25 e artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamiseksi suorittaa kaikki tarvittavat paikalla tehtävät tarkastukset toisen tason keskusvastapuolten liiketiloissa. Asianomainen liikkeeseen laskeva keskuspankki on kutsuttava osallistumaan tällaisiin paikalla tehtäviin tarkastuksiin.

2. Virkamiehet ja muut henkilöt, jotka arvopaperimarkkinaviranomainen on valtuuttanut tekemään paikalla tehtävän tarkastuksen, voivat tulla arvopaperimarkkinaviranomaisen tekemän tutkimuspäätöksen kohteena olevien oikeushenkilöiden liiketiloihin tai maa-alueille, ja heillä on kaikki 25 d artiklan 1 kohdassa säädetyt valtuudet. Heillä on myös valtuudet sinetöidä kaikki liiketilat ja kirjanpito tai asiakirjat tarkastuksen ajaksi ja siinä laajuudessa kuin on tarpeen tarkastuksen suorittamiseksi.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen ilmoittaa tarkastuksesta riittävän aikaisin ennen sen suorittamista sen kolmannen maan asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa tarkastus on määrä tehdä. Jos tarkastusten moitteeton ja tehokas tekeminen sitä edellyttää, arvopaperimarkkinaviranomainen voi asianomaiselle kolmannen maan toimivaltaiselle viranomaiselle asiasta ilmoitettuaan tehdä paikalla tehtävän tarkastuksen ilmoittamatta siitä etukäteen keskusvastapuolelle. Tämän artiklan mukaiset tarkastukset on tehtävä edellyttäen, että asianomainen kolmannen maan viranomainen on vahvistanut, ettei se vastusta kyseisiä tarkastuksia.

Virkamiesten ja muiden henkilöiden, jotka arvopaperimarkkinaviranomainen on valtuuttanut tekemään paikalla tehtävän tarkastuksen, on valtuuksiaan käyttäessään esitettävä kirjallinen valtuutus, jossa määritetään tarkastuksen kohde ja tarkoitus sekä ilmoitetaan uhkasakoista, joista 25 h artiklassa säädetään sen varalta, että asianomaiset henkilöt eivät suostu tarkastukseen.

4. Toisen tason keskusvastapuolten on suostuttava arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen nojalla määrättyihin paikalla tehtäviin tarkastuksiin. Päätöksessä on yksilöitävä tarkastuksen kohde ja tarkoitus sekä päivä, jona tarkastus alkaa, ja ilmoitettava 25 h artiklassa säädetyistä uhkasakoista, asetuksen (EU) N:o 1095/2010 nojalla käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista sekä oikeudesta saattaa päätös Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

5. Sen kolmannen maan, jossa tarkastus on määrä tehdä, toimivaltaisen viranomaisen virkamiesten ja kyseisen viranomaisen valtuuttamien tai nimeämien henkilöiden on arvopaperimarkkinaviranomaisen pyynnöstä aktiivisesti avustettava arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuuttamia virkamiehiä ja muita henkilöitä. Kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen virkamiehet voivat myös osallistua paikalla tehtäviin tarkastuksiin.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi myös pyytää kolmansien maiden toimivaltaisia viranomaisia suorittamaan tässä artiklassa ja 25 d artiklan 1 kohdassa säädettyjä erityisiä tutkimustehtäviä ja paikalla tehtäviä tarkastuksia arvopaperimarkkinaviranomaisen puolesta.

7. Jos arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuuttamat virkamiehet ja muut mukana olevat henkilöt toteavat, että henkilö vastustaa tämän artiklan nojalla määrättyä tarkastusta, asianomainen kolmannen maan toimivaltainen viranomainen voi antaa heille tarvittavaa apua ja pyytää tarvittaessa poliisin tai vastaavan lainvalvontaviranomaisen virka-apua, jotta he voivat suorittaa paikalla tehtävän tarkastuksen.

8. Jos 1 kohdassa tarkoitettu paikalla tehtävä tarkastus tai 7 kohdassa tarkoitettu virka-apu edellyttää sovellettavan kansallisen oikeuden mukaan oikeusviranomaisen lupaa, tällaista lupaa on pyydettävä. Lupaa voidaan pyytää myös turvaamistoimenpiteenä.

25 f artikla

Menettelysäännöt valvontatoimenpiteiden toteuttamiseksi ja sakkojen määräämiseksi

1. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen tämän asetuksen mukaisia tehtäviä hoitaessaan havaitsee vakavia viitteitä sellaisten tosiseikkojen mahdollisesta olemassaolosta, jotka saattavat muodostaa yhden tai useamman liitteessä III luetelluista rikkomisista, arvopaperimarkkinaviranomainen nimeää organisaationsa sisältä riippumattoman tutkivan virkamiehen asiaa tutkimaan. Nimetty virkamies ei saa olla tai olla ollut suoraan tai välillisesti osallisena kyseisen keskusvastapuolen tunnustamis- tai valvontamenettelyssä, ja hänen on tehtäviään suorittaessaan oltava arvopaperimarkkinaviranomaisesta riippumaton.

2. Tutkivan virkamiehen on tutkittava väitetyt rikkomiset ottaen huomioon tutkimusten kohteena olevien henkilöiden esittämät huomiot ja esitettävä havainnoistaan täydellinen asiakirja-aineisto arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Tutkiva virkamies voi tehtäviensä hoitamiseksi käyttää valtuutta pyytää tietoja 25 c artiklan mukaisesti sekä valtuutta tehdä tutkimuksia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia 25 d ja 25 e artiklan mukaisesti. Näitä valtuuksia käyttäessään tutkivan virkamiehen on noudatettava 25 c artiklan 4 kohtaa.

Tutkivalla virkamiehellä on tehtäviään hoitaessaan oikeus tutustua kaikkiin arvopaperimarkkinaviranomaisen toimiensa puitteissa keräämiin asiakirjoihin ja tietoihin.

3. Saatettuaan tutkimuksensa päätökseen ja ennen havainnot sisältävän asiakirja-aineiston toimittamista arvopaperimarkkinaviranomaiselle tutkivan virkamiehen on annettava tutkimusten kohteena olleille henkilöille tilaisuus tulla kuulluiksi tutkimuksen kohteena olevista asioista. Tutkivan virkamiehen on perustettava havaintonsa yksinomaan tosiseikkoihin, joista asianomaiset henkilöt ovat voineet esittää huomautuksensa.

Tämän artiklan mukaisten tutkimusten aikana on kaikilta osin kunnioitettava asianomaisten henkilöiden puolustautumisoikeuksia.

4. Toimittaessaan havainnot sisältävän asiakirja-aineiston arvopaperimarkkinaviranomaiselle tutkivan virkamiehen on ilmoitettava tästä tutkimusten kohteena oleville henkilöille. Tutkimusten kohteena olevilla henkilöillä on oikeus tutustua asiakirja-aineistoon, jollei muiden henkilöiden liikesalaisuuksien suojelemiseen liittyvistä oikeutetuista eduista muuta johdu. Oikeus tutustua asiakirja-aineistoon ei ulotu kolmansia osapuolia koskeviin luottamuksellisiin tietoihin.

5. Tutkivan virkamiehen havainnot sisältävän asiakirja-aineiston perusteella ja kuultuaan 25 i artiklan mukaisesti tutkimusten kohteena olevia henkilöitä, jos nämä ovat sitä pyytäneet, arvopaperimarkkinaviranomainen päättää, ovatko tutkimusten kohteena olevat henkilöt syyllistyneet yhteen tai useampaan liitteessä III lueteltuun rikkomiseen, ja jos ovat, toteuttaa valvontatoimenpiteen 25 n artiklan mukaisesti ja määrää sakon 25 g artiklan mukaisesti.

6. Tutkiva virkamies ei saa osallistua asian käsittelyyn arvopaperimarkkinaviranomaisessa eikä puuttua muullakaan tavalla arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksentekoprosessiin.

7. Komissio antaa 82 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään sakkojen tai uhkasakkojen määräämistä koskevan valtuuden käyttöä koskevat menettelysäännöt, mukaan luettuina puolustautumisoikeuksia koskevat säännökset, ajalliset säännökset, sakkojen tai uhkasakkojen perimistä koskevat säännökset sekä seuraamusten määräämisen ja täytäntöönpanon vanhentumisaikoja koskevat säännökset.

8. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa asian asianomaisten viranomaisten tutkittavaksi mahdollisia syytetoimia varten, jos se tämän asetuksen mukaisia tehtäviä hoitaessaan havaitsee vakavia viitteitä sellaisten tosiseikkojen mahdollisesta olemassaolosta, jotka saattavat täyttää rikoksen tunnusmerkistön. Lisäksi arvopaperimarkkinaviranomainen pidättäytyy määräämästä sakkoja tai uhkasakkoja tapauksissa, joissa aiempi samanlaisen tosiseikan tai olennaisilta osiltaan samanlaisten tosiseikkojen perusteella annettu vapauttava tai langettava päätös on tullut lainvoimaiseksi kansallisen oikeuden mukaisen rikosoikeudellisen menettelyn seurauksena.

25 g artikla

Sakot

1. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen toteaa 25 f artiklan 5 kohdan mukaisesti, että keskusvastapuoli on tahallisesti tai tuottamuksellisesti syyllistynyt johonkin liitteessä III lueteltuun rikkomiseen, se tekee päätöksen tämän artiklan 2 kohdan mukaisen sakon määräämisestä.

Keskusvastapuolen suorittama rikkominen katsotaan tahallisesti tehdyksi, jos arvopaperimarkkinaviranomainen havaitsee objektiivisia tekijöitä, jotka osoittavat, että keskusvastapuoli tai sen ylin johto on toiminut tarkoituksellisesti rikkomisen tehdessään.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sakkojen perusmäärät ovat enintään kaksi kertaa niin suuret kuin rikkomisella saadut voitot tai vältetyt tappiot, jos ne voidaan määrittää, tai enintään 10 prosenttia oikeushenkilön edellisen tilikauden vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta, sellaisena kuin se on määritelty asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä.

3. Edellä 2 kohdassa säädettyjä perusmääriä mukautetaan tarvittaessa ottamalla huomioon raskauttavat tai lieventävät tekijät liitteessä IV vahvistettujen asianmukaisten kertoimien mukaisesti.

Asianmukaisia raskauttavia kertoimia sovelletaan perusmäärään yksi kerrallaan. Jos sovelletaan useampaa kuin yhtä raskauttavaa kerrointa, perusmäärän ja kunkin

yksittäisen raskauttavan kertoimen soveltamisesta saadun määrän välinen erotus lisätään perusmäärään.

Asianmukaisia lieventäviä kertoimia sovelletaan perusmäärään yksi kerrallaan. Jos sovelletaan useampaa kuin yhtä lieventävää kerrointa, perusmäärän ja kunkin yksittäisen lieventävän kertoimen soveltamisesta saadun määrän välinen erotus vähennetään perusmäärästä.

4. Sen estämättä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, sakon määrä saa olla enintään 20 prosenttia kyseisen keskusvastapuolen edellisen tilikauden vuotuisesta liikevaihdosta, mutta jos keskusvastapuoli on suoraan tai välillisesti hyötynyt rikkomisesta taloudellisesti, sakon määrä on vähintään yhtä suuri kuin kyseinen hyöty.

Jos keskusvastapuolen teko tai laiminlyönti muodostaa useamman kuin yhden liitteessä III luetelluista rikkomisista, sovelletaan ainoastaan 2 ja 3 kohdan mukaisesti laskettua korkeampaa ja yhteen näistä rikkomisista liittyvää sakkoa.

25 h artikla

Uhkasakot

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen määrää päätöksellä uhkasakkoja pakottaakseen

a) toisen tason keskusvastapuolen lopettamaan rikkomisen 25 n artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla tehdyn päätöksen mukaisesti;

b) 25 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön antamaan täydellisinä tiedot, joita on pyydetty 25 c artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä;

c) toisen tason keskusvastapuolen

i) suostumaan tutkimukseen ja erityisesti toimittamaan täydelliset asiakirjat, tiedot, menettelyt tai muun pyydetyn aineiston ja täydentämään ja oikaisemaan muita tietoja, jotka on toimitettu 25 d artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä käynnistetyssä tutkimuksessa; tai

ii) suostumaan 25 e artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä määrättyyn paikalla tehtävään tarkastukseen.

2. Uhkasakkojen on oltava tehokkaita ja oikeasuhteisia. Uhkasakkojen määrä määrätään kutakin viivästyspäivää kohden.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, uhkasakkojen määrä on kolme prosenttia edeltävän tilikauden keskimääräisestä päiväliikevaihdosta tai, luonnollisten henkilöiden ollessa kyseessä, kaksi prosenttia edellisen kalenterivuoden keskimääräisestä päivätulosta. Se lasketaan uhkasakon määräämisestä tehdyssä päätöksessä määrätystä päivästä alkaen.

4. Uhkasakko määrätään enintään kuuden kuukauden ajaksi arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen tiedoksi antamisesta. Tämän ajanjakson päätyttyä arvopaperimarkkinaviranomainen tarkastelee toimenpidettä uudelleen.

25 i artikla

Asianosaisten kuuleminen

1. Ennen 25 g ja 25 h artiklan mukaisen sakkoa tai uhkasakkoa koskevan päätöksen tekemistä arvopaperimarkkinaviranomainen antaa henkilöille, joita menettely koskee, tilaisuuden esittää huomautuksensa arvopaperimarkkinaviranomaisen toteamista seikoista. Arvopaperimarkkinaviranomainen perustaa päätöksensä ainoastaan niihin todettuihin seikkoihin, joista ne henkilöt, joita menettely koskee, ovat voineet esittää huomautuksensa.

2. Menettelyissä on kunnioitettava täysin niiden henkilöiden puolustautumisoikeuksia, joita menettely koskee. Heillä on oikeus tutustua arvopaperimarkkinaviranomaisen asiakirja-aineistoon, jollei muiden henkilöiden liikesalaisuuksien suojelemiseen liittyvistä oikeutetuista eduista muuta johdu. Oikeus tutustua asiakirja-aineistoon ei ulotu luottamuksellisiin tietoihin eikä arvopaperimarkkinaviranomaisen sisäisiin valmisteleviin asiakirjoihin.

25 j artikla

Sakkojen ja uhkasakkojen julkistaminen, luonne, täytäntöönpano ja kohdentaminen

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa jokaisen sakon ja uhkasakon, joka on määrätty 25 g ja 25 h artiklan nojalla, paitsi jos julkistaminen vaarantaisi vakavasti rahoitusmarkkinat tai aiheuttaisi kohtuutonta haittaa asianosaisille. Tällainen julkistaminen ei saa sisältää asetuksessa (EY) N:o 45/2001 tarkoitettuja henkilötietoja.

2. Edellä 25 g ja 25 h artiklan nojalla määrätyt sakot ja uhkasakot ovat luonteeltaan hallinnollisia.

3. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen päättää olla määräämättä sakkoja tai uhkasakkoja, se ilmoittaa asiasta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja asianomaisen kolmannen maan toimivaltaisille viranomaisille sekä esittää päätöksensä syyt.

4. Edellä 25 g ja 25 h artiklan mukaisesti määrätyt sakot ja uhkasakot ovat täytäntöönpanokelpoisia.

Täytäntöönpanoon sovelletaan siinä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa voimassa olevia riita-asioiden käsittelyä koskevia menettelysäännöksiä, jonka alueella täytäntöönpano tapahtuu.

5. Sakkojen ja uhkasakkojen määrät kohdennetaan Euroopan unionin yleiseen talousarvioon.

25 k artikla

Muutoksen hakeminen Euroopan unionin tuomioistuimelta

Euroopan unionin tuomioistuimella on täysi harkintavalta tutkiessaan valitukset päätöksistä, joilla arvopaperimarkkinaviranomainen on määrännyt sakon tai uhkasakon. Se voi kumota sakon tai uhkasakon tai alentaa tai korottaa sitä.

25 l artikla

Muutokset liitteeseen IV

Finanssimarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 82 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat toimenpiteitä liitteen IV muuttamiseksi.

25 m artikla

Tunnustuksen peruuttaminen

1. Rajoittamatta 25 n artiklan soveltamista ja jollei seuraavista kohdista muuta johdu, arvopaperimarkkinaviranomainen peruuttaa 25 artiklan mukaisesti tehdyn tunnustamista koskevan päätöksen, jos asianomainen keskusvastapuoli

a) ei ole ryhtynyt käyttämään tunnustusta kuuden kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai ei ole harjoittanut liiketoimintaa yli kuuteen kuukauteen;

b) on saanut tunnustuksen valheellisen ilmoituksen perusteella tai millä tahansa muilla epärehellisillä keinoilla;

c) ei enää täytä tunnustuksen edellytyksiä 25 artiklan 2 b kohdan mukaisesti;

d) 25 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu täytäntöönpanosäädös on peruttu tai sen soveltaminen on keskeytetty taikka jokin siihen liittyvistä edellytyksistä ei enää täyty.

Arvopaperimarkkinaviranomainen voi rajata tunnustuksen peruuttamisen koskemaan tiettyä palvelua, toimintaa tai rahoitusvälineen luokkaa.

Määrittäessään tunnustuksen peruuttamista koskevan päätöksen voimaantulopäivää arvopaperimarkkinaviranomainen tekee parhaansa markkinahäiriöiden minimoimiseksi.

2. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen katsoo, että 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu peruste täyttyy keskusvastapuolen osalta, se ilmoittaa asiasta kyseiselle keskusvastapuolelle ja asianomaisen kolmannen maan viranomaisille ennen tunnustamista koskevan päätöksen peruuttamista ja pyytää, että tarvittavat toimet toteutetaan tilanteen korjaamiseksi tietyn määräajan kuluessa, joka on enintään kolme kuukautta.

Jos arvopaperimarkkinaviranomainen katsoo, ettei korjaavia toimia ole toteutettu asetetussa määräajassa tai että toteutetut toimet eivät ole riittäviä, se peruuttaa tunnustamista koskevan päätöksen.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen ilmoittaa viipymättä asianomaisen kolmannen maan toimivaltaiselle viranomaiselle päätöksestään peruuttaa tunnustetun keskusvastapuolen tunnustus.

4. Mikä tahansa 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista viranomaisista, joka katsoo, että jokin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista perusteista on täyttynyt, voi pyytää arvopaperimarkkinaviranomaista tutkimaan, täyttyvätkö tunnustetun keskusvastapuolen tunnustuksen peruuttamista koskevat edellytykset. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen päättää olla peruuttamatta kyseisen tunnustetun keskusvastapuolen rekisteröintiä, se perustelee päätöksensä kaikilta osin peruuttamista pyytävälle viranomaiselle.

25 n artikla

Valvontatoimet

1. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen toteaa 25 f artiklan 5 kohdan mukaisesti, että toisen tason keskusvastapuoli on syyllistynyt johonkin liitteessä III lueteltuun rikkomiseen, se tekee yhden tai useamman seuraavista päätöksistä:

a) vaatii keskusvastapuolta lopettamaan rikkomisen;

b) määrää sakkoja 25 g artiklan nojalla;

c) antaa julkisia ilmoituksia;

d) peruu keskusvastapuolen tunnustuksen 25 m artiklan nojalla.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa 1 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä tehdessään huomioon rikkomisen luonteen ja vakavuuden seuraavien perusteiden osalta:

a) rikkomisen kesto ja toistuvuus;

b) onko rikkominen paljastanut vakavia tai järjestelmään liittyviä heikkouksia keskusvastapuolen menettelyissä tai hallintojärjestelmissä tai sisäisessä valvonnassa;

c) onko rikkominen aiheuttanut talousrikoksen tai mahdollistanut sen tai muuten vaikuttanut siihen;

d) onko rikkominen tapahtunut tahallisesti vai tuottamuksellisesti.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa kaikki 1 kohdan nojalla tehdyt päätökset viipymättä tiedoksi asianomaiselle keskusvastapuolelle ja ilmoittaa niistä asianomaisen kolmannen maan toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle. Se julkaisee kaikki tällaiset päätökset verkkosivustollaan kymmenen työpäivän kuluessa päätöksen tekopäivästä.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen julkistaessa päätöksensä ensimmäisen alakohdan mukaisesti se myös ilmoittaa julkisesti asianomaisen keskusvastapuolen oikeudesta valittaa päätöksestä ja tapauksen mukaan siitä, että tuollainen valitus on tehty, mainiten samalla, että kyseisellä valituksella ei ole lykkäävää vaikutusta, sekä arvopaperimarkkinaviranomaisen valituslautakunnan mahdollisuudesta keskeyttää riitautetun päätöksen soveltaminen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 60 artiklan 3 kohdan mukaisesti.”

11. Muutetaan 49 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Keskusvastapuolen on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen malleja ja parametreja, jotka on otettu käyttöön sen vakuusvaatimusten, maksukyvyttömyysrahastoon suoritettavien maksujen, vakuuksille asetettavien vaatimusten ja muiden riskienhallintamekanismien laskemiseksi. Sen on testattava malleja tiukoilla ja usein toistettavilla stressitesteillä arvioidakseen niiden kestävyyttä äärimmäisissä mutta mahdollisissa markkinaolosuhteissa ja tehtävä toteumatestejä arvioidakseen käytettyjen menetelmien luotettavuutta. Keskusvastapuolen on hankittava itsenäinen validointi, ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselleen ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle testien tuloksista ja annettava toimivaltaisen viranomaisen validoida mallit ja parametrit 1a kohdan mukaisesti ennen kuin keskusvastapuoli tekee niihin merkittäviä muutoksia.

Kollegio antaa seuraavien kohtien mukaisesti lausunnon hyväksytyistä malleista ja parametreista, myös niihin tehdyistä merkittävistä muutoksista.

Arvopaperimarkkinaviranomainen varmistaa, että Euroopan valvontaviranomaisille, EKPJ:lle ja yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle välitetään tiedot stressitestien tuloksista, jotta ne voivat arvioida keskusvastapuolten maksukyvyttömyyteen liittyviä rahoitusalan yritysten riskejä.”

b) Lisätään 1 a, 1 b, 1 c, 1 d, 1 e and 1 f kohta seuraavasti:

”1 a. Jos keskusvastapuoli aikoo toteuttaa merkittävän muutoksen 1 kohdassa tarkoitettuihin malleihin ja parametreihin, sen on haettava toimivaltaiselta viranomaiselta kyseisen muutoksen validointia. Keskusvastapuolen on liitettävä suunnitellun muutoksen itsenäinen validointi hakemukseensa.

1 b. Toimivaltaisen viranomaisen on arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan tehtävä 30 työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta keskusvastapuolta koskeva riskinarviointi ja annettava siitä kertomus 18 artiklan mukaisesti perustetulle kollegiolle.

1 c. Kollegio antaa enemmistölausunnon 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti 15 työpäivän kuluessa 1 b kohdassa tarkoitetun kertomuksen vastaanottamisesta.

1 d. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava 60 työpäivän kuluessa 1 a kohdassa tarkoitetun hakemuksen vastaanottamisesta keskusvastapuolelle kaikilta osin perusteltu kirjallinen ilmoitus siitä, onko validointi myönnetty vai evätty.

1 e. Keskusvastapuoli ei saa hyväksyä mitään merkittävää muutosta 1 kohdassa tarkoitettuihin malleihin ja parametreihin ennen 5 kohdassa tarkoitetun validoinnin saamista. Keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen voi arvopaperimarkkinaviranomaisen suostumuksella sallia kyseisten mallien ja parametrien merkittävän muutoksen väliaikaisen hyväksymisen ennen sen validointia, jos se on perusteltu asianmukaisesti.”

12. Lisätään 89 artiklaan kohdat seuraavasti:

”3 a. Arvopaperimarkkinaviranomainen saa käyttää toimivaltaansa 25 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan nojalla vasta [*lisätään kyseisen artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen voimaantulopäivä*] alkaen.

3 b. Arvopaperimarkkinaviranomainen tarkastelee 25 artiklan 1 kohdan nojalla ennen [*tämän asetuksen voimaantulopäivä*] tehtyjä tunnustamista koskevia päätöksiä 25 artiklan 5 kohdan mukaisesti 12 kuukauden kuluessa 25 artiklan 2 a kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen voimaantulosta.”

13. Lisätään tämän asetuksen liitteessä oleva teksti liitteiksi III ja IV.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

1.2. Toimintalohko(t)

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

3.2.2. Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin

3.2.3. Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

1.2. Toimintalohko(t)

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

3.2.2. Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin

3.2.3. Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta keskusvastapuolten toimilupamenettelyjen ja niihin osallistuvien viranomaisten sekä kolmansien maiden keskusvastapuolten tunnustamista koskevien vaatimusten osalta

1.2. Toimintalohko(t)

Sisämarkkinat – finanssimarkkinat

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

X Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen**.

☐ Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen**[55].

☐ Ehdotus/aloite liittyy **käynnissä olevan toimen jatkamiseen**.

☐ Ehdotus/aloite liittyy **toimeen, joka on suunnattu uudelleen**.

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. Komission monivuotinen strateginen tavoite (monivuotiset strategiset tavoitteet), jonka (joiden) saavuttamista ehdotus/aloite tukee

Sisämarkkinoiden syventäminen ja niiden tekeminen oikeudenmukaisemmiksi.

1.4.2. Erityistavoite (erityistavoitteet)

Erityistavoite nro

2.5 Rahoitusalan sääntelykehys arvioidaan, pannaan asianmukaisesti täytäntöön, ja sen täytäntöönpanoa valvotaan koko EU:n alueella.

2.6 Rahoituslaitokset pystyvät kattamaan tappioita ja likviditeettihäiriöitä, finanssimarkkinoiden infrastruktuurit ovat vakaat ja toiminnaltaan tehokkaat, ja rakenteellisiin ja syklisiin makrovakausriskeihin puututaan ennakoivasti.

[55] Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 54 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmän tilanteeseen

Keskusvastapuolten tehokkaampi valvonta EU:n tasolla.

Liikkeeseen laskevien keskuspankkien vahvempi osallistuminen keskusvastapuolten valvontaan.

EU:lla paremmat valmiudet valvoa, tunnistaa ja pienentää kolmansien maiden keskusvastapuoliin liittyviä riskejä.

1.4.4. Tulos- ja vaikutusindikaattorit

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen toteuttamista seurataan

Mahdollisia indikaattoreita:

- elvytys- tai kriisinratkaisutilanteeseen joutuneiden keskusvastapuolten lukumäärä,
- luku, joka osoittaa, kuinka monta kertaa kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ovat käyttäneet riitojenratkaisumenettelyä,
- kolmansien maiden keskusvastapuoliin kohdistuneiden paikalla tehtyjen tarkastusten lukumäärä,
- kolmansien maiden tunnustettujen keskusvastapuolten lukumäärä,
- niiden tapausten lukumäärä, joissa kolmansien maiden keskusvastapuolet ovat rikkoneet vastaavuusedellytyksiä ja/tai tunnustamisen edellytyksiä,
- arvioidut EU:n vastapuolille aiheutuvat kustannukset.

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

EMIR-asetuksen antamisen jälkeen keskusvastapuolten toimintavolyymi EU:ssa ja koko maailmassa on kasvanut nopeasti sekä mittakaavaltaan että ulottuvuudeltaan. Keskusvastapuolten toiminnan laajentumisen odotetaan jatkuvan tulevina vuosina, kun uusia määritysvelvollisuuksia otetaan käyttöön ja kun kannustimet riskien ja kustannusten vähentämiseen lisäävät vapaaehtoista määritystä. Keskusvastapuolten lukumäärä on kuitenkin säilynyt suhteellisen pienenä. Voidaankin todeta, että määritysmarkkinat ovat yhdentyneet EU:n alueella ja suuressa määrin keskittyneet tiettyjen omaisuuslajien osalta. Lisäksi niiden välillä on runsaasti keskinäisiä kytköksiä.

EU:n keskusvastapuolia valvovat EMIR-asetuksen mukaan kansallisten valvontaviranomaisten kollegiot, arvopaperimarkkinaviranomainen (EAMV), EKPJ:n asianomaiset jäsenet ja muut asianomaiset viranomaiset. Nämä järjestelyt herättävät useita kysymyksiä: yksittäisten jäsenvaltioiden keskusvastapuolet ovat yhä merkittävämpiä EU:n koko rahoitusjärjestelmän kannalta, toisistaan poikkeavat valvontakäytännöt saattavat aiheuttaa sääntelyn ja valvonnan katvealueiden hyväksikäytön riskejä, eikä keskuspankkien merkitystä ole otettu riittävästi huomioon keskusvastapuolten kollegioissa. Kolmansien maiden keskusvastapuolet kuitenkin määrittävät huomattavassa määrin rahoitusvälineitä, jotka ovat EU:n valuuttojen määräisiä. Tämä antaa aiheen tarkastella seuraavia kysymyksiä: EMIR-asetuksen mukaisen vastaavuus- ja tunnustamisjärjestelmän puutteet jatkuvan

valvonnan kannalta, mahdollinen epäsuhta valvontatavoitteiden ja keskuspankkien tavoitteiden välillä ja mekanismi kolmansien maiden sääntöjen jatkuvaa valvontaa varten.

Ehdotuksessa olisi käsiteltävä näitä haasteita.

1.5.2. Unionin osallistumisesta saatava lisäarvo (se voi olla tuloksena esimerkiksi koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta, tehokkuuden paranemisesta tai täydentävyyksistä). Tätä kohtaa sovellettaessa ”unionin osallistumisesta saatavalla lisäarvolla” tarkoitetaan arvoa, joka saadaan unionin toiminnan ansiosta sen arvon lisäksi, jonka jäsenvaltiot olisivat muutoin tuottaneet yksinään.

Syyt unionin tason toimintaan (etukäteen):

EMIR-asetuksessa vahvistetaan valvontakehys, jota sovelletaan sekä EU:hun sijoittautuneisiin keskusvastapuoliin että kolmansien maiden keskusvastapuoliin, jotka tarjoavat määrityspalveluja unioniin sijoittautuneille määritysosapuolille tai markkinapaikoille. EMIR-asetuksen mukaan keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltiolla on merkittävä rooli valvontajärjestelyissä. Jäsenvaltiot ja kansalliset valvontaviranomaiset eivät kuitenkaan voi yksipuolisesti ratkaista järjestelmäriskejä, joita syntyy, kun voimakkaasti yhdentyneet ja yhteenliitetyt keskusvastapuolet harjoittavat rajat ylittävää toimintaa kansallisen lainkäyttöalueen ulkopuolella. Jäsenvaltiot eivät voi myöskään yksinään vähentää riskejä, jotka johtuvat toisistaan poikkeavista kansallisista valvontakäytännöistä. Jäsenvaltiot ja kansalliset viranomaiset eivät voi yksinään ratkaista järjestelmäriskejä, joita kolmansien maiden keskusvastapuolet saattavat aiheuttaa koko EU:n rahoitusvakaudelle.

Odotettu unionin luoma lisäarvo (jälkikäteen):

Ehdotuksen avulla on tarkoitus johdonmukaistaa ja lujittaa valvontajärjestelyjä, joita sovelletaan EU:hun sijoittautuneisiin keskusvastapuoliin, sekä antaa EU:n viranomaisille paremmat mahdollisuudet valvoa ja vähentää kolmansien maiden keskusvastapuolten EU:lle aiheuttamaa riskiä. Näin voidaan pienentää keskusvastapuolten kaatumisriskiä, joka on jo ennestään pieni (mutta johtaisi toteutuessaan erittäin suuriin vaikutuksiin), ja parantaa yleisesti EU:n koko rahoitusjärjestelmän vakautta. Tehostettu valvontakehys parantaa myös oikeusvarmuutta ja taloudellista varmuutta.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

Ehdotuksessa otetaan opiksi tähänastisista EMIR-asetuksesta saaduista kokemuksista, varsinkin keskusvastapuoliin sovellettavan EU:n valvontajärjestelmän sekä kolmansien maiden keskusvastapuolia koskevan nykyisen vastaavuuskehyksen toimivuudesta kertyneistä kokemuksista. Niiden pohjalta asetetaan vaatimukset asianmukaisille tasoille tarpeen mukaan. Ks. lisätiedot kohdassa 1.5.1.

1.5.4. Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut

Ehdotuksen tavoitteet ovat yhdenmukaiset verrattuina useisiin EU:n toimintalinjoihin ja meneillään oleviin aloitteisiin, joiden tavoitteena on i) ratkaista kysymyksiä, jotka koskevat keskusvastapuolten merkitystä järjestelmän kannalta, ii) kehittää pääomamarkkinaunionia, iii) parantaa EU-tason valvonnan tehokkuutta ja tuloksellisuutta sekä EU:ssa että sen ulkopuolella ja iv) edistää keskusvastapuolimäärityksen käyttöä.

Ehdotus on ensinnäkin yhdenmukainen verrattuna asetusehdotukseen[56], jonka komissio antoi marraskuussa 2016 keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta. Ehdotetun asetuksen tavoitteena on varmistaa, että EU:n ja jäsenvaltioiden viranomaisilla on asianmukaiset valmiudet käsitellä lähellä kaatumista olevaa keskusvastapuolta, turvata rahoitusvakaus ja estää se, että tällaisten keskusvastapuolten uudelleenjärjestelyyn ja kriisinratkaisuun liittyvät kustannukset sälytetään veronmaksajien maksettaviksi. Komission ehdotuksen tavoitteena on varmistaa, että epätodennäköisessä skenaariossa, jossa keskusvastapuolilla on vakavia taloudellisia vaikeuksia tai niitä uhkaa kaatuminen, keskusvastapuolten kriittiset toiminnot jatkuvat, sekä pitää yllä rahoitusvakautta ja estää se, että tällaisten keskusvastapuolten uudelleenjärjestelyyn ja kriisinratkaisuun liittyvät kustannukset sälytetään veronmaksajien maksettaviksi. Ehdotuksen sisältämät keskusvastapuolten elvytykseen ja kriisinratkaisuun liittyvät kriisinhallintajärjestelyt perustuvat laadukkaimpiin EMIR-asetuksen mukaisiin kriisinehkäisyssä (eli keskusvastapuolten sääntelyssä ja valvonnassa) käytettäviin järjestelyihin. Kun keskusvastapuolten EMIR-asetuksen mukaista valvontaa tehostetaan, sen pitäisi vähentää elvytys- ja kriisinratkaisutoimenpiteisiin turvautumisen tarpeen (jo entuudestaan pientä) todennäköisyyttä.

Toiseksi ehdotus on linjassa pääomamarkkinaunionin kehittämiseen tähtäävien komission nykyisten pyrkimysten kanssa. Keskusvastapuolia koskevien valvontakäytäntöjen lähentyminen EU:ssa voi tukea pääomamarkkinoiden syventämistä ja yhdentämistä, sillä tehokkaammat ja kestävämmät keskusvastapuolet ovat olennaisia tekijöitä pääomamarkkinaunionin toimivuuden kannalta. EU:n pääomamarkkinoiden kehittämisen ja yhdentämisen kiireellisyyttä painotettiin syyskuussa 2016 annetussa pääomamarkkinoita koskevassa tiedonannossa[57]. Pääomamarkkinaunioni tuo mukanaan suuremmat ja likvidimmät finanssimarkkinat, mikä merkitsee sitä, että keskusvastapuolet määrittävät yhä enemmän transaktioita ja niiden merkitys rahoitusjärjestelmän kannalta kasvaa. Kun otetaan huomioon mahdollinen volyymikasvu sekä nykyiset tilaisuudet sääntelyn ja valvonnan katvealueiden hyväksikäyttöön, valvontakehystä on tarpeen tehostaa, jotta pääomamarkkinaunionista tulisi vahva ja vakaa.

Kolmanneksi ehdotus on yhdenmukainen verrattuna Euroopan valvontaviranomaisten toiminnasta maaliskuussa 2017 järjestettyyn julkiseen kuulemiseen[58], jonka tavoitteena on vahvistaa ja parantaa kyseisten valvontaviranomaisten tuloksellisuutta ja tehokkuutta.

Neljänneksi ehdotus vastaa kokemuksia, jotka komission rahoitusvakauden, rahoituspalvelujen ja pääomamarkkinaunionin pääosasto (FISMA) on saanut EU:n lainsäädännön sisältämien kolmansia maita koskevien säännösten täytäntöönpanosta ja valvonnasta. Kokemuksia selostetaan vastaavuuspäätöksiä käsittelevässä

---

56 Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä asetusten (EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012 ja (EU) 2015/2365 muuttamisesta.

57 ”Pääomamarkkinaunioni – Vauhtia uudistuksiin”, 14.9.2016, COM(2016) 601 final, saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2016/FI/1-2016-601-FI-F1-1.PDF

58 ”Julkinen kuuleminen Euroopan valvontaviranomaisten toiminnasta”, 21.3.2017, saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/info/finance-consultations-2017-esas-operations_en

komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa[59]. Valmisteluasiakirja sisältää yhteenvedon EU:n rahoituspalvelulainsäädännön mukaisesta vastaavuusmenettelystä, jota sovelletaan kolmansiin maihin. Siinä esitetään FISMA-pääosaston saamat kokemukset EU:n lainsäädännön sisältämien kolmansia maita koskevien säännösten täytäntöönpanosta ja valvonnasta. Lisäksi siinä esitetään vastaavuusmenettelyn keskeiset näkökohdat (kuten valtuuksien käyttö, arviointi ja jälkivalvonta) ja selostetaan tarkemmin, miten FISMA-pääosasto käytännössä toteuttaa nämä tehtävät.

Viidenneksi tämä ehdotus on yhdenmukainen verrattuna marraskuussa 2016 annettuun komission ehdotukseen[60], joka koskee vakavaraisuusasetuksen[61] muuttamista. Ehdotuksen tavoitteena on jättää vähimmäisomavaraisuusasteen kynnysarvojen laskennasta pois keskusvastapuolten määrittämien johdannaistransaktioiden alkumarginaalit, jotka määritysosapuolet ovat saaneet käteisenä asiakkailtaan ja jotka on siirretty keskusvastapuolille. Tämä helpottaa määritysten käyttöä, koska pääomavaatimukset, jotka koskevat määrityspalvelujen tarjoamista asiakkaille tai epäsuorien määrityspalvelujen tarjoamista, pienenevät, mikä omalta osaltaan vahvistaa keskusvastapuolten merkitystä rahoitusjärjestelmässä.

59 ”EU equivalence decisions in financial services policy: an assessment", 27.2.2017, SWD(2017) 102 final, saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/eu-equivalence-decisions-assessment-27022017_en.pdf

60 Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta.

61 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista.

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

☐ Ehdotuksen/aloitteen mukaisen **toiminnan kesto on rajattu**.

– ☐ Ehdotuksen/aloitteen mukainen toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.

– ☐ Rahoitusvaikutukset alkavat vuonna VVVV ja päättyvät vuonna VVVV.

X Ehdotuksen/aloitteen mukaisen **toiminnan kestoa ei ole rajattu**.

– Käynnistysvaihe alkaa asetuksen tullessa voimaan ja päättyy kahden vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta,

– minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)[62]

☐ **Suora hallinnointi**, jonka komissio toteuttaa käyttämällä

– ☐ yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään;

– ☐ toimeenpanovirastoja

☐ **Hallinnointi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa**

X **Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty:

– ☐ kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille

– ☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)

– ☐ Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle

– ☑ varainhoitoasetuksen 208 ja 209 artiklassa tarkoitetuille elimille

– ☐ julkisoikeudellisille yhteisöille

– ☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, jotka antavat riittävät rahoitustakuut

– ☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja jotka antavat riittävät rahoitustakuut

– ☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.

– *Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, huomautuksille varatussa kohdassa olisi annettava lisätietoja.*

Huomautukset:

Ei sovelleta

[62] Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Jo olemassa olevien järjestelyjen mukaisesti EAMV raportoi säännöllisesti toiminnastaan (muun muassa sisäinen raportointi ylimmälle johdolle, raportointi hallitukselle, raportointi puolivuosittain hallintoneuvostolle ja vuosikertomuksen laatiminen), tilintarkastustuomioistuin tarkastaa sen tilit ja sisäisen tarkastuksen yksikkö tarkastaa sen resurssien käytön. Nyt ehdotettujen toimien seurannassa ja raportoinnissa noudatetaan samoja jo olemassa olevia vaatimuksia.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.2.1. Todetut riskit

Tähän ehdotukseen liittyvien määrärahojen säännönmukaiseen, taloudelliseen, tehokkaaseen ja tulokselliseen käyttöön ei ennakoida sisältyvän uusia riskejä, joita nykyinen sisäisen valvonnan kehys ei kattaisi.

2.2.2. Tiedot käyttöön otetusta sisäisen valvonnan järjestelmästä

EAMV-asetuksessa säädetyt hallinnointi- ja valvontajärjestelmät on jo pantu täytäntöön. EAMV tekee tiivistä yhteistyötä komission sisäisen tarkastuksen yksikön kanssa sen varmistamiseksi, että asianmukaisia vaatimuksia noudatetaan kaikilla sisäisen valvonnan osa-alueilla. Näitä järjestelyjä sovelletaan myös tämän ehdotuksen mukaisiin EAMV:n tehtäviin. Sisäisen tarkastuksen vuosikertomukset toimitetaan komissiolle, parlamentille ja neuvostolle.

2.2.3. Arvio tarkastusten kustannustehokkuudesta ja odotettavissa olevasta virheriskin tasosta

Ei sovelleta

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut torjunta- ja suojatoimenpiteet

Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi EAMV:een sovelletaan rajoituksitta Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 säännöksiä.

EAMV liittyy Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen ja antaa välittömästi asianmukaiset määräykset, jotka koskevat kaikkia EAMV:n työntekijöitä.

Rahoituspäätöksissä ja niistä johtuvissa täytäntöönpanoa koskevissa sopimuksissa tai asiakirjoissa on määrättävä nimenomaisesti, että tilintarkastustuomioistuin ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä tarkastuksia EAMV:n varojen edunsaajien tiloissa ja näiden varojen jakamisesta vastaavan henkilöstön tiloissa.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä

Moniv. rahoitus-kehyksen otsake	Budjettikohta	Määräraha-laji	Rahoitusosuudet			
	Numero […][Nimi……..……]	JM/EI-JM[63]	EFTA-mailta[64]	ehdokas-mailta[65]	Kolman-silta mailta	Varainhoito-asetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet
1a	12.02 06 EAMV	JM	KYLLÄ	EI	EI	EI

63 JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.
64 EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.
65 Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

Säädöksellä on seuraavat vaikutukset menoihin:

1. Yhteensä 47 uuden väliaikaisen toimihenkilön palkkaaminen EAMV:een (elokuusta 2018 lähtien). Liitteessä on lisätietoja kyseisen henkilöstön tehtävistä sekä sen kustannusten laskentatavoista.

2. Uusista väliaikaisista toimihenkilöistä aiheutuvat kustannukset katetaan kokonaisuudessaan alan toimijoilta perittävillä maksuilla (ei vaikutusta EU:n talousarvioon). Ehdotetun asetuksen hyväksyminen ja voimaantulo ajoittunevat vuoden 2018 puoliväliin, ja komission on määrä laatia delegoitu säädös, jossa määritellään tarkemmin maksujen laji, maksujen kohteet, maksujen määrä ja maksutapa. Näistä syistä maksuja aletaan käytännössä periä aikaisintaan vuoden 2019 puolivälissä. EAMV:lle aiheutuu kuitenkin asetuksesta johtuvia kustannuksia asetuksen voimaantulosta alkaen, ja siksi EU:lta tarvitaan määrärahoja vuosina 2018 ja 2019, jotta voidaan kattaa vähintään 12 ensimmäisen kuukauden toiminta asetuksen voimaantulon jälkeen.

Perittävät maksut kattavat myös vuodesta 2018 alkaen aiheutuvat kustannukset, joten EAMV pystyy palauttamaan EU:n ennakkorahoituksen viimeistään vuonna 2020.

Tämä lisärahoitus olisi myönnettävä yleisestä talousarviosta, sillä kyseistä summaa on mahdotonta kattaa FISMA-pääosaston määrärahoilla.

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	Numero	Otsake 1a Kasvua ja työllisyyttä edistävä kilpailukyky

PO: Rahoitusvakauden, rahoituspalvelujen ja pääomamarkkinaunionin PO (FISMA)			vuosi **2018**	vuosi **2019**	vuosi **2020**	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			**YHTEENSÄ**
• Toimintamäärärahat									
12.02 06	Sitoumukset	(1)	4 310 555	7 788 789					
	Maksut	(2)	4 310 555	7 788 789					
Budjettikohdan numero	Sitoumukset	(1a)							
	Maksut	(2a)							

Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat[66]									
Budjettikohdan numero		(3)							
FISMA-**PO:n määrärahat YHTEENSÄ**	Sitoumukset	= 1 + 1a + 3	4 310 555	7 788 789					
	Maksut	= 2 + 2a +3	4 310 555	7 788 789					

• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)								
	Maksut	(5)								
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)								
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEESEEN <….> KUULUVAT määrärahat yhteensä**	Sitoumukset	=4 + 6								
	Maksut	=5 + 6								

[66] Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	**5**	”Hallintomenot”

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		vuosi **n**	vuosi **n + 1**	vuosi **n + 2**	vuosi **n + 3**	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			**YHTEENSÄ**
PO: <…….>									
• Henkilöresurssit									
• Muut hallintomenot									
<…….>**PO YHTEENSÄ**	Määrärahat								

Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEESEEN 5 kuuluvat määrärahat yhteensä**	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)								

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		vuosi **n**[67]	vuosi **n + 1**	vuosi **n + 2**	vuosi **n + 3**	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			**YHTEENSÄ**
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEISIIN 1–5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ**	Sitoumukset								
	Maksut								

[67] Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

3.2.2. Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin

– ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.

– ☐ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

Maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset ⇩			vuosi **n**		vuosi **n + 1**		vuosi **n + 2**		vuosi **n + 3**		ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)						**YHTEENSÄ**	
	TUOTOKSET																	
	Tyyppi[68]	Keski määr. kustannukset	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä yhteensä	Kustannukset yhteensä
ERITYISTAVOITE 1[69]…																		
– tuotos																		
– tuotos																		
– tuotos																		
Välisumma erityistavoite 1																		
ERITYISTAVOITE 2																		
– tuotos																		
Välisumma erityistavoite 2																		
KUSTANNUKSET YHTEENSÄ																		

68 Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit).

69 Kuten kuvattu kohdassa 1.4.2 ”Erityistavoitteet”.

3.2.3. Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin

3.2.3.1. Yhteenveto

– ☑ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.

– ☐ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	vuosi **n**[70]	vuosi **n + 1**	vuosi **n + 2**	vuosi **n + 3**	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			**YHTEENSÄ**
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 5								
Henkilöresurssit								
Muut hallintomenot								
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 5, välisumma								
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 5 sisältymättömät[71]								
Henkilöresurssit								
Muut hallintomenot								
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 5 sisältymättömät, välisumma								
YHTEENSÄ								

Henkilöresursseja koskeva määrärahatarve ja muut hallintomenot katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutettujen uudelleenjärjestelyjen tuloksena saaduilla määrärahoilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

70 Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

71 Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

3.2.3.2. Henkilöresurssien arvioitu tarve

– ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.

– X Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

		vuosi **2018**	vuosi **2019**	vuosi **2020**	vuosi **2021**	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
• Henkilöstötaulukkoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)								
XX 01 01 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)								
XX 01 01 02 (edustustot EU:n ulkopuolella)								
XX 01 05 01 (epäsuora tutkimustoiminta)								
10 01 05 01 (suora tutkimustoiminta)								
• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)[72]								
XX 01 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)								
XX 01 02 02 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)								
XX 01 04 **yy** [73]	– päätoimipaikassa							
	– EU:n ulkop. edustustoissa							
XX 01 05 02 (epäsuora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)								
10 01 05 02 (suora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)								
Muu budjettikohta (mikä?)								
YHTEENSÄ								

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

72 Sopimussuhteiset toimihenkilöt, paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö, nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa.

73 Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	Ei sovelleta
Ulkopuolinen henkilöstö	Ei sovelleta

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

– ☐ Ehdotus/aloite on nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen mukainen.

– X Ehdotus/aloite edellyttää monivuotisen rahoituskehyksen asianomaisen otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.

Selvitys rahoitussuunnitelmaan tarvittavista muutoksista, mainittava myös kyseeseen tulevat budjettikohdat ja määrät
Rahoitussuunnitelmaa on tarpeen muuttaa EAMV:n budjettikohdassa 12.02.06. Suunnitelmanmukaiset kokonaismäärät (lisätietoja liitteessä) katetaan EU:n ja kolmansien maiden keskusvastapuolilta perittävillä maksuilla, mutta EU:n talousarviosta tarvitaan ennakkorahoitus kustannuksiin, jotka aiheutuvat vähintään kuuden (vuoden 2018 talousarvio) ja enintään kahdentoista ensimmäisen toimintakuukauden aikana. Ehdotuksen hyväksymisen jälkeen komission on määrä antaa delegoitu säädös, jossa määritellään yksityiskohtaisesti menetelmät maksujen laskemiseksi sekä niiden perimiseksi EU:n ja kolmansien maiden keskusvastapuolilta. Maksujen perinnän aloittaminen edellyttää, että Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät olla vastustamatta säädöstä ja että säädös on julkaistu virallisessa lehdessä. Kustannukset kuitenkin peritään ajan mittaan takaisin.

– ☐ Ehdotus/aloite edellyttää joustovälineen varojen käyttöön ottamista tai monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamista.

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehyksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät
[…]

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

– Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja.

– Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	vuosi **2018**	vuosi **2019**	vuosi **2020**	vuosi **2021**	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho*:*								
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ								

Arvioidut vaikutukset tuloihin

– ☑ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.

– ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:

  – ☐ vaikutukset omiin varoihin

  – ☐ vaikutukset sekalaisiin tuloihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoito-vuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus[74]						
		vuosi **n**	vuosi **n + 1**	vuosi **n + 2**	vuosi **n + 3**	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
Momentti ….								

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen sekalaisten tulojen tapauksessa:

[…]

Selvitys tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmästä

[…]

[74] Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 25 prosentin osuus.

Liite rahoitusselvitykseen, joka koskee ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta keskusvastapuolten toimilupamenettelyjen ja niihin osallistuvien viranomaisten sekä kolmansien maiden keskusvastapuolten tunnustamista koskevien vaatimusten osalta

EAMV:n tehtävien hoitoon liittyvät kustannukset on arvioitu henkilömenojen osalta kyseisen viranomaisen vuoden 2018 talousarvioesityksen kustannusluokittelun mukaisesti. Näitä arvioita saatetaan kuitenkin joutua tarkistamaan, jos Euroopan valvontaviranomaisten rahoitusta muutetaan kyseisten viranomaisten uudelleentarkastelua käsittelevässä komission ehdotuksessa.

Lisätehtävät

Komission ehdotus sisältää säännöksiä, joilla EAMV:lle annetaan uusia tehtäviä tai laajennetaan sen nykyisiä tehtäviä. Ensinnäkin EAMV:lle osoitetaan entistä enemmän erilaisia valvontatehtäviä, jotka liittyvät kolmansien maiden keskusvastapuoliin. Ensimmäisen tason keskusvastapuolten osalta tämä tarkoittaa entistä tiiviimpää tunnustamismenettelyn seurantaa, johon sisältyy mahdollisesti paikalla tehtäviä tarkastuksia ja suoria tapaamisia keskusvastapuolten kanssa. Toisen tason keskusvastapuolten osalta tämä merkitsee kolmansien maiden keskusvastapuolten tosiasiallista valvontaa. EAMV:llä pitäisi sinänsä olla tarvittavat resurssit tällaiseen valvontatoimintaan. Toiseksi uuden keskusvastapuolikomitean henkilöstö, erityisesti kyseisen komitean pysyvät jäsenet, rahoitetaan EAMV:n talousarviosta. Kolmanneksi uuden keskusvastapuolikomitean työn tukeminen tarkoittaa EAMV:lle omia lisätehtäviä, mikä lähentää valvontakäytäntöjä kaikkialla EU:ssa. Ehdotus sisältää myös säännöksiä, joiden mukaan EAMV laatii teknisiä lausuntoja useiden komission delegoitujen säädösten valmisteluvaiheessa. Delegoiduilla säädöksillä pyritään varmistamaan, että hyvin teknisluonteiset säännökset pannaan yhdenmukaisesti täytäntöön kaikkialla EU:ssa. Ei ole poissuljettua, että EMIR-asetuksen mukaisten nykyisten valtuutusten pohjalta ehdotetaan mahdollisesti muutoksia voimassa oleviin teknisiin sääntelystandardeihin tai teknisiin täytäntöönpanostandardeihin, jotta niissä otettaisiin huomioon tämän ehdotuksen sisältämät muutokset (esim. voimassa oleva kollegioita koskeva tekninen sääntelystandardi). Lisäksi EAMV voi joutua neuvottelemaan uudelleen yhteistyöjärjestelyistä kolmansien maiden asianomaisten viranomaisten kanssa.

Keskusvastapuolikomiteassa on viisi pysyvää jäsentä. Keskusvastapuolikomitean päätehtävänä on arvioida ja hyväksyä (tai tapauksen mukaan hylätä) kansallisten toimivaltaisten viranomaisten valvontapäätöksiä tiettyjen EMIR-asetuksen mukaisten vaatimusten osalta, erityisesti kun kyseessä ovat toimiluvan myöntäminen ja peruuttaminen, keskusvastapuolten vakavaraisuusvaatimukset ja yhteentoimivuusjärjestelyt. Tämä edellyttää keskusvastapuolikomitean käsiteltäväksi esitettäviin päätöksiin perehtymistä ja niiden asiantuntija-analyysiä, päätöksiin liittyvien riskien ja hyötyjen arviointia sekä tarvittavaa koordinointia ja vuoropuhelua liikkeeseen laskevan keskuspankin ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten, varsinkin EMIR-asetuksen mukaiseen olemassa olevaan kollegioon kuuluvien, kanssa.

Asetuksen arvioidaan tulevan voimaan vuoden 2018 puolivälissä. Tämän vuoksi EAMV tarvitsee lisäresursseja vuoden 2018 puolivälistä alkaen. Mitä tulee toimien luonteeseen, uuden keskusvastapuolikomitean perustamisen onnistunut ja oikea-aikainen toteutus sekä EU:n ja kolmansien maiden keskusvastapuolia koskevan uuden valvontakehyksen täytäntöönpano ovat tekijöitä, jotka edellyttävät lisäresurssien osoittamista

keskusvastapuolten valvontaa koskeviin tehtäviin, joihin kuuluvat muun muassa päivittäinen yhteydenpito (kokoukset paikan päällä, videokokoukset jne.) keskusvastapuolen johtoon sekä tiimeihin, jotka vastaavat säännösten noudattamisen valvonnasta, lakiasioista, tietotekniikasta, riskienhallinnasta, taloushallinnosta, liiketoiminnasta ja operatiivisesta toiminnasta; arvioinnit, joiden kohteina ovat riskienhallintamallit, keskusvastapuolen säännöt ja menettelyt, hallituksen jäsenten ja johtohenkilöiden nimitykset, ulkoistetut palvelut, toiminnan ja palvelujen laajentaminen, tietotekniikkaratkaisut, omien varojen riittävyys, keskusvastapuolen osakkeenomistajat tai osakkeenomistusrakenne sekä yhteentoimivuusjärjestelyt; sisäisten tarkastusten uudelleentarkastelu; kattava riskinarviointi sekä suositusten antaminen ja kriisinhallinta. Henkilöstöä tarvitaan seuraavien tehtävien hoitamiseen: riskianalyysi ja -mallinnus, oikeudellinen analyysi ja tuki sekä kahden- ja monenväliset kokoukset sidosryhmien kanssa, erityisesti keskusvastapuolten ja markkinapaikkojen sekä muiden sääntely- tai valvontaviranomaisten kanssa, niin kansallisissa kuin kansainvälisissäkin yhteyksissä, mikä edellyttää monesti matkustamista. Mitä tulee kolmansien maiden keskusvastapuoliin, henkilöstöä tarvitaan hoitamaan uusia tehtäviä, muun muassa valvomaan, että tunnustetut kolmansien maiden keskusvastapuolet noudattavat jatkuvasti EMIR-asetuksen vaatimuksia. Valvonta suoritetaan tiedonsaantipyyntöjen ja kyselylomakkeiden avulla sekä tekemällä tarkastuksia paikan päällä. EAMV:n tehtävänä on lisäksi määrittää, ovatko tunnustusta hakevat ja tunnustetut kolmansien maiden keskusvastapuolet järjestelmän kannalta merkittäviä EU:n ja sen jäsenvaltioiden rahoitusvakaudelle. Jos kolmansien maiden keskusvastapuolia pidetään järjestelmän kannalta merkittävinä (eli toisen tason keskusvastapuolina), EAMV:n on valvottava, täyttävätkö ne asetetut lisävaatimukset. EAMV:n on myös kehitettävä välineitä vastaavan yhdenmukaisuuden arviointia varten. Tämä merkitsee huomattavaa tietojenvaihtoa sekä kolmansien maiden viranomaisten että keskusvastapuolten kanssa sekä huomattavien tietomäärien käsittelyä, jossa työstetään EAMV:n henkilöstön kyselylomakkeiden avulla keräämiä ja analysoimia tietoja. Kaiken kaikkiaan työ edellyttää myös kahden- ja monenvälisiä kokouksia sidosryhmien kanssa, erityisesti keskusvastapuolten sekä muiden sääntely- tai valvontaviranomaisten kanssa, jäsenvaltioiden valvontaviranomaisista koostuvan keskusvastapuolikomitean perustamiseen ja hallinnointiin liittyviä tehtäviä, kansainvälisten yhteisymmärryspöytäkirjojen/yhteistyösopimusten neuvottelemista, teknisten analyysien suorittamista sekä asiakirjojen laatimista keskusvastapuolikomiteaa varten (toisin sanoen paikalla tehtäviä tarkastuksia, riskienhallintamallien analysointia jne.).

Tarvittavan työn tiiviinä yhtymäkohtina ja runkona ovat EAMV:n nykyinen EMIR-asetukseen perustuva työ kolmansien maiden keskusvastapuolten tunnustamisen saralla sekä EAMV:n nykyinen rooli EU:n keskusvastapuolten kollegiomuotoisessa valvonnassa. EMIR-asetuksen nojalla on tähän mennessä tunnustettu 28 keskusvastapuolta kolmansissa maissa ja 17 keskusvastapuolta EU:ssa. Lisäksi 12 kolmansien maiden keskusvastapuolta on hakenut tunnustusta, mutta sitä ei ole vielä myönnetty, koska komissio ei ole vielä antanut kyseisten keskusvastapuolten kotivaltion lainkäyttöaluetta koskevaa vastaavuuspäätöstä.

Henkilöresurssit

Olettaen, että kaikki tunnustusta hakeneet kolmansien maiden keskusvastapuolet tunnustetaan, EAMV:n vastuualueeseen tulisi kuulumaan noin 40 kolmansien maiden keskusvastapuolta joko välillisesti valvonnan ja tietojenvaihdon kautta (*ensimmäisen tason keskusvastapuolet*, jotka eivät ole järjestelmän kannalta merkittäviä) tai suoran valvonnan kautta (*toisen tason* keskusvastapuolet, jotka mahdollisesti aiheuttavat merkittävämpiä riskejä). Kun otetaan huomioon keskusvastapuolten mahdollinen haitallinen vaikutus rahoitusvakauteen ja välillisesti reaalitalouteen, on tärkeää, että kyseisiin tehtäviin osoitetaan riittävästi resursseja.

Kun otetaan huomioon, kuinka monta kolmansien maiden keskusvastapuolta on valvottava joko välillisesti tai suoraan ja minkä tyyppisiä ja miten monitahoisia tehtäviä EAMV:n on hoidettava ensimmäisen ja toisen tason keskusvastapuolten osalta, tarvitaan arviolta 45 kokoaikaista työntekijää. Tarvittavien tehtävien hoitoon joudutaan alussa luultavasti käyttämään enemmän kansallisia asiantuntijoita, sillä työ vaatii asiantuntemusta, ja kokeneen henkilöstön nopea palkkaaminen saattaa olla haasteellista. Kun henkilöstön lukumäärä ja kokemus kasvavat, tarvittavien kansallisten asiantuntijoiden määrä pienenee.

Keskusvastapuolikomitean perustamiseen ja sen toiminnan järjestämiseen tarvitaan tietynkokoinen ydinjoukko henkilöstöä. Uuden henkilöstön tarpeen pitäisi pienentyä, kun komitea on toimintakunnossa ja kun sille on luotu yhteydet olemassa olevaan EAMV:n henkilöstöön, joka huolehtii EMIR-asetuksen mukaisten kollegioiden päivittäisestä toiminnasta.

EAMV tarvitsee lisäksi tietyn määrän hallintoavustajia (AST), jotka auttavat keskusvastapuolikomitean hallintotehtävissä sekä tarvittavan henkilöstön palkkaamisessa.

EAMV:n henkilöstö	**2018**	**2019**	**2020**
AD	**20**	**27**	**36**
kolmansien maiden keskusvastapuolet	25	35	35
EU:n keskusvastapuolet	10	5	5
Kansalliset asiantuntijat	**10**	**12**	**13**
kolmansien maiden keskusvastapuolet	15	10	10
EU:n keskusvastapuolet	0	0	0
AST	**0**	**1**	**2**
HENKILÖSTÖ YHTEENSÄ	**30**	**40**	**49**

EAMV:n tarvitseman lisähenkilöstön lisäksi tarvitaan kolme pysyvää jäsentä (puheenjohtaja sekä kaksi muuta pysyvää jäsentä) EU-tason keskusvastapuolikomiteaan. Jäseniä koskevat maksut katetaan EAMV:n talousarviosta. Jäsenten olisi oltava kokeneita ja saatava tasoaan vastaava korvaus.

Lisähenkilöstön palkkaaminen aiheuttaa väistämättä kustannuksia (matka- ja hotellikulut, lääkärintarkastukset, asettautumis- ja muut korvaukset, muuttokustannukset jne.) arviolta 12 700 euron verran.

Henkilöstökustannusten laskentaoletukset:

- Oletetaan, että lisätoimet ovat väliaikaisia toimihenkilöitä tehtäväryhmässä ja palkkaluokassa AD7.
- Eri henkilöstöryhmien keskimääräiset palkkakustannukset perustuvat budjettipääosaston ohjeisiin.
- Palkan korjauskerroin on Pariisissa 1,138.

Muut tarvittavat resurssit

Suunniteltu EAMV:n henkilöstön merkittävä lisäys johtaa väistämättä seurauksiin, jotka koskevat EAMV:n infrastruktuurijärjestelyjä.

Ensinnäkin EAMV:n on hankittava lisää toimistotilaa. Tämä voidaan toteuttaa joko laajentamalla nykyisiä toimistotiloja tai hankkimalla uusi rakennus. Lisätilojen vuokrakustannukset ovat arviolta 1,057 miljoonaa euroa vuodessa, ja varustamis- ja turvallisuuskustannukset ovat 600 000 euroa.

Toiseksi EU:ssa tunnustettujen kolmansien maiden keskusvastapuolten valvonta tuo mukanaan keskeisen uuden tehtävän. Sen yhteydessä joudutaan todennäköisesti tekemään useita virkamatkoja kolmansiin maihin ja EU-maihin ja järjestämään useita kokouksia. Virkamatkakustannukset ovat arviolta 12 000 euroa kuukaudessa 20 työntekijän osalta eli yhteensä 240 000 euroa vuodessa.

Kolmanneksi syntyy erinäisiä muita kustannuksia esimerkiksi uudelle henkilöstölle järjestettävän koulutuksen vuoksi, ja uusien tietotekniikkavälineiden kehittämiseen tai nykyisten tietotekniikkaprojektien laajentamiseen saatetaan tarvita lisäresursseja.

Tulot

Ehdotuksessa on lähtökohtana, että EAMV:n aiheuttamat lisäkustannukset katetaan suurelta osin keskusvastapuolilta perittävillä maksulla. Kolmansien maiden keskusvastapuolten tunnustamiseen ja jatkuvaan valvontaan liittyvät kustannukset määräytyvät sen mukaan, katsotaanko kyseiset keskusvastapuolet ensimmäisen vai toisen tason keskusvastapuoliksi, ja ne suhteutetaan EAMV:lle aiheutuneisiin todellisiin kustannuksiin.

	Laskenta	2018	2019	2020	YHTEENSÄ
EAMV:n henkilöstömenot		20 väliaikaista toimi-henkilöä + 10 kansallista asian-tuntijaa	28 väliaikaista toimi-henkilöä + 12 kansallista asian-tuntijaa	36 väliaikaista toimi-henkilöä + 13 kansallista asian-tuntijaa	
Palkat ja korvaukset					
Väliaikaiset toimihenkilöt (AD ja AST)	= (30x138 000)x1,138 vuonna 2018	1 570 440	4 397 232	5 653 584	11 621 256
Kansalliset asiantuntijat	= (15x78 000)x1,139 vuonna 2018	443 820	1 065 168	1 153 932	2 662 920
Työhönoton kustannukset	= 30x12 700	38 100	127 000	114 300	622 300
Virkamatkakulut	= 20 x 12 x 1 000	120 000	240 000	240 000	600 000
Keskusvastapuoli-komitea					
Palkat ja korvaukset	=(21 990x12)x1,138 + 2x(21 323x12)x1,138	441 335	882 669	882 669	2 206 673
Virkamatkakulut	= 3x12x2 500	45 000	90 000	90 000	225 000
Työhönoton kustannukset	= 3x12 700	38 100			38 100
Vuokra-kustannukset	=1554m²x680	528 360	1 056 720	1 056 720	2 641 800
Varustamis-kustannukset	arviolta 600 000 eur	600 000			600 000
Muut kustannukset (koulutus, tietotekniikka-välineet jne.)	arviolta 2500 eur ensimmäisenä vuotena – 1000 eur sitä seuraavina vuosina	142 500	57 000	57 000	256 500

YHTEENSÄ		**4 310 555**	**7 915 789**	**9 248 205**	**21 474 549**

TULOT		**2018**	**2019**	**2020**	**YHTEENSÄ**
Keskusvasta-puolten maksut	=25 AD + 15 kansallista asiantuntijaa vuonna 2018 ja 35 AD + 10 kansallista asiantuntijaa sen jälkeen +	**4 310 555**	**7 915 789**	**9 248 205**	**21 474 549**

	keskusvastapuoli-komitea + siihen liittyvät kustannukset				

YHTEENSÄ		**4 310 555**	**7 915 789**	**9 248 205**	**21 474 549**